

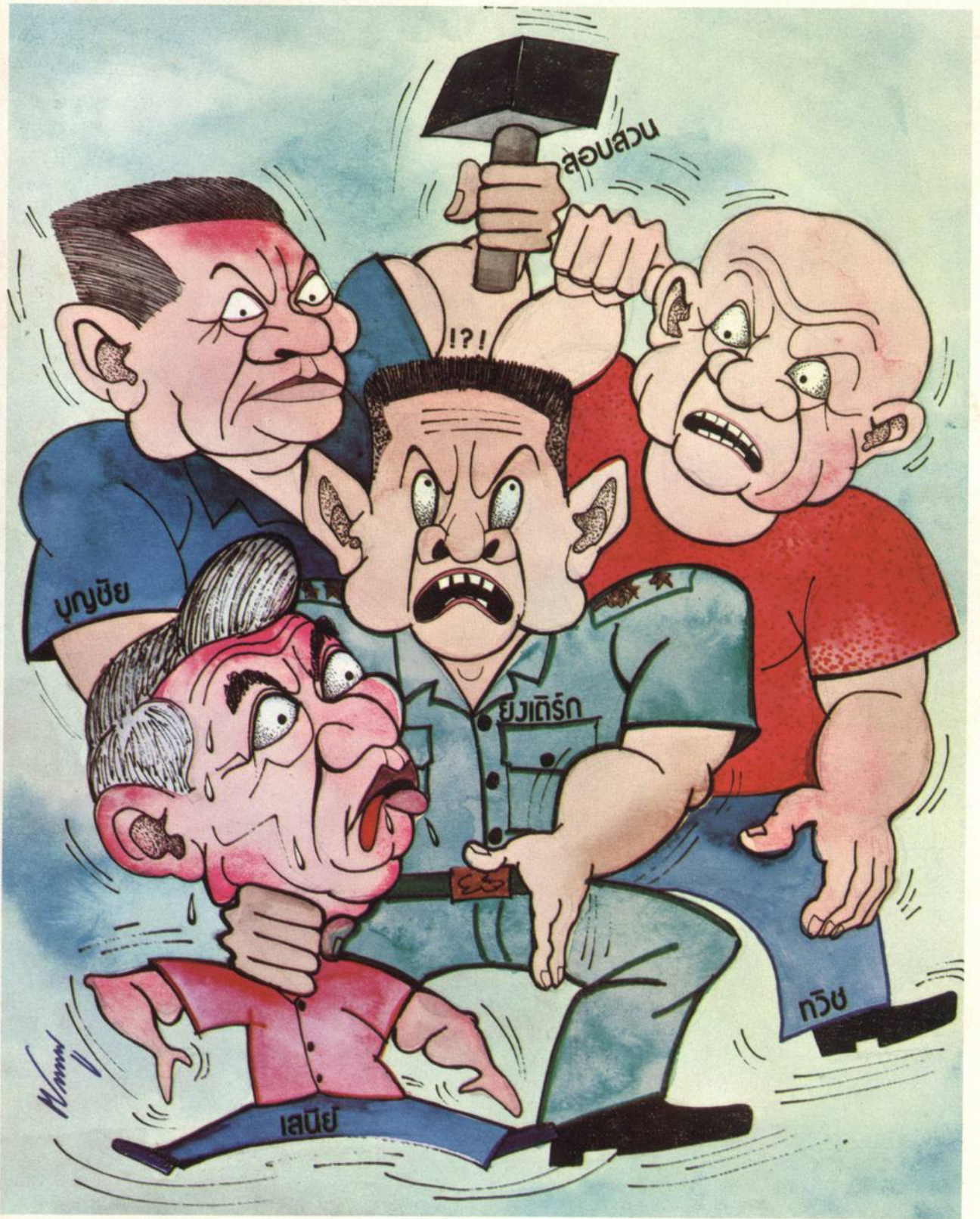

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๑ วันอังคารที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๕

& นาน

กิตติคุณ โภกิต :
มาคอมมิวนิสต์ ได้บุญมากกว่าบาป

ลาวใหม่ :
ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
บก.สน. กระทรวงต่างประเทศรำทรมไม่เป็น
นวนิยาย : เมื่อสถานทูตญี่ปุ่นถูกเผา

ข่าวกรอง

หนังสือพิมพ์จตุรัส ๘๖ อาคาร เอ็ม เอ เอฟ ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ กท.

.....ไม่ว่าเป็นเสียงเพลง เบรียง ๆ หรือ หนักแน่นกิน บทวิจารณ์ปลุกระดม
กลุ่มการเมืองปีกขวาตามสถานีวิทยุต่าง ๆ นายทหารที่อยู่น้อยหลังจากความ
เจียบเจียน...ไต่แก พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารสูงสุด
...ซึ่งเป็นนายทหารที่ พลอากาศเอกทวี จุลละทรัพย์ หมายมั่นปั้นมือจะให้รับช่วง
กิจการสัมพันธ์กับอเมริกา.....

.....เงินต้นของรัฐบาลชุดนี้ไม่เล็ก แต่ไม่เรียกมัน...เรียกว่าการให้เงินองค์
การบริหารส่วนจังหวัด โดยกำหนดโครงการใหญ่ให้ทำเหมือนกันหมด ในครั้ง
แรกอาจให้ทุกตำบลทำโครงการที่เกี่ยวข้องน้ำ...จำนวนเงินต้นครั้งใหม่ที่แน่ ๆ
คือ มากกว่า ๓,๕๐๐ ล้าน.....

.....กระทรวงการต่างประเทศไทยอนุมัติให้ สถานทูตโซเวียต เพิ่มเจ้าหน้าที่ได้
อีก ๑๒ คน...เป็นที่รู้กันว่า บางคนในจำนวนนี้เคยทำงานให้กับองค์การสืบราช
การลับรัสเซียเขามาก่อน.....

.....ผู้บัญชาการทหารเรือออสเตรเลียจะมาเมืองไทยในอีกไม่กี่วัน และมี
หมายกำหนดการจะไปเยี่ยมชมฐานทัพสหรัฐอเมริกาต่างๆในเมืองไทย..เจาะจงเป็น
พิเศษที่ ฐานทัพโคราช...รวมทั้งจะเข้าพบผู้บัญชาการทหารสูงสุดของไทย....

.....หลังจากที่เลื่อนกำหนดมาหลายที รำดา เพื่อนฝูงไปแล้วก็หลายหน....
สารสิน วีรผล...จะออกเดินทางไปประจำสถานทูตไทยในปักกิ่งจริง ๆ เสียที
...ในตำแหน่ง เลขานุการ ปลายเดือนนี้.....

คคทพิชญ์เจริญจะล้มหรือไม่ล้ม...ยังไม่แน่...แต่ที่แน่ๆก็คือมีนักการเมืองหลาย
ฝ่าย...วิ่ง เข้าครัวบ้านซอย เอกมัยคึกคัก.....

ทาน / พลเอกเกรียงศักดิ์ / เงินต้น / สถานทูตโซเวียต / ผู้บัญชาการทหาร
เรือออสเตรเลีย / สารสิน วีรผล / คคทพิชญ์เจริญ

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
 พันศักดิ์ วิญญรัตน์

กองบรรณาธิการ
 ดิถ ดิถรัตน์
 รัชมี เผ่าเหลืองทอง
 จ้างกั กถาวรวุฒิ
 ชวดี ธนาพิทยา
 ปันตดา เลิศล้ำอำไพ
 มนตรี จึงสิริอารักษ์
 วิสา คัญทัพ
 กำณัฒ สัทธิสมาณ
 ณัฏรัชย์ เหมบัณฑิตย์

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ

ขิงขง พานิชผล

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

B. Goodfellow, Washington D.C
 Goran Gester
 Jean Louis Arnaud, Saigon
 Jean Thoraval, Hanoi
 John Everingham, Vientiane
 Marcel Barang, Singapore
 Mike Morrow, S.E. Asia
 Paul Wilson, Kuala Lumpur
 T.D. Allman, New York
 W. Burchett, Paris
 Steffam Hildebrand, Stockholm

ฝ่ายศิลป์

ตระกูล พระพันธ์

ประจวบ พยัคฆพันธ์

ผู้จัดการ : มงคล วุฒิสงห์ชัย

ประชาสัมพันธ์ : จารึก จินตกวีวัฒน์

ฝ่ายหาโฆษณา : อมรศรี ถิระบัญญัติศักดิ์

บรรณาธิการที่ปรึกษา : เชิดชู โสภณพันธ์

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓

ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕

โทร. ๒๓๔๓๓๘๐ - ๕ ต่อ ๔๒

๒๓๓๕๐๒๕, ๒๓๔๕๐๑๘, ๒๓๓๖๗๒๘

๒๓๓๖๘๕๖ ต่อ ๒๗

ยุทธบริการ : จัดจำหน่าย

๑๘๒/๑ ซอยवरพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

โทร. ๒๘๑๐๐๘๕

แยกสี นิมข้าง โทร. ๒๘๑๓๔๔๘

พิมพ์ที่ กรุงเทพมหานครพิมพ์

ถนนราชบพิธ โทร. ๒๒๒๕๑๗๖-๘

พ.ศ. ๒๕๑๘

จัดพิมพ์ ๒

กิตติคุณ กิกย
 28
 กิจุณ ๑25

อิวากิ 50

ค่ายลาวอพยพ 11

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์ ๕ บาท

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๑ วันอังคารที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๑๕

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	ชแจจ / คำแถลง
๕	จตุรัส	ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านที่ยังเหมือนเดิม
๖	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	
๗	เพื่อนว่า	เมามันเขยว เขยวชวด/นักจัดรายการหัวใสใช้วิทยุทหาร หลอกประชาชน
๘	บ้านเรา	บก.สน. กระทรวงต่างประเทศรำไทยไม่เป็น/ค่ายอพยพลาวในไทย: แหล่งคอร์รัปชั่น ก่อทวน และโสเภณี/น้ำมัน: ปัญหาที่แก้ไม่จบ/เมื่อปัญญาภัยกับเรณูถูกครุจกัคคัสทริ
๑๕	มองเอเชีย	ความช่วยเหลือจากสหประชาชาติครั้งใหม่
๒๐	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	
๒๒	บ้านเขา	อาร์เซ็นดินา: กับคลื่นของความรุนแรง/ญี่ปุ่น: อุดมคติกินไม่อิ่มเท่าค่าขาย
๒๘	สัมภาษณ์	กิตติวุฒโฒ ภิกขุ
๓๓	รายงานพิเศษ	ลาวใหม่: ความเปลี่ยนแปลงอย่างเรียบง่าย
๓๗	ท่องเที่ยว	สิงหาต้องห้ามของศรีลังกา
๓๘	จารกรรม	เมื่อได้หัวหน้าจารกรรมบักกิ่ง
๔๐	ลมชายทุ่ง	คอมมิวนิสต์ โสติ
๔๒	จิตวิทยา	รบกับใคร: โรคประสาทสงครามของคนไทยปัจจุบัน
๔๕	แฟนฉัน	แฟนฉันการกุศล: บีแอร์ บัดแมง
๔๖	ผู้หญิง	รัชฎ์ชวลิต วัฒนไพศาล: นางแบบมหาภัย
๔๘	กีฬาบัตร	หวย: ลมหายใจเฮือกสุดท้ายของคนเล่น
๕๐	หนังสือ	ยูจิโร อิวากิ: เมื่อสถานทูตญี่ปุ่นถูกเผา
๕๒	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	อ้อซาสึ: สู่งนได้เรื่อง/“สัมผัส” รางวัลตุ๊กตาทองไทย
๕๖	เส่นขนานจตุรัส	ของฝากทิวช: เบองหลัง “ยังเติร์ก”

วาทกรรม

ชแจจ

จาก “ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์” ของจตุรัส ฉบับที่ ๕๐ ที่พาดหัวไว้ว่า “ไม่กินสมณศักดิ์พระพิมลธรรม” นั้น แม้รายละเอียดของข่าวไม่ชวนให้เข้าใจว่ามติของ ครม. เมื่อ ๘ มิถุนายนนั้น ก็คือการไม่กินสมณศักดิ์ให้พระพิมลธรรมก็จริง แต่พาดหัวข่าวเช่นนั้นจะให้เข้าใจเป็นอันไปไม่ได้ นอกจากมติของ ครม. ที่ว่านั้น ก็คือการไม่กินสมณศักดิ์พระพิมลธรรม จึงอยากให้ จตุรัสซึ่งประกาศตัวเองว่าสัมผัสความจริงนั้น เข้าใจเสียใหม่ว่า รุ่ง พรบ. สถาปนาสมณศักดิ์ตกไปนั้น ไม่เกี่ยวกับการกินสมณศักดิ์แน่นอน และพระพิมลธรรมนั้นไม่ใช่อดีตพระพิมลธรรมตามที่เขียน

ที่ต้องเขียนมาก็เพราะเคยต้องอธิบายเรื่องนี้ให้พระนวกะรูปหนึ่งเข้าใจ หลังจากพบข่าวจากหน้าหนังสือพิมพ์ และเกิดเข้าใจไปตามนั้น

ตามที่ท้วงมานั้น เชื่อว่าไม่เกินความสามารถของจตุรัสที่มุ่งสัมผัสความจริงแน่นอน

พระมหาทอมสันต์ จนฺทสุวณฺโณ
กรุงเทพฯ

คำแถลง

หลายยุคหลายสมัยที่ผ่านมาได้มีต่อมวลาชนที่รักความเป็นธรรมมากมาย อธิศแรงกายแรงใจ ไม่พรุนพรงต่อความตายหรือคุกตารางยืนหยัดต่อสู้กับอำนาจเผด็จการของกลุ่มปกครองทกดชขุดรคประชาชน

ใช้ปากกาเป็นอาวุธที่มั่งคั่ง เปิดโปง
ความชั่วร้ายของศัตรูประชาชนเหล่า
นี้ โดยเฉพาะหลัง ๑๔ ตุลาคม ได้มี
สื่อมวลชนเช่นนี้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวน
มาก นับเป็นเกียรติประวัติของวงการ
หนังสือพิมพ์ไทย

แน่นอนเหลือเกินเมื่อเปิดโปง
ความชั่วร้ายของพวกกบฏขูดรีด ทั้ง
เปิดโปงพฤติกรรมอันชั่วร้ายของจักร
พรรคนิยมอเมริกาที่เข้ามาขูดรีด
คนไทยทำให้ประเทศไทยไม่มีเอก
ราช พวกเขาทิ้งผู้กดขี่ขูดรีดและสมุน
รับใช้อเมริกาจึงเคยดเค้นขังขังอย่าง
ยิ่ง เพราะเสียผลประโยชน์ไปเป็นจำ
นวนมาก พวกเขายังได้ใช้วิธีการ
หลายอย่างทั้งข่มขู่คุกคาม ใช้สาย
ลับเข้าไปสอดส่องติดตามนักเขียน
ใช้อำนาจผู้อำนวยการขับไล่นักหนังสือ
พิมพ์ที่รักความเป็นธรรมออกไป
กระทั่งลงมือปฏิบัติการอย่างรุนแรง
เหตุการณ์เหล่านี้เกิดกับหนังสือพิมพ์
ประชาธิปไตย ประชาชาติ อธิปไตย

เราขอสดุดีการกระทำหน้าที่ของ
สื่อมวลชนที่ยืนหยัดอยู่บนผลประโยชน์
ของประชาชนและประเทศชาติและประชาชน
อย่างเด็ดเดี่ยวว่าท่านเป็น "สื่อมวล
ชนของประชาชน" ในสถานการณ์
ปัจจุบันประชาชนต้องการท่านอย่าง
ยิ่ง ท่านเป็นความหวัง เป็นแนวทาง
ทางปัญญา เป็นหูเป็นตาเป็นปากเป็น
เสียงที่สำคัญที่สุดของประชาชน ผู้
รักความเป็นธรรมทุกคนสนับสนุน
และเห็นด้วยกับการกระทำที่พิทักษ์
ผลประโยชน์ของประเทศชาติและ
ประชาชน

**พรรคสังคมนิยม
รวมคำแห่ง**

20 มิถุนายน
ถึง
18 กรกฎาคม

มกราคม ลดราคา! พรมไทยปิงลดราคา

กว่า 50%

พรมไทยปิงสร้างประวัติศาสตร์การขายพรม
ปิงนี้ ด้วยเทศกาลลดราคาอย่างเอิกเกริก
ลดมากกว่าทุกครั้ง เพื่อมาตรฐานการครองชีพ
ที่ดีของชาวไทย

พรมทุกชนิดทั้งพรมขนสัตว์ พรมใยสังเคราะห์
ทั้งชนิดทอด้วยมือ และด้วยเครื่อง มากมาย
ด้วยสีสรรพ์และลวดลาย

ปิงนี้มีพรมรูปเหลี่ยมขนาดเล็กรูปต่างๆ ด้วย เช่น
แปดเหลี่ยม หกเหลี่ยม ตลอดจนแบบกลม
รูปไข่ ฯลฯ

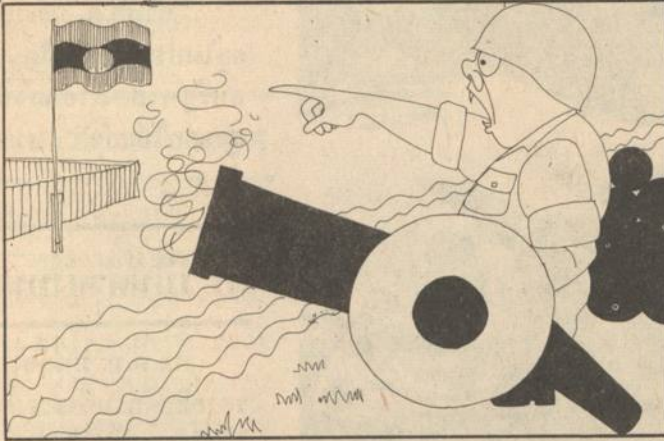
ถูกเหลือเชื่อ ซื้อพรมไทยปิงวันนี้ถูกเท่ากับ
เมื่อ 4 ปีที่แล้ว

- พรมเซ็ดเท้า ผืนละ 50 บาท
- พรมหน้าห้อง (ลวดลายพิเศษ) ผืนละ 130 บาท
- พรมการ์ตูน ผืนละ 200 บาท
- พรมชุดห้องนอน (3 ผืน) ผืนละ 265 บาท
- พรมขนาด 2' x 3' ผืนละ 150 บาท
- พรมขนาด 3' x 5' ผืนละ 350 บาท
- พรมขนาด 4' x 6' ผืนละ 450 บาท
- พรมขนาด 6' x 9' ผืนละ 980 บาท
- พรมขนาด 9' x 12' ผืนละ 2,000 บาท

เชิญชมที่ห้องโชว์ไทยปิง ตรงข้ามเซ็นทรัล ซิดลม
เปิดถึง 20.00 น. ทุกวัน รวมทั้งวันอาทิตย์
บริการทำความสะอาดพรมไทยปิง เพียงตารางฟุต
ละ 3 บาท รวมรับส่งถึงบ้าน ลดพิเศษ 50%
เฉพาะเทศกาลลดราคาเท่านั้น รับซ่อมแซมและปะ
พรมที่ชำรุดด้วย

**บริษัท เด็ดคอร์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด
บริษัท อุตสาหกรรมพรมไทย จำกัด**

664/9-10 ถนนพหลโยธิน เขต กุญชรพหลโยธิน โทร. 251-1862-3, 252-5629, 252-5478

ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านที่ยังเหมือนเดิม

รัฐบาลจตุรพรรคภายใต้การนำของ มรว. เสนีย์ ปราโมช ก็เหมือนกับรัฐบาลทุกชุดที่ผ่านมา ไม่ว่าจะการแถลงนโยบายเพื่อขอความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร หรือการประกาศผ่านหน้าหนังสือพิมพ์ ล้วนแต่ยึดถึงนโยบายเป็นมิตรกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอินโดจีน แต่การกระทำที่ปรากฏออกมานั้นฟ้องต่อโลกภายนอกว่า เรากระทำการตรงกันข้ามกับที่ปากพราพุดอยู่ตลอดเวลา

ช่วงเวลาที่ประเทศเพื่อนบ้านทำสงครามต่อสู้กันภายใน โดยสหรัฐอเมริกาเข้าถอหารรัฐบาลฝ่ายขวาที่ปกครองประเทศอยู่ให้ต่อสู้กับฝ่ายที่ถูกเรียกว่า "คอมมิวนิสต์" นั้น ประชาชนอินโดจีนต้องล้มตายลงไปมากต่อมากด้วยแรงระเบิดจากไข่เหล็กที่ลอยละลิวมาจากเครื่องบิน อันมีฐานปฏิบัติการตั้งมั่นอยู่บนผืนแผ่นดินไทย ทรายจนกระทั่งประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของอินโดจีนพลิกมาถึง เวียดนาม ลาว และเขมร เริ่มตนสร้างสรรค์

ประเทศของพวกเขาใหม่ภายใต้พื้นฐานทางเศรษฐกิจระบบสังคมนิยม สหรัฐฯ จำต้องถอนตัวเองออกไป เหลือไว้แต่เพียงศักดิ์ศรีของประเทศ อภิมหาอำนาจที่ถุกนำมาทิ้งไว้ในดินแดนนี้ ประเทศไทยจึงอยู่ในภาวะที่ต้องปรับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขโดยเร็วที่สุด

ท่าทีของประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าลาว เขมร หรือเวียดนาม ก็ตาม ต่างก็แสดงท่าทีที่จะปรับความสัมพันธ์ให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ แต่ท่าทีของผู้นำที่รับผิดชอบของฝ่ายไทย ตั้งแต่ระดับสูงลงไปจนถึงระดับต่ำ ล้วนแล้วแต่อ้าง *ความมั่นคง และ ความอยุ่รอดของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์* มาเป็นกำแพงปิดกั้นความสัมพันธ์อันควรจะมี ข่าวน่าทึ่งว่า ลาวจะบุกไทย ญวนส่งหน่วยแซปเปอร์เข้ามา หรือแม้แต่การแบ่งแยก ๑๖ จังหวัดภาคอีสาน เป็นภาพแสดงถึงความเชื่อถือนในทฤษฎีของสหรัฐฯ ที่ยังหลงเหลืออยู่ในหมู่ผู้บริหารเหล่านี้ ชายแดนไทยจึงเป็นที่ของสมุทก้าง

ของกบฏฝ่ายขวาลอบกลับเข้าไปโจมตีประเทศเพื่อนบ้าน โดยใช้ทหาร ตำรวจของไทยเป็นเกราะกำบังกาย และปะทะกับทหารรัฐบาลประเทศนั้นที่ติดตามเข้ามาในแดนไทยแทน ข่าวจึงปรากฏออกมาในลักษณะที่ว่าลาวแดง เขมรแดง บุกเข้ามาปะทะกับทหารตำรวจไทยอยู่เนืองๆ

โรคกลัวคอมมิวนิสต์ในหมู่เจ้าหน้าที่ระดับสูงเป็นอุปสรรคในการสร้างสัมพันธ์ใหม่กับประเทศเพื่อนบ้านประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็คือผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นที่มีอยู่อย่างแนบแน่นกับปัญหาเหล่านี้ แน่นอน... เจ้าหน้าที่ชายแดนไทย-ลาว ย่อมไม่ต้องการให้เปิดพรมแดน เพราะการเปิดพรมแดนเขามิผลประโยชน์มหาศาลกับพ่อค้าอิทธิพลที่ลอบขนสินค้าไปขายในแดนลาว... เจ้าหน้าที่ในค่ายลาวอพยพย่อมพอใจที่ชายลาวในค่ายหายออกไปรบกับลาวแดง เพราะยังออกไปมากเท่าไร เขาก็ยังได้รับผลประโยชน์จากเงินค่าอาหารของสหประชาชาติที่ตนเบียดบังไว้ได้มากขึ้น

ประเทศเพื่อนบ้านใกล้ชิดที่มีพรมแดนติดต่อกับไทยถึง ๑,๕๐๐ กิโลเมตร ได้กล่าวผ่านคณะกรรมการต่างประเทศของสภาผู้แทนราษฎรมาวา นโยบายต่างประเทศของเขาก็คือ *เอกราช สันติภาพ ไม่รวมกลุ่ม และมีมิตรภาพ* ดังนั้นเขาจึงพร้อมเสมอที่จะปรับความสัมพันธ์กับไทยให้ดีขึ้น ปัญหาจึงอยู่ที่ตัวเราเองว่าจะยอมจับมือทเขานเขามาให้หรือผลักไสมันออกไปเหมือนที่เป็นมา

เหลือเวลาอีกไม่นานนักที่พรรคประชาชนปัตย์จะพิสูจน์ว่าตนเองทำได้ดีกว่าคนอนทที่เคยดาเข้ามาในอดีต

บ้านเราในรอบสัปดาห์

ยังไม่เปลี่ยนรัฐธรรมนูญมหาดไทย

ที่ประชุมพรรคประชาธิปัตย์ลงมติให้ มรว. เสนีย์ ปราโมช ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยต่อไป ทั้งนี้ มรว. เสนีย์กล่าวว่า ไม่ใช่เป็นการตลอดไป แต่เป็นการชั่วคราวเพื่อรักษาสถานการณ์ช่วงนี้ให้ดีขึ้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม นายกรัฐมนตรีปฏิเสธที่จะออกความเห็นว่าการพรรคคนใดเหมาะสมกับตำแหน่งนี้ออกลาน

ก่อนหน้านี้ ดร. กมล สมิวัชร รองเลขาธิการพรรค ได้เสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงตัวรัฐมนตรีมหาดไทย ทำให้มีการคาดการณ์ และให้สัมภาษณ์โต้เถียงกันทางหน้าหนังสือพิมพ์ของบุคคลหลายคนในพรรคประชาธิปัตย์

จับมอับนงมา 'นรินทร์' ได้แล้ว

เมื่อวันที่ ๑๖ มิ.ย. น. เจ้าหน้าตำรวจ จับกุมแก๊งมอับนงสังหาร พตอ. นรินทร์ วิทยาลัยกุล ได้แล้วมีผู้ถูกจับเป็น ๒ คน คือ นายเพชร โชติช่วง โชเฟอร์ขับรถสองแถวถูกจับได้ที่สถานีคลองเตย และนายใช้ หรือธรรชัย กงศิริชัย ถูกจับที่สำนักงานสัตยาทนายความ ถนนหลานหลวง ถูกยิงบาดเจ็บสาหัส ๑ คน คือ นายหวาน หอมสมบัติ ขณะหนีพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลอภัยภูเบศร์ จังหวัดปราจีนบุรี มีคนร้ายตาย ๑ คน คือ นายเหล็ก โชติช่วง พนักงานฝึกของ นายเพชร ที่ถูกจับกุม นายเหล็ก ถูกกระสุนปืนตำรวจที่ศีรษะตกนา

เสียชีวิตจากการให้การของนายเพชร โชติช่วงผู้ต้องหา นอกจากจะรับสารภาพแล้วยังได้ชี้ชัดทอดไปถึง พตอ. ทิพย์เจริญ ชูเวช จำเลยคดีของหน้ภาษาจากโกดัง พี่เอ็กซ์. ว่าเป็นผู้สั่งให้สังหาร พตอ. นรินทร์ และการประชุมวางแผนสังหารทั้งหมดกระทำกันที่พรรคพลังประชาชน ขณะเดียวกัน นางอัมพร โชติช่วง ภรรยาของนายเหล็กที่ถูกยิงเสียชีวิตก็กล่าวว่าผู้บงการที่แท้จริงคือ พล.ต.ท. กริช บัจฉิมสวัสดิ์ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ

ว่า 'ประมาท' เป็นทาสสหรัฐ

นายเขียน ธีรวิทย์ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่าวิจารณ์ พล.ต. ประมาท อติเรกสาร รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ที่พูดว่าผู้ต้องการให้ถอนค่ายรามสูรเป็นคอมมิวนิสต์ ว่าเป็นความเคยชินของ พล.ต. ประมาทที่เป็นทาสของ

สหรัฐฯ มาโดยตลอดเวลา "ถ้า พล.ต. ประมาท ไม่สามารถอยู่ในประเทศไทยได้ ก็ให้ไปอยู่ที่สหรัฐฯ เสียภายหลังที่ถอนค่ายรามสูรออกไปแล้ว" นายเขียนกล่าวในที่สุด

ดร. เป็นตัวผู้บนเขาสุณีย์

พล.ต.ท. มนต์ชัย พันธุ์คงชน รองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปรามให้สัมภาษณ์หลังจากเดินทางกลับจากเขาสุณีย์ นครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๑๒ มิ.ย. ว่า การดำเนินคดีเก่าๆ บนเขาสุณีย์มีอุปสรรคมาก เพราะปัญหาเรื้อรังมานาน ผู้ต้องหาส่วนใหญ่ก็ได้รับการประกันตัว ยกแก่การติดตามปัญหา เนื่องจากตำรวจเป็นตัวการสำคัญ รองอธิบดีกรมตำรวจกล่าวในที่สุดว่า ตำรวจจากเขาสุณีย์ที่ถูกย้ายกลับมาประจำกรมเกือบทั้งหมดเลยที่จะต้องถูกดำเนินคดี

ระบอบ 'สุดสาย' ชักใย ประเวศ นศ. ขอนแก่น

องค์การนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ส่งหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีทนายบรรฑูบาลเมื่อวันที่ ๑๓ มิ.ย. ระบอบการช่วงระเบิดไล่แควนนักศึกษาที่สถานีรถไฟขอนแก่นว่าเป็นการสร้างสถานการณ์ทางการเมือง และมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า โดย พอ. สุดสาย หัสตินทร์ หัวหน้ากระทิงแดง หนังสือถึงนายกรัฐมนตรีตั้งข้อสังเกตว่า ก่อนการเดินทางได้มีใบปลิวจากนักเรียนการช่างและกลุ่มกระทิงแดงโจมตีนายชวซ์ มกรพงศ์

และนักศึกษ อาจารย์ใหม่วิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งดูเป็นขบวนการที่สอดคล้องต้องกัน

สรุปผลไปลาวเสนอนายก ฯ

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว ประธานคณะกรรมการต่างประเทศเปิดเผยว่าจะเสนอผลการเดินทาง ไปสำรวจข้อเท็จจริงที่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและการเจรจากับนายพุน ศรีประเสริฐ รัฐมนตรีต่างประเทศ ต่อ มรว. เสนีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตัดสินใจว่า จะเปิดพรมแดนหรือไม่ โดยกรรมการจะไม่สอดคล้องกับความเห็นใดๆ ลงไป

ระงับคำสั่งย้ายพนักงาน ธนาคารกรุงเทพ

กรมฝ่ายบริหารธนาคารกรุงเทพ ออกคำสั่งย้ายนายสกุล โอฬารจันทโรทัยและนายพิชัย ปรัชญาอนุสรณ์ ประธานและอนุกรรมการสหภาพแรงงานธนาคารฯ ไปประจำสาขาต่างจังหวัดอย่างกะทันหัน ในระหว่างที่พนักงานธนาคารกรุงเทพ กำลังร้องเรียนขอเพิ่มค่าครองชีพ ยังผลให้ทางสหภาพแรงงานธนาคารฯ เคลื่อนไหวคัดค้าน และพนักงานผู้ถูกย้ายทั้งสองได้เข้าร้องเรียนต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ กรมแรงงานว่าฝ่ายบริหารธนาคารกรุงเทพ ออกคำสั่งย้ายอย่าง ไม่เป็นธรรมและผิดกฎหมายแรงงานสัมพันธ์

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้เรียกผู้กรณีมาชี้แจงและสอบสวนพยานแล้ว จึงออกคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ว่าฝ่ายบริหารธนาคารกรุง

เทพทำผิดกฎหมายแรงงานสัมพันธ์จริง พร้อมทั้งให้ย้ายพนักงานธนาคารทั้งสองกลับสู่สำนักงานธนาคารภายในเขตกรุงเทพ โดยไม่ให้มีตำแหน่งหน้าที่ และ ค่าจ้าง ต่ำกว่าเดิม ซึ่งฝ่ายบริหารธนาคารกรุงเทพได้ขอมปฏิบัติตามคำสั่งนั้น

'ยังเติร์ก' พบเสนีย์

มรว. เสนีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรียอมรับว่า นายทหารหนุ่มหรือที่รู้จักกันในนามว่ากลุ่มยังเติร์ก จำนวน ๒๐ คน เข้าพบที่บ้านพักชอยเอกมัย เมื่อวันที่ ๑๒ มิ.ย. น. โดยนางพรรณทิพา วัชโรบล สส. กรุงเทพ ฯ เป็นผู้นำเข้าพบ นายกรัฐมนตรีปฏิเสธที่จะเปิดเผยเรื่องที่ปรึกษาหารือกัน เพราะรับปากกับนายทหารเหล่านั้นไว้ แต่ไม่เกี่ยวกับโครงการรามสูร และไม่มีภารกิจลับๆ ใดๆ

สำนักข่าว ไอเอ็นเอ. รายงานข่าวอ้างรายงานจากกองบัญชาการทหารบกแจ้งว่าจะมีการดำเนินการสอบสวนนายทหารเหล่านั้น เพราะได้รับทราบจากนายทหารยศพันเอกผู้หนึ่งว่า ผู้เข้าพบได้ไปคุกคามนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแต่งตั้งโยกย้ายนายทหารชั้นผู้ใหญ่

เพื่อนว่า

เมามันเขี้ยวเขี้ยวหวัด

เมื่อเวลา ๒๒ น. เศษวัน ๓๑ เดือนนี้ ทางโรงพยาบาลนครเข่งใหม่ได้รับคนป่วยมีบาดแผลที่ปากและแก้มเป็นแผลเหวอะหวะเลือดไหล ไม่หยุดไว้รักษาคนหนึ่ง ทราบชื่อภายหลังว่าชื่อนายดวงฤทธิ์ แก้วมวงกล

จากการสอบถามญาติผู้ป่วยได้ความว่า ในตอนเย็นวันเดียวกันนี้ นายดวงฤทธิ์พร้อมกับเพื่อนอีก ๔-๕ คน ได้ไปนั่งดื่มเหล้าอยู่ที่ร้านเหล้าสามแยกหน้าวัดสวนดอก ระหว่างที่กำลังนั่งดื่มเหล้ากันอยู่นั้น นายดวงฤทธิ์บอกกับเพื่อนว่าตนเป็นคนหนึ่งเห็นชวยูยงคงกระพันชาตรี ไม่มีใครสู้ เพื่อนชักสังสัยได้ขอร้องให้นายดวงฤทธิ์แสดงความสามารถให้ดู นายดวงฤทธิ์จึง คว้าขวดเหล้าแม่โขงชนิดกลมใหญ่มาฟาดกับโต๊ะจนขวดแตกเป็นปากฉลามแล้วเอาขวดที่แตกนั้นกรัดแทงตามแขนหลายที่ ปรากฏว่าขวดแตกไม่ทำอันตรายต่อผิวหนังนายดวงฤทธิ์แม้แต่น้อย

เท่านั้นยังไม่พอ นายดวงฤทธิ์ยังได้เอาปากกั๊ดขวดใบนั้นแล้วเขี้ยวกรั้วๆ หน้าตาเฉย เพื่อนๆ ต่างตกตะลึงอ้าปากค้างดูการกระทำของนายดวงฤทธิ์ และขอร้องให้นายดวงฤทธิ์แสดงอิทธิฤทธิ์ต่อไป นายดวงฤทธิ์ซึกมันปาก เขี้ยวกัดกินขวดแตกใบนั้นต่อไป ทันใดนั้นขวดใบนั้นได้บาดปาก และแทงกระพุ้งแก้ม นายดวงฤทธิ์เลือดพุ่งกระฉูด ไม่หยุดเพื่อน ๆ เห็นเช่นนั้น จึงรีบนำนายดวงฤทธิ์ส่งไปรักษาที่โรงพยาบาลดังกล่าว

ไทยนิวส์

๕ มิถุนายน ๒๕๑๔

นักจัดรายการหัวใส ใช้วิทย์ทหาร หลอกประชาชน

เมื่อวันที่ ๔ พค. ๒๕๑๕ ได้มีนักจัดรายการสถานีวิทยุกองพลที่หนึ่งรักษาพระองค์ ชงตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ชื่อนายอรณพ ไม่ทราบนามสกุล ได้ไปติดต่อเช่าสถานีกลาสคัมพิน จัดงานมอบรางวัลเกียรติยศ (โล่) แก่ผู้เขียนเนื้อเพลงชาติ และเพลงสรรเสริญพระบารมีที่ถูกต้องตามอักษรวิทย์ วรรณคดี ด้วยลายมืออันประณีต

ในการจัดงานครั้งนี้ นายอรณพได้จัดทำดนตรีทมิฬซอคณะหนึ่งไปแสดง และเก็บค่าผ่านประตูรายละ ๑๐ บาท อ้างว่าจะนำเงินจำนวนนี้ไปนำขนทูลเกล้าถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีประชาชนที่ไปร่วมในงานประมาณเกือบพันคน

พอดนตรีจบ นายอรณพก็ประกาศให้ผู้เขียนเนื้อเพลงชาติไปรับรางวัล ผู้ที่ไปรับรางวัลต่างพากันวิพากษ์วิจารณ์และไม่พอใจในการกระทำของนายอรณพ หัวว่าแหกตาประชาชน เพราะรางวัลที่ได้รับแทนที่จะเป็น โล่หรือของมีค่ากลายเป็นกระดาษเพียงแผ่นเดียวที่ไร้ค่ายิ่งกว่ากระดาษชำระมลายูเช่นของนายอรณพ และนายโกชัย ผช.หัวหน้าสถานีวิทยุกองพลที่หนึ่ง

เพื่อนประชาชน นครสวรรค์

๑๑ มิถุนายน ๒๕๑๗

บก.สน. : กระทบวงต่างประเทศรำไทยไม่เป็น

บางทีอาจจะเป็นความจริงอย่างที่ มรว. กักกฤษ ปราโมช เกษพุดก็ได้ว่า คิสชินเจอร์ นั้นแทบจะไม่รู้อะไรจริงๆ เลยเกี่ยวกับประเทศไทย นอกจากจะท่องประโยคเก่าๆ ทุกครั้งที่ถูกถามถึงเมืองไทยว่า ไทยไม่เคยตกเป็นเมืองขึ้นแก่ใคร มีชนเชิงการทูตดี ไทยกำลังพยายามดึงเงินมาล่อฝรั่งอิทธิพลของฮานอย ฝ่ายทหารยังยืนอยู่เบื้องหลังวงการเมืองของไทย และโดยธาตุแท้แล้ว เขาเชื่อมั่นว่าผู้นำทางการเมืองไทยมีลักษณะนิยมอเมริกันโดยพื้นฐาน

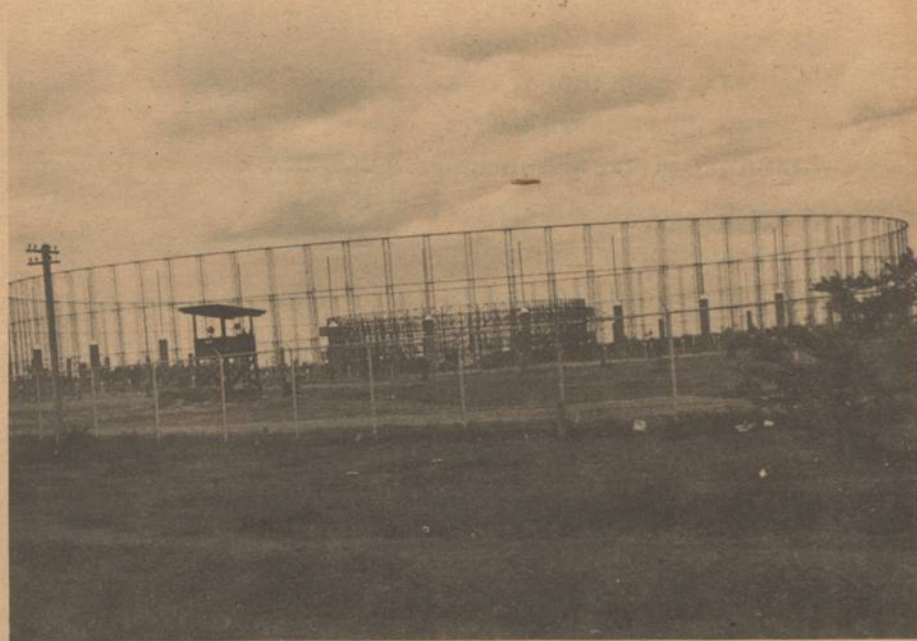
ท้วงทำนองของการเจรจาระหว่างสถานทูตอเมริกันกับรัฐบาลไทยที่กำลังดำเนินอยู่ ได้สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่าฝ่ายสหรัฐฯ ยังคงยึดมั่นในทัศนคติอันเดิมของตนที่มีต่อวงการเมืองของไทย โดยไม่ยอมรับ

การเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ และไม่ยอมปรับตัวเข้าตามสถานการณ์การเมืองในภูมิภาคนี้ ได้เปลี่ยนไปหลังการพ่ายแพ้ครั้งใหญ่ของสหรัฐฯ เมื่อศักราชที่ผ่านมา

ขณะที่ฝ่ายเจ้าหน้าที่กิจการต่างประเทศของไทยพยายามดิ้นรนให้หลุดจากสภาพความเป็นลูกใต้ของสหรัฐฯ ฝ่ายสหรัฐฯ ก็พยายามทุกทางที่จะคงไว้ซึ่งลักษณะของความสัมพันธ์แบบเก่าๆ อย่างน้อยก็เพื่อสร้างความสับสนในหัวใจของบรรดาผู้นำประเทศเพื่อนบ้านของไทย ทางทิศตะวันออกเกี่ยวกับความจริงใจของไทยที่จะคบกับเขาเหล่านั้น

นายพลเรอโนเอล เกย์เลอร์ ผู้บัญชาการกองทัพอากาศ ในภูมิภาคแปซิฟิกกล่าวถึงคณะกรรมการ

คำรามสุร

ทหารของสภาองเกรส เมื่อต้นเดือน
มีนาคมว่าภารกิจสำคัญของทหาร
อเมริกันในภูมิภาคนี้ยังเป็นการตาม
ประกบการเคลื่อนไหวของรัสเซีย
และการเฝ้ามองการเติบโตของกอง
ทัพจีนอย่างใจจดใจจ่อ

เจ้าหน้าที่ชั้นสูงของกระทรวง
กลาโหมสหรัฐฯ กล่าวกับ จอร์จ เมอ
ริวี่ว่าทางเพนตากอนถือว่าระบบ
การหาข่าวกรองที่พึ่งเข้ากับข่าวงาน
ดาวเทียม ตลอดจนระบบโทรคมนาคม
ที่เชื่อมกับสายสื่อสารของสหรัฐฯ
ทั้งหมดในเอเชีย รวมทั้งอุปกรณ์
ตรวจสอบการทดลองระเบิดปรมาณู
ที่ติดตั้งในไทยมาตั้งแต่สมัยสงคราม
อินโดจีนนั้นมีความสำคัญต่อ
ยุทธศาสตร์ของสหรัฐฯ ยิ่งกว่ากอง
ทหารเสียอีก จึงไม่แปลกอะไรที่เจ้า
หน้าที่สถานทูตสหรัฐฯ ที่หน้าเกรียด
ไปตามๆ กัน หลังจากพึ่งแถลงการณ์
ยลืบเจ็ดนาทีของรัฐมนตรีพิชัยจบ
เมื่อค่ำวันที่ ๑ มิถุนา

รอส เพตซิง โฆษกสถานทูต
สหรัฐฯ กล่าวในวันรุ่งขึ้นว่า การ
เจรจาเรื่องค่าขามสรูจะจะต้องดำเนิน
ต่อไปพร้อมกับเรื่องอื่นๆ แล้วทูต
ไวท์เฮาส์ก็รีบรัดไปยังทำเนียบรัฐบาล
ในทันทีที่ นายพิชัย รัตตกุล กลับจาก
ทัวร์ประเทศอาเซียน ความรอนรั่ม
ในอารมณ์นั้นแสดงออกอย่างชัด
เจน

ได้มีการเปิดเผยในรัฐสภาส
หรัฐฯ โดยวุฒิสภาชิก ไมค์ แมนสฟิลด์
ผู้คัดค้านสงครามเวียดนามตั้งแต่
กลางเดือนตุลาคม ๒๕๑๘ ว่าเพนตา
กอนประสงค์จะคง "กองกำลังรักษา
การณ์" ขนาดย่อมไว้ที่ฐานทัพบาง
แห่ง เพื่อเป็นสถานเติมน้ำมันเครื่อง
บินลาดตระเวนของสหรัฐฯ จากฝั่ง
แปซิฟิก ไปยังฝั่งมหาสมุทรอินเดีย

และอย่างน้อยก็เป็นทัพแพะพิทักษ์ของ
เครื่องบินจารกรรมประเภทที่สามารถ
ถ่ายภาพลูกกอล์ฟได้จากระยะสูง
๖,๐๐๐ ฟุต หรือสูงกว่านั้น ซึ่งหมายถึง
ถึง ย. ๒ ที. ๓ โอเรียน เอส. อาร์.
๑๗ และอื่นๆ

ฐานทัพที่พูดถึงนั้นเป็นที่เข้าใจ
กันว่าหมายถึงฐานบินอู่ตะเภา แม้ว่า
ระยะหลังจะมีการพูดถึงความเป็นไป
ได้ในการเปิดสนามบินศาลาลูกครึ่ง
หนงมากชน ขอน้ำต้งเกิดขึ้นมื่ออยู่ว่า
แม้พร้อมอุปกรณ์ต่างๆ ที่สนามบิน
อู่ตะเภาจะมีไปแล้วอย่างเป็นทางการ
ตั้งแต่เดือนมีนาคมที่ผ่านมา แต่ขณะ
นั้นคนงานไทยที่นั่นก็ขบถว่า "ได้
ยินนายเขาบอกว่ายังมีทหารอยู่ที่นั่น
๘๐๐ คน" และเจ้าหน้าที่สถานทูต
สหรัฐฯ ก็ปฏิเสธเด็ดขาดว่าบอกไม่
ได้ว่าคนเหล่านั้นกำลังทำอะไรอยู่ที่นั่น

รอส เพตซิง กล่าวเมื่อกลาง
สัปดาห์ก่อนว่า ยังมีทหารสหรัฐฯ ใน
ไทยอีกประมาณ ๑,๘๐๐ คน หากจะ
หักลบ ๑๐๐ กว่าคนที่ขามสรู (ตาม
คำพูดของ รมต. พิชัย รัตตกุล) และ
อีก ๒๕๐ คนที่ค่ายแสมสาร บริเวณ
หน้าท่าเรือนาถกตสทหบ ซึ่งมีหน้า
ที่เก็บของลงเรือแล้ว เจ้าหน้าที่หน่วย
จัสแมกในกรุงเทพฯ ก็จะต้องมีถึง
๖๐๐ กว่าคน

"ฝั่งบน. ๖ ตรงข้ามท่าอากาศยาน
ดอนเมืองเป็นของจัสแมกทั้งแถบ
มีเครื่องบินขนส่งจอดอยู่หลายลำ"
แหล่งข่าวทางทหารกล่าวกับ จอร์จ
คำแถลงของฝ่ายสหรัฐฯ ที่ว่าปัจจุบัน
ไม่มีเครื่องบินอะไรที่อู่ตะเภาอีกแล้ว
นั้นไม่เป็นความจริง ใครก็ตามที่
เพียงแต่นั่งรถโฉบผ่านด้านหน้าของ
ฐานบินก็จะได้เห็นหางเขี้ยวๆ คำๆ โผล่
ขอบฟ้าให้เห็นอยู่อย่างชัดเจน

ดร. ไพฑูรย์ เกร่อแก้ว ประธาน

อานันท์ บันขารชุน คนแอนตออเมริกัน?

คณะกรรมการต่างประเทศของ
สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้ดูเนื้อความ
ในบันทึกช่วยจำหรือขอต่อรองของ
ฝ่ายสหรัฐฯ มาแล้วนั้น ถึงแม้จะไม่
รับตรงๆ แต่ก็ปฏิเสธว่าได้มีการ
พูดถึงการคงทหารอเมริกันบางส่วน
ไว้ที่อู่ตะเภาไปหลัง ๒๐ กรกฎาคม "จะ
เหลือเท่าไรนั้นขึ้นอยู่กับเจรจา"

"ถ้าให้ออกก็ควรให้ออกทั้งหมด
ไม่ควรมีเหลือเอือโย" สส. นิสิต เวทย์
ศิริยานันท์ เลขานุการคณะกรรมการ
ต่างประเทศกล่าวเสริม "มัน
เป็นเครื่องมือจารกรรมระดับโลก
ข่าวที่ได้ก็ส่งผ่านดาวเทียมตรงไป
วอชิงตันเลขที่เดียว ไม่ได้ผ่านฝ่าย
ไทย การคงไว้แม้เพียงบางส่วนก็
เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่ารัฐบาลนั้นไม่
ปฏิบัติตามนโยบายที่แถลงไว้ว่าจะไม่
แทรกแซงประเทศอื่น คุณไปเบ็ดดู
ซิ เขียนไว้ชัดเจน ยิ่งกว่านั้นยังจะ
เป็นทีแกล้งใจของประเทศที่เราดัก
ฟังเช่น รัสเซีย จีน หรือเวียดนาม
แม้กระทั่งลาว"

ดร. ไพฑูรย์ เกร่อแก้วกล่าวต่อ
จอร์จ ๘

หาญ พงษ์สุวานนท์ คนไทยชอบของฟรี

ไปว่า “มันเป็นผลประโยชน์ของเขา เขาก็ต้องพยายามทุกทางที่จะคงไว้ แต่ผมว่ามันเป็นเรื่องน่าเกลียด และ น่าชิงชังที่สหรัฐฯ พยายามสร้างแรงกดดันทางการเมืองภายในของเราผ่านทางฝ่ายทหารอย่างไม่รู้จักสัน ผมนึกว่าจะจุดทำที่รัฐบาลไปก่อน ถ้ายังไม่มีการขยับขยับพฤติกรรมอันนี้ได้ บางทีกรรมวิธีการต่างประเทศอาจต้องหา

มาตรการทางการเมืองบางอย่างมาใช้ เพื่อแสดงว่าเราเป็นประเทศที่มีอธิปไตยจริงๆ” เสียงของเขาช่วงนี้เกรี้ยวและจริงจัง

“พวกคุณชอบไปแบไต๋ ถ้าสหรัฐฯ เขาว่าเราไม่มีเงินซื้อ ใครเขาจะให้ฟรีๆ เล้าครีบ” นายทหารชั้นผู้ใหญ่ของกองบัญชาการทหารสูงสุดกล่าวเสียงดุดๆ เขายังยกตัวอย่างถึงการที่ฝ่ายทหารขอเข้าไปมีบทบาทร่วมเจรจากับกระทรวงต่างประเทศด้วยว่า “มันก็เหมือนการส่งนาฏศิลป์ไปแสดงที่ประเทศจีน เป็นเรื่องต่างประเทศก็จริงอยู่ แต่กระทรวงต่างประเทศจะไปรำไทยเองก็ไม่ได้ ต้องให้กรมศิลปากรไปรำ หรือจะไปงานประกวดกล้วยไม้นานาชาติ ก็ต้อง

มอบให้ผู้แทนกระทรวงเกษตรฯ เปรื่องเจรจากับสหรัฐฯ นั่นก็เช่นเดียวกัน มันเป็นเรื่องเทคนิคทางทหารนี่ครับ”

ฝ่ายสหรัฐฯ นั้นมีท่าทีเห็นได้ชัดว่าการเจรจากับกองบัญชาการทหารสูงสุดนั้นง่ายกว่ากระทรวงต่างประเทศมาก “ความจริงแล้วเราเต็มใจที่จะเจรจากับกระทรวงต่างประเทศของไทย แต่ดูเหมือนว่าพวกเขาจะไม่ยอมรับเลยว่าเราต้องการอะไร บาง อาณัติเป็นคนแอนดรออเมริกันสมัยเป็นทศอัยวอชิงตัน เขาไม่เคยกินข้าวกับคัสซันเจอร์เลยแม้แต่ครั้งเดียว อาณัติคิดว่าเขาสามารถจัดการกับปัญหาคอมมิวนิสต์ได้โดยลำพัง” เจ้าหน้าที่สถานทูตสหรัฐฯ กล่าวอย่างไม่เป็นทางการ

ทางด้านนายกรัฐมนตรีนคร. เสนีย์ ปราโมช มีท่าทีว่าหากจะมีการคงอุปกรณบางอย่างที่ขายรามสรุและระบบ ไอซีเอส. ไว้ ก็ไม่ถือว่าเป็นการแทรกแซงประเทศอื่น แต่ถือเป็นเครื่องมือของกันตัว “มีเรดาร์ มิวทอย ก็เหมือนมรดถั่ง มบนใหญ่” เขาว่า

“ผมว่าแม้ระบบสื่อสารไอซีเอส. ก็ไม่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อความมั่นคงของไทยเท่าไรนัก การทหารเป็นเพียงวิถีทางหนึ่งของการแก้ปัญหาทางการเมือง สมมติว่าเรดาร์เราจับได้ว่าฮานอยจะยกทัพมาแล้วเราจะทำอะไรได้ เราจะไปบอมบ์เขาอย่างนั้นหรือ” สส. นิติศักดิ์ว่าเรียบๆ “ยิ่งจะขายให้ ยิ่งไม่เอาใหญ่ ความเห็นของเราเป็นอย่างนี้ ไอซีเอส. นั้นะครับ เขาเล่นคิดราคาทนมทุกอย่าง เขาไปด้วย แม้กระทั่งกำลังคนงานไทยที่ทำการก่อสร้าง”

“ไฟเตอร์ของสหรัฐฯ เวลานี้คือความเกะเขินกับความสัมพันธ์แบบเก่าๆ และความอยากบางอย่างที่ยังมีอยู่ในทหารบางส่วน” ประธานคณะ

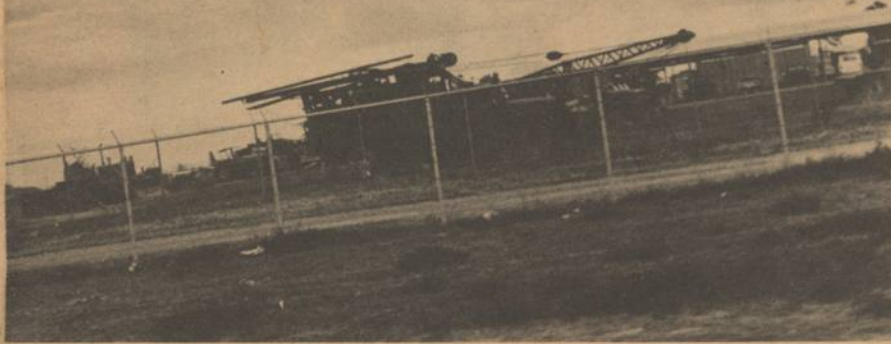
กรรมวิธีการต่างประเทศกล่าวกับ จตุรัส

พันเอกหาญ พงษ์สุวานนท์ นายทหารนอกราชการ อดีตหัวหน้าข่าวของ กอ.รมน. กล่าวว่ามีสัคนไทยชอบของฟรี ใครให้อะไรฟรีก็เอาทั้งนั้น โดยไม่คำนึงว่าจตุรัสหมายถึงจริงของเขาเป็นอย่างไร ฐานที่พี่ต่างๆ ที่เข้ามาตงได้ก็ด้วยเหตุนี้ “แรกทีเดียว เขาก็มาบอกว่าสนามบินที่โน่นที่นั่นไป จะต่อให้เอาใหม่ เรากลับตกลงทันที เช่นที่ตาคลี เป็นต้น สมัยนั้นผมก็ยังคงคิดว่าเขาตั้งใจช่วยเราจริง เลิกงานมันก็พาไปกินเหล้า ไปเที่ยวผู้หญิง ใครจะไม่ชอบเล่าครับ ต่อมาก็รู้ว่าที่มันสร้างก็เพื่อใช้ประโยชน์ในสงครามเวียดนาม หรืออย่างถนนมิตรภาพก็เช่นเดียวกัน”

นายทหารเรืออีกคนหนึ่งก็กล่าวว่า สนามบินอู่ตะเภาที่เกิดจากการต่อเติมของอเมริกัน ในทำนองเดียวกัน “ตอนนั้นเขาบอกว่าสนามบินนาวิของเราเล็กไป เขาจะขยายให้ ขยายไปขยายมากมีบ. ๕๒ เข้ามาจอด”

เมื่อนหน่วยที่ปรึกษาทางทหารไพฑูรย์ เครือแก้ว มันเป็นผลประโยชน์ของเขา

ค่ายรามสูร

หรือจัดแม่ของอเมริกันเข้ามาหลังการลงนามในสนธิสัญญาปี ๒๔๕๓ ตำราอาหารของไทยซึ่งเดิมเคยใช้ของอังกฤษ เยอรมัน ตามที่เจ้านายเก่าๆ ได้ไปเรียนมา ก็ถูกยกเลิกหมด หันมาใช้ตำราอเมริกัน มักรู้สึกเป็นอเมริกัน จึงอาจกล่าวได้ว่ากองทัพไทยได้ถูกทำให้เป็นอเมริกันมาตั้งแต่สมัยนั้น อดีตหัวหน้าข่าวกรอง กอ.รมน. วัย ๕๒ ผู้นี้กล่าวว่าเขาเชื่อว่าอาหารไทยทุกระดับในปัจจุบัน ไม่น้อยกว่าร้อยละแปดสิบ มีความคิดแบบอเมริกันอย่างฝังหัว

“ความจริงวิทยุตั้งทั้งข่าว นิตยสารไทยมีอยู่แล้ว สรพ. บางเขน ซึ่งสามารถรับฟังคลื่นทุกชนิดได้ทั่วโลกอยู่แล้ว หรืออย่างของกรมไป

รษณีย์ก็ม ูปกรณ์ค่ายรามสูรที่ทหารไทยจะเอาไว้นั้นผมว่ามันน่าจะมโอะไรมากกว่านั้น” เขาให้ทัศนะ

“ที่อุดรฯ ๑ นมสองแห่งที่สำคัญคือที่ค่ายรามสูร และคลังกระสุนที่อยู่ในสนามบินอุดรฯ กระสุนสำรองที่มีอยู่เวลานี้ สมมุติว่าถ้าทหารเกิดแตกครอบครัวกันเอง สามวันก็หมดกระสุน มันก็แล้วแต่ว่าอเมริกันจะยิงกระสุนให้ใคร ไม่เป็นปัญหาหรอกครับว่าเขาย่อมกำหนดอนาคตทางการเมืองของเราได้” พันเอกหาญกล่าวต่อ

ส่วนสส. นิสิต เวทย์ศิริยานันท์ให้ทัศนะอย่างน่าฟังว่า “ผมว่าการที่ฝ่ายทหารจะเอาอะไรต่ออะไรไว้นั้นคงต้องการของงบประมาณมาใช้เล่นมากกว่าอย่างอื่น”

ค่ายอพยพลาวในไทย: แหล่งคอร์รัปชัน ก่อถวน และโสเภณี

ก่อนหน้าและหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองในประเทศไทย จากรัฐบาลฝ่ายขวา ที่ดำเนินการเศรษฐกิจแบบทุนนิยม มาสู่รัฐบาล

ใหม่ที่ดำเนินการเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม เป็นผลให้ประชาชนลาวส่วนหนึ่ง ประกอบด้วยผู้มั่งมี ฐานะทางการเงินดี และประชาชนที่ขาดเหตุ

ผลเป็นโรคหวาดกลัวคอมมิวนิสต์ ึ่งๆ ที่ไม่รู้ว่าคอมมิวนิสต์คืออะไร หน้ท่วชุกท่วชนข้ามแม่น้ำโขงมาอยู่ฝั่งไทยด้วยกันหลายหมื่นคน

“ที่จังหวัดหนองคาย เรามักจ่ายสำหรับพวกอพยพชาวลาวด้วยกัน สองค่ายใหญ่ๆ นอกนั้นก็กระจายไปอยู่ที่อำเภอต่างๆ อีกจำนวนหนึ่ง” นายไพฑูรย์ ลิ้มบีทป์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย และรองประธาน กอ.รมน. จังหวัดหนองคายกล่าวกับ จตุรัส

รองผู้ว่าราชการจังหวัดให้รายละเอียดต่อไปอีกว่า ในจังหวัดหนองคาย มีลาวและเม้าอพยพอยู่ในทะเบียนกระทรวงมหาดไทย ๒ หมื่นคน โดยจัดให้พวกเม้าช่วงส่วนใหญ่เป็นครอบครัวทหารของอดีตนายพลวังเป่าจำนวนเก้าพันคน อาศัยอยู่ในค่ายการณเขต มีพันตรีปรียามัวเป็นหัวหน้าเม้าอพยพในค่ายนั้น

อีกค่ายหนึ่งซึ่งเป็นค่ายใหญ่ อยู่ในเขตท้าวร้อยไร่ที่ทางการจัดไว้ให้คือศูนย์ลาวอพยพ ประกอบด้วยชาวลาว ไทยดำ ไทยนุง และอื่นๆ อีกประมาณหมื่นคน สภาพของศูนย์ฯนั้น ไพฑูรย์ ลิ้มบีทป์ รอง ผวค. หนองคาย

ภายในบริเวณที่กว้างขวางมีลักษณะเป็นเมืองเอกเมืองหนึ่ง ในจังหวัดหนองคายที่เดียว มีร้านรวงขายของอยู่หลายสิบร้าน ขายกันตั้งแต่ท่อฟ้าที่จับสลากแบบเด็กๆ นาออคลมขวดเหล้าแม่โขง กระทั่งถึงผ้าอนามัยของสตรีทอสระเหนออันใด

“พวกลาวที่มเงินทองค้าขายกันในนั้น แบ่งได้เป็นสองพวก พวกที่หนึ่งมองค่าในหนองคายมาลงทุนอีกพวกหนึ่งที่หนีมาพอมเงินตั้งร้านกิม แต่ส่วนใหญ่ที่หนีแล้วเงินทองไม่ค่อยมี ใช้กันไปจนหมด” ชาวหนองคายผู้หนึ่งอธิบายให้ฟัง

ส่วนความเป็นอยู่ของพวกเขาภายในศูนย์ใหญ่ที่ถูกสร้างขึ้นด้วยเงินช่วยเหลือขององค์การสหประชาชาติจำนวนหลายร้อยล้านบาทนั้น ที่พักอาศัยอันมีลักษณะแบบโรงเรียนใหญ่ๆ กั้นมีความยาวประมาณ ๑๕ เมตร กว้าง ๑๒ เมตร หลังคามุงสังกะสี พื้นใช้ไม้ไผ่ขัดไม่มีฝา โดยทางจังหวัดใช้งบประมาณก่อสร้างอาคารหลังละเก้าหมื่นสองพันบาท รวมทั้งสิ้นจำนวน ๒๔ อาคาร ไม่รวมอาคารกองอำนวยการของเจ้าหน้าที่

“ไม่รู้สร้างกันยังไงหลังหนึ่งเกือบแสนบาท ผมคิดว่าราคาถ้าก่อสร้างอย่างสูงสุดก็หมื่นบาทเท่านั้น เงินที่เหลือก็กว่าหาหมื่นอยู่ที่ไหน เขาก็ทำกันอย่างหรือ โกงกันแม่กระทั่งเงินของต่างประเทศ ถ้าสหประชาชาติรู้เข้ามิต้องอายุกันไปทั่วโลกหรือไง”

เสียงวิจารณ์ในที่นั่นเองเป็นทักกล่าวขวัญถึงอย่างมากของคณะกรรมการต่างประเทศสภาผู้แทนราษฎร ที่เดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงปัญหาไทย-ลาว

นอกจากปัญหาการก่อสร้างอาคารของพวกเขาแล้วอพยพ ที่มีกลนครุบริษัชน้อยอย่างรุนแรงของข้าราชการในจังหวัดหนองคาย โรคภัยของสังคมไทยยังระบดไม่เลิก ช่องทางใดที่พอจะหาเงินกันได้ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่จะไม่ละเลยอย่างเด็ดขาด โดยไม่สนใจใยดีถึงความเป็นอยู่ของชาวลาวอพยพแต่อย่างใด

ในระยะเริ่มแรกที่พวกอพยพหลังไหลเข้ามากันอย่างมากมาย กระทรวงมหาดไทยซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมเรื่องนั้น ได้จัดสรรเงินจาก

ค่ารูปทำประวัติผู้อพยพ

แม้วอพยพที่ค่ายการณเขต

ความช่วยเหลือของสหประชาชาติเพื่อเลี้ยงดูชาวลาวอพยพ โดยที่ค่ายยังชีพต่อหัววันละ ๖ บาท ในจำนวนเงิน ๖ บาทนี้ แบ่งออกเป็นค่าอาหาร ค่าเช่า ค่าไฟ ค่ารักษาพยาบาลและอื่นๆ แต่ต่อมาในระยะหลัง ได้เพิ่มเป็นหัวละ ๘ บาทต่อวัน

รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งตัวผู้ว่าฯ เดินทางเข้ากรุงเทพฯ ฯ ขณะที่คณะกรรมการฝ่ายต่างประเทศของสภาเดินทางมาศึกษาข้อเท็จจริงนั้น ได้กล่าวต่อคณะกรรมการว่า ทางจังหวัดจำเป็นต้องจัดค่าเลี้ยงดู เพราะมีงบประมาณดำเนินการเรื่องน้อย หากให้การดูแลเกินไป ก็จะเป็นสิ่งเปรียบเทียบกับของชาวไทยด้วยกันเอง ซึ่งหลายครอบครัวไม่มีแม่แต่จะอยู่ว่าทำไม่จึงให้ความสนใจแก่คนลาว

หารายได้พิเศษ

พวกมันมากนัก

“พวกผมอยู่กันที่นั่นหลายเดือนแล้ว ทางกรมจะจ่ายคูปองให้สามใบใบละ ๕ บาท ให้ใช้ ๑๕ วัน ตั้งแต่อยู่มาจนถึงได้กินไก่สองครั้ง ครั้งแรกก็ตอนที่ตตนาชาติมาเยี่ยม มากินอีกครั้งก็เมื่อวานเอง”

อดีตนายร้อยทหารของลาวฝ่ายขวาซึ่งอพยพมา เปิดเผยความเป็นอยู่ในศูนย์ฯ ให้ทราบอีกต่อไปว่า นอกจากเจ้าหน้าที่ไทยจะมีการเบียดบังเอาผลประโยชน์ของพวกเขาที่จะได้รับ เช่น ค่าอาหารสองบาทต่อวัน ก็เหลือเพียงวันละหนึ่งบาท นอกนั้นข้าวสารแจกให้วันละ ๕๐๐ กรัมต่อคนนั้น ก็จะได้รับเพียง ๕ กิโลกรัมต่อ ๑๒ วัน

“พวกผมที่อยู่ได้หกวันก็เพราะออกเก็บผัก หาหนุ่ หาเขียดกิน ไม่ทำก็ต้องอด ต้องตาย เดียวนเหลือเสื่อ

ผ้าอยู่ชุดเดียว นอกนั้นขายไปหมดแล้ว ผู้หญิงบางคนก็ไปขายตัวในเมืองเพื่อจะให้ได้เงินมา” อดีตนายทหารลาวผู้ไม่ยอมเอื้อมือและขอร้องไม่ให้ถ้ายรูปแอบเล่างความเป็นจริงในศูนย์อพยพ ขณะทข้าราชการของจังหวัดไม่อยู่

เสียงตะโกนแจกฝรั่งชิ้นพร้อมกับการปรากฏกายของเด็กหนุ่ม ๔-๕ คน ที่หอบเอาหนังสือและเอกสารออกแจกตามอาคารหลังต่างๆภายในศูนย์ฯ ซึ่งเป็นหนังสือเผยแพร่คริสต์ศาสนา ขณะทอกดานหนังสือหน้าทไทยกำลังขลุมนกับการทำบัตรประจำตัวชาวลาออพยพ มีการถ้ายรูปทำแฟ้มประวัติตั้งแต่เช้ายันบ่าย

นายไพฑูรย์รองผู้ว่าราชการจังหวัดเบ็ดเตล็ดตอบไปอีกว่า ในระยะนี้มิประเทศต่างๆ หลายประเทศ อาทิ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส และนิวซีแลนด์ ได้ส่งเจ้าหน้าที่มาสัมภาษณ์ผู้อพยพ และจะมีการคัดกรองครัวหรือตัวบุคคลไปยังประเทศของเขา โดยที่ทางจังหวัดไม่มีโอกาสรู้เห็นถึงวิธีการคัดเลือกและเหตุผลที่แท้จริง

ร้านค้าในศูนย์อพยพ

“ที่เขามาเอาไป ประเทศที่เขาไปมากที่สุดก็สหรัฐฯ และฝรั่งเศส เขาเอาไปรุ่นละร้อยสองร้อยคน ถูกคัดส่งไปแล้วไม่น้อยกว่าสามพันคน ส่วนใหญ่ที่ไม่มีทั้งเด็ก ชายหนุ่ม และผู้หญิง ที่เอาไปนั้นพวกมีความรู้และฉลาดทั้งนั้น ที่เหลือๆก็เป็นพวกปัญญาอ่อน ที่ดี ๆ เขาคัดไปหมดนั้นก็กำลังจะไปอีกรุ่น ประมาณ ๒๐๐ คน”

ในศูนย์อพยพชาวลาวจังหวัดหนองคายนั้น นอกจากจะเป็นแหล่งเงินแหล่งทองของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในจังหวัด ซึ่งมีโอกาสหากินได้หลายด้านแล้ว การกล่าวหาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทว่าประเทศไทยให้การสนับสนุนของพวกลาวขวาในการก่อกวนลาวใหม่ ก็ไม่ใช่ข้อกล่าวหาที่เกินเลยความจริงแต่อย่างใด จากปากคำของหญิงลาออพยพผู้หนึ่ง ให้การกับจตุรัสว่า

เขาอพยพเข้ามาที่ประเทศไทยพร้อมกับสามี และถูกจัดให้อยู่ในศูนย์อพยพ เมื่อหลายเดือนก่อน สามีของเธอกับเพื่อนลาออพยพประ

มาณ ๑๕ คน ถูกส่งให้ไปรบในประเทศลาวหลังมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้ว ต่อมาทราบข่าวว่าสามีตาย ทำให้ตัวเองหมดหวัง ปัจจุบันต้องหาเลี้ยงชีพด้วยการเป็นโสเภณีในเมืองหนองคาย โดยใช้ร้านอาหารในเมืองเป็นที่พักอาศัย

นอกจากค่าขึ้นชั้นของหญิงลาวผู้อพยพแล้ว จตุรัส ได้สืบทราบมาว่า คณะกรรมการต่างประเทศของสภาผู้แทนราษฎร ก็ได้พยายามที่จะสืบทอดข้อเท็จจริงในด้านนี้ ด้วยการซักถามจากแหล่งข่าวต่างๆ รวมทั้งนายไพฑูรย์รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย ซึ่งในที่สุดรองผู้ว่าราชการจังหวัดได้ยอมรับว่ามีการส่งหน่วยก่อวินาศกรรมไปยังประเทศลาวจริง

ปัญหาชาวลาวยอพยพที่ถูกส่งข้ามไปก่อวินาศกรรมนั้น รวมทั้ง พต. ปรีชา มัว หัวหน้าแม้วอพยพ

จตุรัส ๑๔

กลืน คอร์รัปชั่นของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในจังหวัด ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยที่รัฐบาลประชาธิปไตยจะมองข้ามไป หากนโยบายความเป็นกลางที่รัฐบาลแถลงในสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้ง

การปฏิรูปปัญหาต่างๆ ภายในประเทศ เป็นสิ่งรัฐบาลชุดนี้ต้องการแก้ไขอย่างจริงจัง มากกว่าการให้นายกแถลงพองในการประชุมสภาและคณะรัฐมนตรีเท่านั้น

น้ำมัน : ปัญหาที่แก้ไม่จบ

“เมื่อตัวเลขรัฐบาลที่เต็มกลืนเต็มทีที่จะต้องเสียเงินชดเชยค่าน้ำมันต่อไป แต่ถึงจะขึ้นราคาน้ำมันเพียงสองอย่างคือเบนซินกับซูเปอร์รัฐบาลก็ยอมรับว่ามาตรการคุมราคาสินค้ายังไม่ดีพอ” นายวิระ มุสิกพงศ์ โฆษกรัฐบาลกล่าวยอมรับว่ารัฐบาลยังไม่ขึ้นราคาน้ำมันเพราะคุมราคาสินค้าไม่ได้ ทั่วๆไปโดยข้อเท็จจริงแล้วน้ำมันควรจะมีการปรับปรุงราคาใหม่

ปัญหาน้ำมันเป็นปัญหาเรื้อรังมาตั้งแต่สมัยรัฐบาลสัญญา ธรรมศักดิ์ โดยที่ขณะนั้นประเทศผู้ผลิตน้ำมันในตะวันออกกลางที่เรียกกันว่า “โอเปก” ได้ประกาศขึ้นราคาน้ำมันอีกเมื่อ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๓ หลังจากกลุ่มประเทศดังกล่าววนเวียนขึ้นราคาน้ำมันพร้อมทั้งลดการผลิตมาก่อนหน้านั้นแล้วเพื่อเป็นเกรงต่อรองทางการเมืองในตะวันออกกลาง ซึ่งในครั้งนั้นรัฐบาลต้องยอมให้ราคาน้ำมันในตลาดภายในประเทศขึ้นถึงสามครั้งคือ ๑๔ พฤศจิกายน ๑๖, ๑๗ ธันวาคมมกราคม และ ๒๗ กุมภาพันธ์

ต่อมา ราคาน้ำมันซูเปอร์จากเดิมลิตรละ ๒.๓๐ บาท เพิ่มเป็น ๒.๖๕ บาท ๓.๐๑ บาท และ ๓.๖๒ บาท ตามลำดับ

๑ มกราคม ๒๕๑๔ โอเปกได้ประกาศขึ้นราคาน้ำมันอีกครั้งถึง ๕.๔๐% จากน้ำมันราคาบาเรลละ ๕.๓๔ เหรียญ เป็น ๑๐.๔๖ เหรียญ รัฐบาลแก้ปัญหาด้วยการให้ตรึงราคาน้ำมันไว้ โดยรัฐบาลยอมลดภาษีขาเข้าแก่บริษัทน้ำมัน และประกาศใช้พระราชกำหนดว่าด้วยการแก้ไขและป้องกันภาวะการขาดแคลนน้ำมัน พร้อมทั้งพยายามหาชอน้ำมันราคาถูกจากประเทศต่างๆ รวมทั้งหาทางแลกเปลี่ยนน้ำมันจากประเทศผู้ผลิตอื่นๆ กับสินค้าที่สำคัญของเรา เช่น ข้าว และน้ำตาล

ในเวลานั้นบริษัทน้ำมันต่างๆ ได้ยื่นขอให้ขึ้นราคาน้ำมัน เพราะดำเนินการขาดทุนมาตลอด ตั้งแต่ปี ๑๓ แต่รัฐบาลไม่อนุมัติให้ขึ้นราคา “น้ำมัน มีปัญหาที่จะต้องติดตามมาก เพราะมีแนวโน้มว่าราคาจะสูงขึ้นไปเรื่อยๆ ทางแก้ของรัฐ

บาล คือ พยายามแลกเปลี่ยนสินค้าที่ประเทศผู้ผลิตน้ำมันต้องการ รัฐบาลใหม่ก็ควรจะดำเนินการตามแนวทางต่อไป” นายประกอบ หุตะสิงห์ อธิบดีรองนายกฯ ในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายน้ำมันเคยกล่าวไว้ก่อนที่จะพ้นจากตำแหน่ง

ทันทีที่รัฐบาลของ มรว. ก๊กกฤษ ปรามิข เข้ามามีบริหารงาน พลตรีประมาณ อติเรกสาร ในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายน้ำมันคนใหม่ได้เรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาข้อเสนอขอขึ้นราคาน้ำมัน และมีมติไม่ให้ขึ้นเมื่อ ๑๖ เมษายน ๑๘ โดยอ้างว่า “ราคาน้ำมันมีแนวโน้มที่จะลดลง และรัฐบาลจะพยายามหาชอน้ำมันราคาถูกมาใช้”

เดือนกันยายนต่อมา โอเปกได้ประกาศขึ้นราคาน้ำมันอีกจากบาร์เรลละ ๑๐.๔๖ เหรียญ เป็น ๑๑.๕๑ เหรียญ หรือ ๑๐% ของราคาน้ำมันเดิม และประกาศว่าจะขึ้นราคาน้ำมันจนถึงเดือนมิถุนายน ๑๘ ในประเทศไทย รัฐบาลก็ยังมมีมติไม่ให้ขึ้นราคาน้ำมัน ซึ่งในกรณีนี้ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของหลายฝ่ายไม่เห็นด้วย

“ที่ไหนเขาก็กู้ขึ้นราคากันหมด

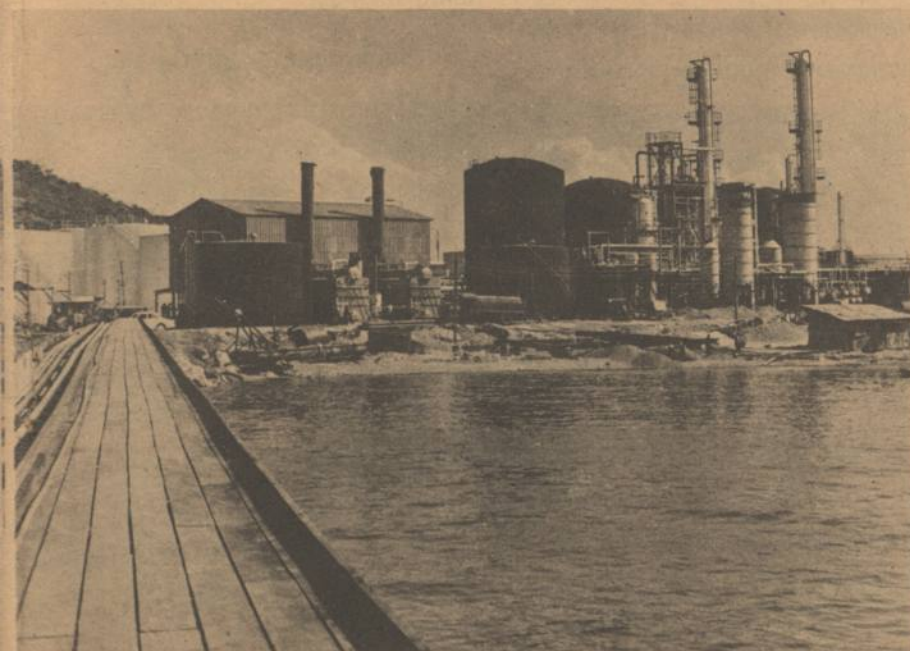
แล้ว อย่างอินเดียขึ้นเป็นลิตรละ ๘ บาท แต่ของไทยเพียง ๓ บาทกว่าเท่านั้น ควรจะผลักดันการไปให้พวกมีรถส่วนตัว ส่วนรถเมล์ให้รัฐบาลช่วยเหลือ” พลโท ตำราญ ขีโรธ เจ้ากรมพลังงานทหารให้ความเห็นในขณะนั้น แต่รัฐบาลก็ยังยืนยันกรณมติเดิม พร้อมกับประกาศใช้มาตรการประหยัด โดยให้หน่วยราชการทุกหน่วยตัดงบประมาณด้านน้ำมันลง ๑๐% และนายบุญชู โรจนเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังขณะนั้น ก็ได้ให้สัมภาษณ์ยืนยันว่า “ยังไม่จำเป็นต้องขอขึ้นราคาน้ำมัน แต่ถ้าขึ้นรัฐบาลก็ได้เตรียมรับภาระด้านเศรษฐกิจไว้แล้ว”

ในปลายปีนี้ รัฐบาลของมรว. ก๊กกฤษ ปรามิข คงยืนยันตลอดเวลาน้ำมันไม่จำเป็นต้องขึ้นราคา เพราะยังมีน้ำมันเก่าเหลือพอที่จะใช้ต่อไป แต่หลังจากการยุบสภา เมื่อ ๑๒ มกราคม ๑๘ รัฐบาลจึงได้ยอมรับว่า บริษัทน้ำมันชาติตนจริง แต่เพื่อไม่ให้ประชาชนเดือดร้อนรัฐบาลจะยอมจ่ายเงินชดเชยเดือนละประมาณ ๕๐ ล้านบาท เพื่อตรึงราคาน้ำมันเอาไว้ก่อน

อัตรการนโยบายน้ำมันผู้หนึ่งกล่าวกับ จตุรัสว่า “รัฐบาลชุดที่แล้วยอมเสียเงินชดเชยค่าน้ำมัน เพราะรัฐบาลรู้เวลาที่ชดเชยได้ไม่เกินสามเดือน และเงินชดเชยนั้นเป็นรายได้ที่ได้จากโรงกลั่นน้ำมันทั้งสามแห่ง แต่ถ้ารัฐบาลจะต้องชดเชยในระยะยาว เงินจากรายได้นั้นไม่พอที่จะทำได้”

อัตรการนโยบายน้ำมันผู้หนึ่งเปิดเผยต่อไปว่า ตลอดระยะเวลาที่รัฐบาลชุดที่แล้วประสบปัญหาเรื่องน้ำมัน รัฐบาลได้พยายามที่จะหาชอน้ำมันราคาถูก อีกทั้งมีนายหน้ามาติดต่อเป็นจำนวนมาก รวมทั้งนายวัฒนา อัสวเหม อัตรรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม แต่พวกนี้ไม่มีหนังสือค้ำประกันจากธนาคาร พวกนี้ต้องการให้รัฐบาลออกหนังสือเพื่อไปหากินแถบประเทศอาหรับ รัฐบาลจึงไม่ยอมเสี่ยงออกหนังสือให้ “สำหรับรัฐบาลชุดนี้ ผมไม่ทราบว่าจะมีนโยบายอย่างไร แต่ถ้าพวกแกมาติดต่ออีกเชื่อได้ว่าเป็นเรื่องโกหก”

คณะรัฐบาลชุดคนใหม่หลังจากการประมุขเมื่ออาทิตย์ที่แล้วก็มาท้าวว่าจะยอมเสียดำเนินชดเชยเพื่อตรงราคาน้ำมันไว้ต่อไป โดยไม่ให้ขึ้นราคาน้ำมันทุกชนิด เพราะเกรงปัญหาที่จะเกิดจากการที่ไม่สามารถคุมราคาสินค้าได้ ขณะเดียวกันก็ได้มอบหมายให้คณะกรรมการนโยบายน้ำมันไปศึกษาและกำหนดมาตรการประหยัดการใช้้ำมันในประเทศมาด้วย

รัฐบาลเสนีย์ จะทนจ่ายเงินชดเชยเดือนละ ๕๐ ล้านบาท ไปได้อีกเดือนกับ เป็นปัญหาที่หลายคนรู้สึกห่วงและการจะใช้มาตรการแก้ปัญหา น้ำมันทั้งในระยะสั้นว่าด้วยการประหยัดน้ำมัน และระยะยาวว่าด้วยการจัดการจัดตั้งองค์การน้ำมันแห่งชาติหรือรัฐจะดำเนินการกลั่นเองนั้นก็เป็นปัญหาหนักและยุ่งยากที่จะทำให้รัฐบาลปวดหัวได้เป็นอย่างดี

เมื่อปัญหาเกี่ยวกับรถถูกครุจำกัดสิทธิ์

รับเบ็ดเตอมน

สองเดือนเศษอันยาวนานของฤดูการปิดภาคเรียนหน้าร้อนผ่านไปแล้วพร้อมเดือนพฤษภาคมที่ระอ้อว เด็กหนุ่มปัญญาและเด็กสาวเรณูในโรงเรียนนับพันนับหมื่นคนทั่วกรุงเทพฯ กระวักกระวาดบิดผันจากกระเป๋านักเรียน ขัดรองเท้าให้ขนเงาตัดผมใหม่สดใส หยิบเครื่องแบบที่เก็บเข้าตู้ไปกว่าสองเดือนมาสวมใส่ แต่เขารู้ ก่อนจะกระโดดขึ้นรถเมล์ฟรีที่แสนแน่นไปโรงเรียนกันอย่างร่าเริง กระหายที่จะพบหน้าเพื่อนฝูงและครูบาอาจารย์ที่จากไกลไปหลายเดือน

ชีวิตใหม่ ห้องเรียนใหม่ กับคุณครูคนใหม่ของปัญญา และเรณูหลายคน ดำเนินไปอย่างราบรื่นสนุกสนาน แต่มิตรเพื่อนของเขาในสองโรงเรียนกลางเมือง เกิดปัญหาเกี่ยวกับคุณครูคนเสียแล้ว

เริ่มมาจากผมของปัญญาหนุ่ม

เช้าวันจันทร์ที่ ๑ มิ.ย. หนึ่งอาทิตย์ให้หลังวันแรกเบ็ดเตอมน นักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนวัดสุทธิวราราม แถบยานนาวาหลายสิบคนเข้าโรงเรียนไม่ได้ คุณครูที่ขืนยืนอยู่หน้าประตูโรงเรียนบอกเสียงเฉียบขาดว่า หากเขายังไม่มี "สภาพ" ที่เรียบร้อยมากขืน เขาก็ยังเข้าโรงเรียนไม่ได้ สภาพความเรียบร้อยที่คุณครูหมายถึงนั้น คือสภาพของรูปทรงและเครื่องแต่งกายจุดที่คุณครูเพิ่งเล็งเป็นพิเศษ คือทรงผม

ปฏิกิริยาเกิดขึ้นในหมู่นักเรียนหลายคนที่ยืนรออยู่หน้าโรงเรียนหลายคนงุนงงต่อความเคร่งครัดอย่างเฉียบขาดปานนั้นของคุณครู กลุ่มของนักเรียนที่ขืนยืนอยู่หน้าโรงเรียนเพิ่ม

ชำนาญ ม่วงทิม

อาจารย์ผู้ถูกส่งย้ายจาก รร. วัดสุทธิฯ

ขนาดใหญ่โตจนเรื่อยๆ ความรู้สึกไม่พอใจเพิ่มถึงขีดสุด เมื่อต่างได้ฟังตัวอย่างที่รุนแรงกรณีหนึ่งจากการบอกเล่าต่อๆ มา

"นักเรียน มศ. ๓ คนหนึ่ง ถูกอาจารย์ไล่ออกไปตัดผมถึง ๕ ครั้งแล้ว ตัดมาเสร็จ อาจารย์ก็ว่า ยังยาวเกินไปอยู่เรื่อยๆ พอครั้งที่ ๕ เขาเลยโกนหัวมาเสียเลย พอผู้อำนวยการมาเห็นเข้า เลยโกรธใหญ่ที่ประสงค์โรงเรียนแบบนี้เรย์ผู้ปกครองเขามาให้เช่นชอบรับเด็กออกไป" นี่เป็นปลายเหตุสุดท้ายที่ทำให้นักเรียนจำนวนพันที่รวมกลุ่มกันอยู่ในวันนั้นตัดสินใจทำการประท้วงการกระทำของอาจารย์ ด้วยการไม่เข้าห้องเรียนและยื่นขอเรียกกรงของต่อรองกับทางฝ่ายอาจารย์หลายข้อ

ต้นตอปัญหาไม่ใช่ผม

“ปัญหาที่แท้จริงของพวกเรา ไม่ใช่อยู่ที่เรื่องผมหรือใครครับ อยู่ที่ความคับใจที่ลูกทางโรงเรียนจำกัดสิทธิและเสรีภาพมานานแล้ว ตั้งแต่บ๊องๆ อาจารย์เข้มงวดกับพวกเราทุกเรื่อง ไม่ใช่เรื่องผมอย่างเดียว เรื่องผมเป็นเรื่องเล็ก เมื่อสุดทนเราต้องประท้วงพร้อมๆ กัน แต่เราต้องการเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นมากกว่า” ตัวแทนนักเรียนสหพันธ์ร่วมอยู่ในการรวบรวมข้อเรียกร้องของเพื่อนๆ เพื่อเสนอกับฝ่ายอาจารย์อธิบาศกับจตุรัส

ทางฝ่ายอาจารย์ได้ตอบโต้ข้อเรียกร้องของนักเรียนด้วยการส่งปิดเรียนเป็นเวลา ๑ วัน เพื่อบังคับให้สงบ และออกจดหมายเรียกผู้ปกครองนักเรียนทั้งโรงเรียนมาพบในวันเสาร์และอาทิตย์ที่ ๑๒-๑๓ มิย.

ในวันอังคารที่ ๘ นักเรียนโรงเรียนวัดสุทธฯ จำนวนหลายร้อยคนพากันเดินไปที่กระทรวงศึกษาธิการเพื่อขอพบผู้ใหญ่ในกระทรวง นักเรียนได้รับการรับปากจากนายดาบชัย อัครราช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

วร. วัดสุทธวราราม

กระทรวงศึกษาธิการว่า ทางโรงเรียนจะปฏิบัติตามข้อเรียกร้องส่วนหนึ่งของนักเรียน

ประทับใจครูสมัยนี้

“ผมไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่าเดี๋ยวนี้ อาจารย์ที่สอนนักเรียนในโรงเรียนเขาเป็นกันถึงขนาดนี้” ผู้ปกครองหนุ่มคนหนึ่งของนักเรียนชั้น มศ.๕ ที่เพิ่งเสร็จจากการประชุมผู้ปกครองที่โรงเรียนวัดสุทธฯ เมื่อบ่ายวันเสาร์ที่ ๑๒ กล่าวกับจตุรัสด้วยน้ำเสียงที่แสดงความแปลกใจ

“ทางโรงเรียนมีจดหมายมาเรียกผมไปพบ เขียนมาชัดเจนว่า ถ้าไม่มาถือว่าขินดีให้เด็กออกจากโรงเรียน ผมมีงานยุ่งมาก ก็ต้องอดสำห้ปลีกตัวไป คุณเจิม อาจารย์ใหญ่เป็นคนพูด และอาจารย์คนอื่นๆ ก็พูดด้วยสิ่งที่พูดเต็ม ไปด้วยถ้อยคำที่ฟังแล้วสลดใจมาก แสดงให้เห็นถึงจิตใจแบ่งแยกนักเรียนออกไป มองเห็นนักเรียนเป็นศัตรู และก็พูดจาไม่อยู่กับร่องกับรอยเลย ผู้ปกครองหลายคนทนไม่ได้ ลูกขึ้นมาได้ตอบปรกติ ผมไม่ชอบพูด แต่ก็ทนไม่ได้ ต้องพูดบ้าง พระคุณเจ้ารูปหนึ่งยังต้องลุกขึ้น

มาโต้กับอาจารย์เลย ทางโรงเรียนก็เอาช่างภาพมาจากไหนไม่รู้มาถ่ายรูปคนที่ออกไปพูดกันใหญ่ ชักใหญ่ว่าเป็นผู้ปกครองของเด็กคนไหน อย่างนั้นไม่เป็นโรงเรียนกันแล้วนะ”

ขบวนการเบื้องหลัง

โรงเรียนวัดสุทธวราราม เคยเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์มาแล้วหลายครั้งเมื่อจบการศึกษาแล้ว ในกรณีการเชิญเจ้าหน้าที่จาก กอ.รมน. และนอพลหลายคนมาอภิปรายอบรมครูและนักเรียน ในโรงเรียนอย่างเปิดเผยหลายคน

เป็นที่ทราบกันดีในหมู่ครูและนักเรียนภายในโรงเรียน ตลอดจนถึงวงการโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วกลางว่า นายเจิม สิบจอร์ ผู้อำนวยการโรงเรียน และนายจรัส เฟือกผ่องใส ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ได้รับเอานโยบายที่ กอ.รมน. เผยแพร่เข้ามาในวงการศึกษาย่างหนักตลอดปีที่แล้วมาปฏิบัติอย่างเข้มแข็ง ครูน้อยหลายคนที่มีปฏิกริยากับวิธีการของคนทั้งสอง จำต้องขอย้ายตัวเองไปอยู่ที่อื่นด้วยแรงบีบคั้นไม่ได้ และในระหว่างปิดภาคปลายที่ผ่านมาเอง ครูน้อยออกสามคนที่ไม่ได้ย้ายตัวเองออกไป ก็ได้รับคำสั่งย้ายด่วนมาจากทางกระทรวง โดยไม่มีเหตุให้เหตุผล ผลงานของนายเจิมและนายจรัสจึงเป็นที่รู้จักกันดีและได้รับการ

กล่าวขวัญถึงไม่น้อยในหน่วยงานลับที่ตงขุ่นในสังกัดของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในสมัยรัฐบาลชุดที่แล้ว

หน่วยงานใหม่ที่ตงขุ่นมาอย่างเงียบๆ ด้วยอิทธิพลของรัฐมนตรีช่วยคนก่อน นายสุวรรณ ธนภักดิ์ มีชื่อว่า “ศูนย์รักษาความมั่นคงทางการศึกษา” ประกอบด้วยเจ้า

หน้าที่หลายคนในกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งเจ้าหน้าที่จากสำนักงานเยาวชนแห่งชาติ โดยมีนายทหารยศพันเอก จาก กอ.รมน. ผู้หนึ่ง เป็นเลขานุการศูนย์ฯ วัตถุประสงค์ของศูนย์ฯ นี้ แหล่งข่าวจากกระทรวงศึกษาฯ ของจตุรัสแจ้งว่า “เพื่อประสานงานการปราบปรามและป้องกันการแพร่ขยายตัวของลัทธิที่เป็นปฏิปักษ์ต่ออุดมการณ์ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์”

เรณูมีปัญหา

ขณะที่ปัญหาที่โรงเรียนวัดสุทธิวรารามยังกรุ่นคายู่ ในวันจันทร์ที่ ๑๔ มิถุนายน นักเรียนหญิงของโรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม แถวตลาดน้อย ก็ไม่เข้าห้องเรียนเพื่อประท้วงกฎเกณฑ์บางประการของทางโรงเรียน พวกเธอรู้สึกว่าเป็นกฎเกณฑ์ที่บั่นเสาะภาพทั้งทางกายและทางการ แสดงออกมากจนเกินไป และเช่นเดียวกับโรงเรียนวัดสุทธิฯ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีมหาพฤฒารามตอบโต้นักเรียนด้วยคำสั่งปิดโรงเรียน ๗ วันเช่นกัน

“เราอยากให้นักเรียนในโรงเรียนมีระเบียบค่ะ เด็กเขาก็ไม่พอใจ

กัน อย่างเรื่องเด็กคนจีนชอบคิดเศษผ้าดำไว้ที่แขนเสื้อเมอมผู้ใหญ่ในบ้านตาย นั่นไม่ใช่ธรรมเนียมไทย เรา ก็อนุญาตไม่ได้ เด็กต่ำกว่า มศ. ๕ ก็อยากใส่ผ้าฟักกัน นึกซัดกับระเบียบของทางโรงเรียน” นางซัพ กาญจนพิทักษ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ กล่าวกับผอ.ข่าวถึงปัญหาความขัดแย้งเมอวันอังคารที่ ๑๕

“ขอโทษค่ะ ดิฉันไม่มีเวลา ต้องไปเยี่ยมคนป่วยที่โรงพยาบาล”
“บ๊ิง!”

นางสนองนาถ จารุฉีก ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้เพิ่งเสร็จจากการประชุมกับตัวแทนนักเรียนตลอดเช้าวันพุธที่ ๑๖ พุดเสีจก็เปิดประตูหลังของห้องทำงาน ก้าวออกไปอย่างรวดเร็วพร้อมกับกระแทกประตูปิดกลับใส่จตุรัส ผอ.นั่งรออยู่เป็นเวลากว่า ชั่วโมงเพื่อขอโอกาสเขาลามขอเท็จจริงที่เกิดขึ้นในโรงเรียน

โอนอ่อนอย่างประหลาด

ในท่ามกลางความแปลกใจของนักเรียนจำนวนร้อยที่รวมกันอยู่ในห้องอาหารเมื่อเที่ยงวันพุธ เสียงใสๆ ของนางสาวชุลีนาถ เบญจางจาร์ ตัวแทนนักเรียน ประกาศถึงข้อตกลงที่

ทำขึ้นระหว่างตัวแทนนักเรียน และตัวแทนอาจารย์ ซึ่งปรากฏว่า เป็นข้อตกลงที่เป็นไปตามคำเรียกร้องของฝ่ายนักเรียนเสียเป็นส่วนมาก เป็นต้นว่า ได้มีการระบุให้นักเรียนมีสิทธิขั้นพื้นฐานในการคิด พุด เขียน ตามสิทธิในระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตย นักเรียนจะสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยความเห็น

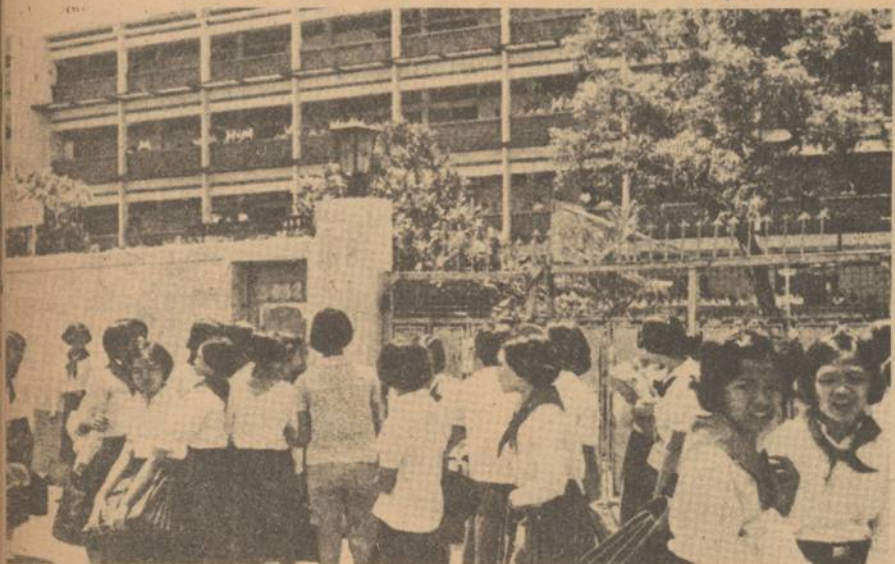
ชอบของสถานักเรียนและอาจารย์ที่ปรึกษา ปัญหาเรื่องผม นักเรียนก็ได้รับอนุญาตให้ไว้วางหรือสนักก็ได้ แต่ต้องอยู่ในสภาพที่เรียบร้อย นอกจากนั้น ยังได้มีการแก้ไขสัญญาในใบ

แนะนำจากฝ่ายผู้บังคับบัญชาว่า ควรจะมีความเป็นประชาธิปไตยกับนักเรียน อย่าม่อปาทานกับนักเรียนจนเกินเหตุเรื่องจึงสามารถสงบลงได้ในชั้นน้อยอย่างเรียบร้อย

“ทางกรมสามัญเข้าใจปัญหาดีครับว่าอะไรเป็นอะไร และก็กำลังพยายามทำความเข้าใจกับผู้บริหารโรงเรียนทั้งหลายอยู่ ให้ความกว้างกับเด็กมากขึ้น เข้าใจเด็กมากขึ้น อย่าไปมองเด็กเป็นคนนอก ไปอาลัยเน็ดเด็กเสียเอง และอย่ากลัวผู้มากจนเกิดความเสียหายร้ายแรงขึ้นในวงการศึกษานี้” เจ้าหน้าที่ระดับสูงในกระทรวงฯ ที่ขอตัดต่อความเป็นนักการศึกษาที่แท้จริงผู้หนึ่ง กล่าวกับ จตุรัส

เจ้าหน้าที่ท่านนี้ ยอมรับความเป็นจริงของการแทรกแซงเข้ามาในวงการศึกษานี้ จากกลุ่มของผู้คิดความคิดขวาจัด และในฐานะนักบริหารการศึกษา เขาก็มองเห็นโทษภัยที่จะเกิดต่อวงการศึกษานี้ จากการแทรกแซงของบุคคลกลุ่มนั้น “มันทำให้กรมอู่ปาทานเห็นเด็กเป็นผู้รับแรงกดดันจากฝ่ายชายจัดภายนอกเสียหมด ไม่ยอมเชื่อว่า เด็กเขาก็คิดกันได้แล้ว และเขาก็ควรมีสติ เสรีภาพ

นักเรียนโรงเรียนสตรีมหาพฤฒารามหยุดเรียนประท้วง

ความช่วยเหลือจากสหประชาชาติครั้งใหม่

คณะกรรมการสำรวจเรื่องให้ความช่วยเหลือแก่เวียดนามของสหประชาชาติเสนอโครงการตั้งรกรากใหม่ในเขตชนบทแก่ประชาชนชาวเวียดนามจำนวน ๘ ล้านคน ซึ่งต้องพลัดพรากจากถิ่นที่อยู่ เนื่องจากผลของสงคราม และยังได้เสนอใหม่โครงการช่วยฟื้นฟูบูรณะประเทศ โดยการช่วยสร้างทางรถไฟจากฮานอยถึงไซ่ง่อน การเสนอรายงานนี้ถูกถ่วงเวลาไว้ถึงสองเดือน เพราะคณะกรรมการของสหประชาชาติต้องการหลีกเลี่ยงการทำให้น้องนักศึกษาสหรัฐฯ ซึ่งมหนาทจะต้องรับผิดชอบเต็มต่อความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแต่กลับปฏิเสธที่จะช่วยเหลือเวียดนามบูรณะประเทศโดยสิ้นเชิง

คณะกรรมการสำรวจ ซึ่งมีชาวสวิสส์สังกัดหน่วยกาชาดสากลเป็นหัวหน้า ชอเนอวิกเตอร์ อุมบริทซ์ วางโครงการจะจัดพื้นที่ชนบทสำหรับทหารของรัฐบาลเก่า ซึ่งกลายเป็นคนว่างงานไปเมื่อสงครามสิ้นสุดลง รวมทั้งชาวนาและพลเมืองอื่น ๆ ที่จำต้องโยกย้ายถิ่นฐานเข้าไปอยู่ในเมืองอันเนื่องมาแต่สงคราม

นายอุมบริทซ์กล่าวว่า การจัดให้ประชาชนเข้าทำกินในที่ดินอันรกร้างและถูกทอดทิ้งนั้นเป็นความจำเป็นอันเร่งด่วน เพราะเวียดนามยังผลิตอาหารได้ไม่พอเพียงแก่ความต้องการ การช่วยเหลือครั้งนี้นต้องอาศัย

เครื่องมือการเกษตร พันธุ์พืชและสัตว์ รวมทั้งการเงินด้วย

ส่วนทางการสร้างทางรถไฟซึ่งถูกทำลายเสียหายไปเป็นระยะทางมากกว่า ๒๘๐ ไมล์ รายงานดังกล่าวว่าจะต้องใช้เงินประมาณ ๕๓๒ ล้านดอลลาร์อเมริกันสำหรับโครงการทั้งสอง ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มโครงการช่วยเหลือทั้งสองนี้เข้าไปในโครงการช่วยเหลือเดิมซึ่งเป็นการใช้เงินซื้ออาหารแจกเด็กกำพร้า ยารักษาโรค และช่วยผลิตภัณฑ์ออกนอกประเทศ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๒.๕ ล้านดอลลาร์อเมริกัน

รายงานของสหประชาชาติชิ้นนี้ได้กล่าวโจมตีอย่างอ้อม ๆ ถึงการรุกรานของสหรัฐฯ ในสงครามเวียดนาม และพูดไว้อย่างแจ่มชัดว่า สหรัฐฯ ต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อสิ่งที่ตนได้กระทำลงไป และพูดถึงความเสียหายที่เวียดนามเหนือได้รับว่าเป็นผลมาจาก "สงครามอันบ้าเถื่อนเพื่อการค้าฝิ่น โดยไม่คำนึงถึงชีวิตของทั้งคนและสัตว์บนพื้นดิน"

นอกจากนี้ยังได้อธิบายถึงสาเหตุที่ต้องล่าช้าในการเสนอรายงานนี้ออกมาสู่สาธารณชนโดยการพูดพาดพิงถึงสหรัฐฯ ด้วย

GUARDIAN

๑๖ มิถุนายน ๒๕๑๙

สมปอง ดวงใส

อาจารย์ผู้ถูกส่งย้ายจาก รร. วัตถุประสงค์

ในการคิด พูด แสดงออกด้วย เรื่องการห้ามอ่านหนังสือพิมพ์บางฉบับเป็นเรื่องเซซ สามโมงครึ่งเด็กออกนอกโรงเรียนก็ทำอ่านได้แล้ว และเรื่องการยอมให้ภรรยาได้เรียน แต่ห้ามภรรยาชานน ผมก็ไม่เห็นด้วย ถ้าจะให้ใหม่ ก็ควรใหม่เท่าๆกัน"

มีรายงานข่าวกระเซ็นกระสายดังอยู่ในแวดวงนักเรียนระดับมัธยมภายหลังจากที่กรมของโรงเรียนทั้งสองนั้นสงบไปแล้วว่า นักเรียนในอีกบางโรงเรียนอาจลุกขึ้นมาประท้วงอาจารย์ผู้บริหารอีกก็ได้ เนื่องจากยังมีอีกหลายโรงเรียนที่มกฏเกณฑ์ข้อบังคับจัดและมีอาจารย์ผู้สอนที่ไร้อำนาจบังคับ รวมทั้งรัตนธรรมาภาพของนักเรียนจนเกินไป

"ต้องให้เวลาหน่อยครับ ผู้อำนวยการโรงเรียนต่าง ๆ ถุกด่าสมองไว้มาก เหมือนทาสดำไว้หนา เราจะไม่ด่ากลับใหม่สละเอา ก็ต้องใช้เวลาหน่อย" เจ้าหน้าที่ระดับสูงในกระทรวงศึกษาฯ ผู้นั้นกล่าวกับจตุรัสในที่สุด

บ้านเขาในอบสปีด

ทูตสหรัฐฯ ถูกฆ่า

วันที่ ๑๖ มิถุนายน ทูตสหรัฐฯ ประจำเลบานอน ฟรานซิส เมลอย พร้อมด้วยผู้ช่วยทูตฝ่ายเศรษฐกิจและคนขับรถชาวเลบานอน ถูกยิงตายขณะรถแล่นอยู่ในเขตที่เรียกว่า “*ไม่เป็นที่ดินของใครทั้งสิ้น*” คือช่วงต่อระหว่างเขตยึดครองของคริสเตียนทางตะวันออกของเบรุต กับเขตตะวันตกในความยึดครองของพวกมุสลิม

นายเมลอย เป็นเจ้าหน้าที่ชนสูงของสหรัฐฯ คนที่ห้า ที่ถูกฆ่าตายในต่างประเทศในรอบแปดปีที่ผ่านมา

ปี ๒๕๑๑ ทูตออร์ดอน เมน ถูกฆ่าในกัวเตมาลาเมื่อเดือนสิงหาคม ทูตในซูดานและผู้ช่วยถูกฆ่าเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๑๖ และทูตสหรัฐฯ ในไซปรัสถูกฆ่าเมื่อสิงหาคม ๒๕๑๗

“การฆ่าทูตเมลอยจะไม่สามารถทำให้สหรัฐฯ เปลี่ยนนโยบายในตะวันออกกลางได้เป็นอันขาด” ประธานาธิบดีฟอร์ดกล่าว “สหรัฐฯ จะไม่เปลี่ยนโฉมหน้าไปจากความพยายามที่จะแสวงหาสันติภาพเพราะการฆาตกรรมครั้งนี้”

“เราจะติดต่อกับทุกรัฐบาลในแถบนั้นรวมทั้งผู้นำของเลบานอน

เพื่อขอความร่วมมือในการค้นหาตัวคนร้ายมาลงโทษ การกระทำครั้งนี้เป็นการกระทำที่ไร้อคติ และโหดร้ายป่าเถื่อนอย่างถึงที่สุด ความตายของเจ้าหน้าที่ของเราทั้งสองจะบีบบังคับเราไปบนโศกนาฏกรรมอันเจ็บปวดทรมาน เลบานอนต้องแบกรับอยู่จนสุดจะทนได้อีกต่อไป”

หลังจากนายฟอร์ดพูดจบลง นายโรนัลด์ เนสเสน โฆษกประจำตัวประธานาธิบดีปฏิเสธว่าไม่มีกองทหารสหรัฐฯ อยู่ในเลบานอนอีกแล้วในขณะนี้

เป็นที่รู้กันดีว่าเครื่องบินบรรทุกของสหรัฐฯ หลายลำ เพิ่งไปถึงไซปรัสเมื่อวันที่ ๑๔ นี้ และหน่วยกำลังของกองทัพเรือทหของสหรัฐฯ ก็กำลังปฏิบัติการอยู่ในทะเลเมดิเตอร์เรเนียนตะวันออก

ฝึกทหารต่างชาติในสหรัฐฯ

ในปี ๒๕๑๕ นี้ จะมีทหารต่างชาติทั้งหมดจำนวน ๑๘,๐๐๐ คน จาก ๖๕ ประเทศเข้าไปทำการฝึกทหาร โดยอิหร่านเป็นประเทศที่ส่งทหารเข้าไปรับการฝึกมากที่สุดคือ ๒,๘๕๕ คน

การฝึกเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของการตกลงกันเรื่องขายอาวุธหรือให้ความช่วยเหลือทางอาวุธของสหรัฐฯ แก่ต่างชาติ ด้วยเหตุที่อาวุธใหม่ๆ ของสหรัฐฯ มีความซับซ้อนและต้องใช้เทคนิคสูง

โครงการดังกล่าวนี้ ทำการฝึกให้แก่ทหารต่างชาติจำนวนถึง ๒๖๐,๐๐๐ คน นับแต่ปี ๒๕๐๗ เป็นต้นมา

“การฝึกนับเป็นผลประโยชน์อย่างใหญ่หลวงต่อสหรัฐฯ” พลตรีเฮาเวิร์ด พิช แห่งหน่วยช่วยเหลือการ

ป้องกันความมั่นคงกล่าว “ทำให้เราสามารถมีอิทธิพลทางความคิดต่อผู้นำทางทหารของต่างชาติในอนาคตได้เป็นอย่างดี”

ยูโกสลาเวีย-พม่า

ผู้ช่วยรัฐมนตรีต่างประเทศยูโกสลาเวียได้นำสาส์นพิเศษจากนายพลตีโตไปมอบให้กับนายพลเนวินเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายนนี้ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ชนผู้ใหญ่ของกระทรวงต่างประเทศอีกสองคน

คณะผู้แทนมาพม่าเพื่อเจรจากันถึงเรื่องการประชุมของกลุ่มประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดซึ่งจะจัดขึ้นในเดือนสิงหาคมที่กรุงโคลอมโบประเทศศรีลังกา เขาต้องการหยุดการทำของผู้นำพม่าต่อการประชุมครั้งก่อนหน้าที่จะเดินทางต่อไปยังกัมพูชา ประเทศเขมปาล

ออสเตรเลียถูกหาเป็นแหล่ง

รัฐบาลสิงคโปร์กล่าวหาว่า มีการตั้งศูนย์คัดเลือกคนเข้าทำงาน ทำการโฆษณาชวนเชื่อและหาทุนดำเนินการของพวกคนสิงคโปร์ และมาเลเซียในซิดนีย์ เพื่อบูมหมายจะต่อต้านรัฐบาลสิงคโปร์และมาเลเซีย ยิ่งไปกว่านั้น บุคคลชั้นหัวหน้าของขบวนการล้มล้างรัฐบาลดังกล่าว ยังถูกส่งตัวกลับประเทศของตนสามคน ซึ่งรัฐบาลสิงคโปร์ คาดว่าจะกลับมาทำ ความวุ่นวายให้กับรัฐบาลอย่างแน่นอน

รัฐบาลมาเลเซียก็แสดงความไม่พอใจในทำนองเดียวกันว่า นักศึกษาของตนที่เดินทางไปยังประเทศออสเตรเลีย

เตรเลียได้ถูกส่งสอนอบรมให้กลายเป็นพวกหัวรุนแรง

บรรดานักศึกษาจากสองชาติในออสเตรเลียจึงกำลังวิตกว่ารัฐบาลออสเตรเลียอาจให้ความร่วมมือกับรัฐบาลในเอเชียทั้งหลายหาทางปราบปรามพวกคนหนักมือชน เพราะเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของออสเตรเลียแสดงเจตน์จำนงว่าต้องการจะคุยกับมาเลเซียถึง "ปัญหาการศึกษา"

ทางรัฐบาลมาเลเซียได้ใช้วิธีการเข้าถึงตัวนักศึกษาบางคนเป็นการส่วนตัวเพื่อให้ทำหน้าที่ "ผู้ให้ข่าว" ให้กับหน่วยงานความมั่นคงของรัฐบาล

อินเดีย-ไซเวียต

นางอินทรีร่า กานธี ได้ลงนามในความเห็นร่วมกันเรื่องความปลอดภัยของเอเชียกับประเทศไซเวียต รัสเซีย ที่กรุงมอสโก

สาระสำคัญคือการยอมรับประเทศเวียตนามเข้าสู่สหประชาชาติ การรวมเกาหลีทั้งสอง และการยกเลิกฐานทัพในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับมหาสมุทรอินเดีย

สำนักข่าวทาสส์ของไซเวียตกล่าวรายงานว่า "ทั้งสองประเทศคิดว่าการเปลี่ยนแปลงในเอเชียเข้าสู่ความเป็นทวีปที่จะมีแต่สันติภาพตลอดกาลนั้น จะช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่างๆ ในภูมิภาคนี้กลับเข้าสู่สภาพปรกติ และร่วมมือกันรักษาสันติภาพอันเป็นสากลได้อย่างแน่นอน"

"เราคัดค้านการแทรกแซงของต่างชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งการเข้ามาตั้งฐานทัพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยและฟิลิปปินส์"

เหมาเล็กรับแขก

รัฐบาลจีนประกาศอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายนนี้ ว่า ประธานเหมา เจ๋อตง จะไม่ออกต้อนรับแขกผู้มาเยือนจากต่างประเทศต่อไป

โฆษกกระทรวงต่างประเทศจีนเปิดเผยกับผู้สื่อข่าวว่า คณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์เป็นผู้ลงมติการตัดสินใจครั้งนี้ เนื่องจากเหมา เจ๋อตง มีอายุถึง ๘๒ ปี แล้วในปัจจุบัน ไม่สะดวกแก่การพบปะกับผู้แทนจากต่างประเทศ

"ท่านประธานอายุมากแล้วและก็ยังมั่งงานอันต้องทำอีกเยอะด้วย" โฆษกกล่าว

บรรดานักเฝ้ามองจีนในปักกิ่งต่างตั้งข้อสังเกตว่า ในช่วงสองสามอาทิตย์ที่ผ่านมา เมื่อครูปของเหมา เจ๋อตง ที่ปรากฏออกสู่สาธารณชนทำให้เขาได้ไม่ช้ากว่า เหมา กำลังสุขภาพไม่สู้จะสมบูรณ์ดังแต่ก่อน

และสองสามเดือนหลังนี้ หากมีการพบปะกับแขกจากต่างประเทศแล้ว ปรากฏว่า เวลาที่เคยใช้นานถึงสองชั่วโมงนั้น ลดลงเหลือประมาณ ๑๕ นาทีเท่านั้น

บ้านเขา

อาร์เซ็นตินากับ คลื่นของความรุนแรง

การก่อการร้าย และการต่อสู้กับพวกต่อต้านรัฐบาลทำให้พลเมืองอาร์เจนตินาต้องตายไปแล้ว ไม่ต่ำกว่า ๓๕๐ คน นับตั้งแต่ต้นปี

ตั้งแต่กองทัพทหารยึดอำนาจได้เด็ดขาดเมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม รัฐบาลของนางเปเรง แทนที่ความรุนแรงอันมีอยู่ในยุครัฐบาลเก่าจะลดน้อยลง แต่เปล่า การณ์กลับกลายเป็นตรงกันข้าม

ภายในเวลากว่าสามอาทิตย์ นับแต่เกิดการรัฐประหาร มีนักทำสงครามจรรยา ๔๘ คน ตำรวจ ๒๐ คน และบุคคลซึ่งไม่ทราบแน่ชัดว่าเป็นใครอีก ๕๘ คน ถูกพบในสภาพเป็นศพพ่นไปด้วยลูกกระสุน ผู้จัด

การบริษัทยกหนึ่ง นักศึกษาคนหนึ่ง นายแพทย์คนหนึ่ง เจ้าหน้าที่กองทัพ เรือหนึ่ง นักแรงงานผู้หนึ่งกับบุตรชายของเขาอีกสองคน ทั้งหมดนี้ได้ ตกเป็นเหยื่อของการต่อสู้ระหว่างชาวอาร์เจนตินาในนามของ "อุดมการณ์ขัดแย้งกัน" เช่นเมฆทหารชาวคริสต์ ซึ่งอ้างว่าตนเองเป็นผู้ปกป้องระบบทุนนิยมแบบเสรี แต่ก็ยังมีกลุ่มคนอีกจำนวนไม่น้อยที่ปรารถนาจะสถาปนา "ประชาธิปไตยของประชาชน" ด้วยการใช้กำลัง

ในด้านหนึ่ง รัฐบาลทหารพยายามควบคุมประเทศ ซึ่งมีเหนือเกือบสามล้านตารางกิโลเมตร ด้วยจำนวนทหารเพียง ๒๒๐,๐๐๐ คน กับกำลังตำรวจอีกไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ คน และในอีกด้านหนึ่งก็เป็นพวกกองกำลังจรรยาภายใต้การนำของกลุ่มการเมืองใหญ่ ๆ สองกลุ่ม คือ

๑. กองทัพปฏิวัติประชาชน ซึ่งจากแหล่งข่าวแจ้งว่า มีคนอยู่ประมาณ ๒,๐๐๐ เป็นหน่วยติดอาวุธของพรรคกรรมกรปฏิวัติ ซึ่งเดินแนวทางมารักคริสต์-เลนินนิสต์ และมีความชื่นชมอย่างสูงต่อประธานาธิบดี และชัยชนะของเวียตนามกับคิวบา

๒. ขบวนการมอนโตเนโรส จัดตั้งโดยกลุ่มเปรอนนิสต์หนุ่มบักซัย ซึ่งถูกขับออกจากพรรค โดยเปรอนเองเมื่อปี ๑๙๗๓ กลุ่มนี้ถือตนเป็นฝ่ายค้านเต็มที่ จุดประสงค์ของพวกนี้คือคัดค้าน "เผด็จการ" โดยทหาร การจับกุมซึ่งเพิ่งเกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ บาเฮีย บลังกา ซึ่งอยู่ห่างบูโนส แอเรส ออกไปทางใต้ประมาณ ๖๗๐ กิโลเมตร ปรากฏว่าผู้ที่ถูกจับอยู่ภายใต้การนำของอดีตนักแรงงานของกลุ่มเปรอนนิสต์ฝ่ายซ้าย ซึ่งช่วยเพิ่มหลักฐานให้แน่ชัดลงไปอีกถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันระหว่างขบวนการมอนโตเนโรสกับเปรอน

นิสต์ฝ่ายซ้าย

"การวางแผนโค่นล้มรัฐบาลนั้นมียุ่เสมอ ไม่ว่าจะในปัจจุบันหรือในอนาคต" นายพลจอร์จ ราฟาเอล วิเดลา หัวหน้ารัฐบาลทหารใหม่เป็นผู้กล่าว "มันก็เหมือนละครฉากหนึ่งซึ่งคนเล่น (พวกเปรอนนิสต์) ได้เดินลงเวทีไปแล้ว โดยมีพวกใหม่ (พวกทหาร) เข้ามาแทนที่เพื่อจะได้จัดระเบียบให้กับฉากและบทละครเสียใหม่ แต่เราจะต้องไม่ลืมว่าเราจะต้องปฏิบัติภารกิจเหล่านี้ท่ามกลางความพยายามที่จะทำสงครามกองโจรจำนวนมากอยู่"

"แน่นอน นี่คือชีวิตประจำของชาวอาร์เจนตินา... ฝ่ายทหารดูจะยอมรับเช่นนั้น"

หัวหน้าคณะรัฐประหารอาร์เจนตินา

"ไม่เห็นอะไร ไม่ได้ยินอะไร ไม่พูดอะไร"

ขบวนการสงครามจรรยาเหล่านี้ไม่มีอะไรน่าตื่นตาตื่นใจสำหรับคนอาร์เจนตินาอีกต่อไป ทุกคนคุ้นเคยกับการที่จะต้องระมัดระวังตัวอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้คนในเมืองหลวง ซึ่งต้องระวังตัวไม่เข้าไปถูกลูกหลงจากเหตุการณ์เหล่านี้ ไม่มีใครเคยคิดจะเข้าไปช่วยคนที่เขาเห็นนอนอยู่ข้างถนนอีกต่อไป เพราะไม่มีใครอยากหาความยุ่งยากเดือดร้อนมาใส่ตัว ไม่ว่าจะเป็นจากพวกตำรวจ ทหาร หรือพวกต่อต้านรัฐบาล

หกโมงเย็นของวันหนึ่ง ในย่านศูนย์การค้าของบูโนส แอเรส ชาย

อดีตประธานาธิบดีเปรอง

ผู้หนึ่งในชุดสีน้ำเงินแบบกรมกรทัว
ไปนอนคว่ำหน้าอยู่บนถนน รอง
เท้าหลุดหายไปข้างหนึ่ง เขาตาย
แล้วหรือ? ไม่มีใครรู้ และก็ไม่มี
ใครใส่ใจจะรู้ด้วย ไม่มีใครหยุดแม่
เพื่อจะมองดูเขา ไกลออกไปประ
มาณสิบเมตร มีพวกแม่บ้านยืนจับ
กลุ่มนินทาประจำวันกันอยู่ ไม่รู้สึก
รุกรวมกับร่างที่เหยียดยาวบนพนักถนน
น้อย่างสนเชิง

สงครามกองโจรเป็นข่าวประจำ
วันของหนังสือพิมพ์พทนน พร้อมกับ
ตัวเลขที่แสดงจำนวนคนสูงชันทุกที่
หกโมงครึ่งของเช้าวันหนึ่ง แถบ
ซานเมืองบูโนส แอเรส ผู้จัดการฝ่าย
ขายของบริษัทโรครอสเลอร์ชอจอร์ช
ริคาร์โด เจนนี อายุ ๓๕ ปี แต่งงาน
แล้วมีลูกหนึ่งคน เขาออกจากบ้าน
พัก เขาได้ขึ้นเสียงบินดังอยู่ไม่ไกล
นัก จึงขยับจะเดินไปดู แล้วเขาก็
ถูกยิงร่วงลงมาก่อนจะได้เห็นอะไร
ทั้งสิ้น คนที่ยิงเขาหลบหนีไป

เจ็ดโมงครึ่งของเช้าวันเดียวกัน
ในซานเมืองอีกแห่งของนครหลวง
เรอเอโกโฮเซ ก็เยอร์โม เบอร์โกส
อายุ ๔๘ ออกจากบ้านพักของกอง
ทัพเรือกับเพื่อนนายทหารออกคนหนึ่ง
ขณะคนทั้งสองกำลังจะขึ้นรถ ก็มีรถ
ยนต์ ๒ คัน พร้อมด้วยรถบรรทุกอีก
หนึ่งคัน มีเด็กหนุ่มสาว ๑๒ คนนั่งมา
แล้วเสียงปืนกลกึกแผดสนั่นชน เบอร์
โกสตายคาที่ ส่วนเพื่อนของเขาหลบ
ได้ทัน โดยไม่ได้รับอันตรายใดๆ
พร้อมทั้งชักปืนรอลเวอรของตนขึ้น
ยิงโต้ตอบ

แปดโมงสี่สิบห้า ก็ในเขตซาน
เมืองบูโนส แอเรสอีกถนนและ รถ
สายตรวจของตำรวจ ๔ คน แล่นไป
ที่รถบรรทุกสองคัน ซึ่งมีชายแต่งกาย
ในเครื่องแบบทหารเรอหนึ่งอยู่หลาย
คน และแล้วละครประจำวันก็เปิด
ฉากด้วยเสียงปืนกล ตำรวจตายไป
๓ คน บรรดานักทำสงครามกองโจร
พวกนั้นก็หายตัวไป

เที่ยงวัน ตรงหน้าประตูใหญ่
ของโรงพยาบาลซานเมือง ทหาร ๓
คน กำลังเดินลงบันไดมา ทันใดนั้น
ชาย ๖ คน กับหญิง ๑ คน ก็ฝ่าเข้ามา
ในรถยนต์ ๒ คัน เสียงปืนกลดังขึ้น
อีกตามเคย ทหารคนหนึ่งบาดเจ็บ
สาหัส ส่วนอีก ๒ คน ไม่ได้รับอัน
ตราย

เย็นวันเดียวกัน เสียงระเบิด
สั่นก้องขึ้น ในดินที่อยู่อาศัยของปา
เลอโรโม ในใจกลางเมืองหลวง เป็น
เพียงวันธรรมดา ซึ่งเกิดเหตุการณ์
เช่นเดียวกับวันอื่นๆ สำหรับวันนี้
ปรากฏว่ามีคนตายไป ๕ คน บาดเจ็บ
อีก ๓

นี่คือสภาพปัจจุบันของเมือง
หลวงซังมพลเมือง ๕ ล้าน ในประ
เทศซังมประเทศทั้งหมด ๒๕ ล้านคน
และการก่อการร้าย ก็ไม่ได้เกิด
ขึ้นเฉพาะใน บูโนส แอเรส เพียง
แห่งเดียว หากเกิดขึ้นในเมืองใหญ่ๆ

อีกหลายเมืองในระดับมากขึ้นต่าง
กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามย่านศูนย์
กลางอุตสาหกรรมต่างๆ เช่นคอร์โด
บา โรซาริโอ และทูกูมัน

ในเขตซานเมือง ซึ่งร่างผู้คนที่
ปรากฏว่า หลายแห่งเต็มไปด้วยร่าง
ที่อาบเลือดของผู้ตาย พรุนไปด้วย
กระสุน มอลลุมัดไขว่กันไว้ด้านหลัง
ปากถูกปิดไว้ด้วยพลาสติก ศพ
หนึ่งถูกค้นพบเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม อีก
ศพหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๕ สถานทคือ
โมเรโน ซานเมืองบูโนส แอเรส
และตั้งแต่เดือนมกราคม เป็นต้นมา
พบอีก ๑๐๐ ศพ ๔๔ ศพ เพิ่งพบใน
๓ อาทิตย์ที่ผ่านมา

คนเหล่านี้เป็นใคร ไม่ใช่คน
จากหน่วยงานความมั่นคงแห่งชาติ
แน่ ใครๆก็รู้ชนิดแล้วใครละฆ่า
พวกเขา ไม่มีค่าแกลงของทางการ
ออกมาแต่อย่างใดทางสัน ลักษณะที่
คนพวกนั้นถูกฆาตกรรมว่าเป็นวิธีการที่
หน่วยคอมมานโดของพวกเขาจัดใช้
มาตลอดปี ๒๕๑๓-๒๕๑๘ อันมีชื่อ
เสียงเป็นที่รู้จักกันดีในนาม "ทริป
เปล เอ" ภายใต้การนำของ โฮเซ่
โลเปซ ริกา อดีตนักการเมืองผู้อยู่
เบื้องหลังนางเปรอง อดีตประธานา
ธิบดี

ปัจจุบัน โฮเซ่ โลเปซ ริกา อยู่
ในสเปน ในขณะที่พวกผู้นำกลุ่ม
เปรอนนิสต์และบรรดาระัฐมนตรีใน
คณะรัฐบาลเก่าทั้งหลายถูกจับกุมตัว
หมด และประชาชนอาร์เจนตินาผู้
อยู่ภายใต้กฎระเบียบใหม่ซึ่งพัฒนา
ความเผด็จการชนมาก่อชนหนึ่งของ
ทหารคณะปฏิวัติ ก็จำต้องปรับตัว
เพื่อความอยู่รอดของตน ดังคำกล่าว
ของอินเดย์เคยมี่ไว้ว่า "ไม่เห็น ไม่
ได้ยิน ไม่พูด"

คณะทหารประกาศว่า
๑. ให้ใช้ประกาศภาวะฉุกเฉิน
ต่อไปอย่างไม่มีกำหนด

ทหารอาร์เจนตินาบนถนนเมืองบูโนส แอเรส

๒. จะลงโทษประหารชีวิตแก่ทุกคนที่ต่อสู้กับหน่วยรักษาความมั่นคงภายใน

๓. เจ้าหน้าที่ทหารและตำรวจมีสิทธิอันชอบธรรมในอันที่จะยิงผู้ก่อความสงบทุกคนที่พบเห็น

๔. มีการควบคุมเส้นทางคมนาคม และชุมชนในเมืองอย่างเข้มงวด กวดขันยิ่งขึ้น

๕. นอกจากจะเข้าคุมการบริหารงานของประเทศทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคแล้ว คณะทหารยังพยายามจัดตั้งองค์กรและหน่วยงานเพื่อค้นหา และทำการกวาดล้างพวกที่ทำสงครามจรยุทธ์ต้านรัฐบาล

การต่อต้านรัฐบาลเผด็จขยาไปในหมู่ประชาชน

ผู้นำคนสำคัญๆ ในวงการรัฐบาลยอมรับว่า การต่อสู้เหล่านี้จะยังคงดำเนินไปอีกนาน ทั้งจะทวีความซับซ้อนยิ่งขึ้นเรื่อยๆ เพราะว่า "การล้มล้างรัฐบาล" นั้นมิได้มีแต่เพียงกองกำลังติดอาวุธจน

ประจันหน้าโดยตรงเท่านั้น หากมันยังได้แผ่ขยายเข้าไปในหมู่ประชาชนตั้งแต่ก่อนเกิดการรัฐประหารด้วยซ้ำไปตามโรงงานมีการจัดตั้งกลุ่มคนงานที่เรียกว่า "โซเวียต" เข้าร่วมในขบวนการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งประชาธิปไตยของประชาชนที่แท้จริง ตามที่พวกเขาวางเป้าหมายกันเอาไว้

เป็นที่รู้กันทั่วไปว่า บรรดาหัวหน้ากรรมกรซึ่งมีส่วนอย่างสำคัญในการสร้างความปั่นป่วนให้แก่อุตสาหกรรมทั้งหลายนั้น ได้มีมาตรการที่จะไม่กลับเข้าทำงานตั้งแต่เกิดการรัฐประหารเป็นต้นมา ทำให้พวกผู้จัดการหรือผู้อำนวยการบริษัทใหญ่ๆ ต้องห้ามอบนมาติดสอยห้อยตามคอยคุ้มครองตลอดวันตลอดคืน ด้วยความหวาดกลัวและไม่แน่ใจในความปลอดภัย

แต่กำลังตำรวจก็มีไม่มากพอที่จะตามไปคุ้มกันนักธุรกิจทุกคนได้ ดังนั้น จึงเป็นอันว่า พวกเจ้าของกิจการขนาดกลางทั้งหลาย ซึ่งมีจะถูกขู่เอาชีวิตเสมอจากพวกหน่วยจร

ยุทธ์ ก็ต้องหาทางป้องกันชีวิตของตนเองโดยปราศจากบริการของตำรวจ ผิดกับพวกนายทุนขนาดใหญ่ทั้งหลาย

ช่วงเวลาสองสามเดือนที่จะมาถึง ถือได้ว่าเป็นความสำคัญต่อการที่ประชาชนจะตัดสินว่า รัฐบาลคณะรัฐประหารนั้นประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

คนส่วนใหญ่ซึ่งทำงานรับจ้างอยู่ในเมือง ต่างพากันรู้สึกเบื่อหน่ายต่อสภาพสังคมอันสับสนคลอนสม้ยางเปรอง คนพวกนี้ดูเหมือนจะถอนหายใจอย่างโล่งอกเมื่อคณะทหารเข้ายึดอำนาจพร้อมกับคำมั่นสัญญาว่าจะนำประเทศกลับสู่ความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั้งทางสังคมและการเมืองว่าจะรักษาการบวชใช้ทางเศรษฐกิจ เช่น ภาวะเงินเฟ้อ ให้กลับสู่สภาพปกติ แต่หากบรรดาพนักงานรับจ้างเหล่านี้ต้องผิดหวังกับความไม่สมดุลงระหว่างอำนาจการซื้อ กับราคาสินค้าแล้วละก็ พวกเขาจะหันไปหาขบวนการต่อต้านรัฐบาลได้ไม่ยากนัก

ญี่ปุ่น : อดมกตักินไม่อิ่มเท่าข้าชาย

ก่อนหน้าที่กรณีลอร์ดจะโด่งดังขึ้นมาชนิดเนือทของพาดหัวหนังสือพิมพ์ในญี่ปุ่นอยู่เป็นเวลานาน ก็ได้มีเรื่องอกรเรื่องหนึ่งซึ่งค่อนข้างจะเกี่ยวโยงกันอยู่ไม่มากก็น้อย และเป็นที่ถูกเถียงกันอย่างหนักในสภาไคเอ็ท นั่นก็คือนโยบายการห้ามขายอาวุธ ซึ่งอดีตนายกรัฐมนตรี ซาโตะ เป็นผู้ประกาศออกมาเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๐๐ มีข้อความห้ามญี่ปุ่นส่งอาวุธเป็นสินค้าออกให้กับประเทศที่มีข้อระบิวไว้ในข้อตกลงห้ามส่งสินค้าที่เรียกว่า "โคคอม" (คณะกรรมการประสานงานเพื่อส่งสินค้าออกแก่ประเทศคอมมิวนิสต์) รวมทั้งประเทศที่สหประชาชาติมีมติห้ามส่งสินค้าเข้า เช่น โรดิเซีย เป็นต้น

เสียงเรียกร้องเรื่องการขายอาวุธดังมาจากกลุ่มนักธุรกิจและนายทุน

อุตสาหกรรมหนักซึ่งพยายามหาทางบีบบังคับให้อนุญาตการขายตลาดขายอาวุธในต่างประเทศ นายบุนชิโรโรทาเบอ ประธานบริษัทมิตซุบิชิ และ นายชิเคโอะ นากาโน หัวหน้าคณะกรรมการการค้าของญี่ปุ่น ต่างพากันอ้างว่า ญี่ปุ่นจำเป็นต้องขายอาวุธ เพื่อให้ได้คู่คี่กับการส่งขออนามันเข้าประเทศจำนวนมาก ญี่ปุ่นจำเป็นต้องแข่งขันกับพวกผู้ส่งออกทางด้านอาวุธ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สหรัฐฯ โซเวียต อังกฤษและฝรั่งเศส ซึ่งขายอาวุธให้กับพวกผู้ส่งออกน้ำมันอย่างอิหร่านและซาอุดีอาระเบีย เพื่อจะได้เป็นเครื่องต่อรองให้ญี่ปุ่นมีเสียงแข็งขันในการค้าขายระหว่างประเทศ

หน่วยงานป้องกันประเทศของญี่ปุ่น กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศ และแม้แต่

ตัวรัฐบาลเองก็แสดงความเห็นอกเห็นใจกับพวกนักธุรกิจเหล่านั้นมาก เพราะตระหนักดีว่าการค้าอาวุธจะส่งผลประโยชน์อย่างใหญ่หลวงต่อประเทศญี่ปุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่ามกลางบรรยากาศของความขัดแย้งอันคุกรุ่นที่หลายๆประเทศในแต่ละภูมิภาคกำลังขับเขี้ยวเกี่ยวพันเผชิญหน้ากันอยู่นั้น

รัฐบาลญี่ปุ่นกำลังพยายามหาทางที่จะลดความเข้มงวดของคำประกาศนโยบายการค้าอาวุธสมัยนายซาโตะ นายกรัฐมนตรีมีก็กล่าวว่ขณะที่รัฐบาลยังคงดำเนินนโยบาย ๓ ประการที่ตั้งไว้ แต่จะไม่มีผลบังคับใช้กับกรณีส่งสินค้าออกที่ระบิวามีได้นำไปใช้ในกิจการสงครามโดยตรง นับว่าเรื่องขายอาวุธของญี่ปุ่นกลายเป็นประเด็นถกเถียงอย่างกว้างขวาง ซึ่งมีได้มีความสำคัญเฉพาะกับญี่ปุ่นเท่านั้น หากมีผลกระทบต่อประเทศอื่นๆ ในโลกด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น

มาตราเก้าในรัฐธรรมนูญ

พยาน ๕ คนที่ถูกเรียกมาให้การกับคณะกรรมการฝ่ายขบประมาณของรัฐสภา

สมาชิกสหภาพกรรมกรเดินขบวนในโตเกียว เรียกร้องให้สอบสวนเรื่องลืออีกัด

มาตราเก้าในรัฐธรรมนูญญี่ปุ่นระบบไว้เรื่องห้ามจัดตั้งกองทหาร อันเป็นผลเนื่องมาจากการเข้าควบคุมของสหรัฐฯ ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สอง และปัจจุบัน ก็ปรากฏว่าอเมริกาเดยวกับที่เคยห้ามญี่ปุ่นมีกองทหารนั้แหละ กำลังยุญี่ปุ่นให้ละทิ้งหลักการว่า "จะไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการรุกรานประชาชนของประเทศอื่นนอกเป็นอันขาด"

"แน่นอน การมีกองกำลังป้องกันตนเองนั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกประเทศ แต่ประชาชนญี่ปุ่นช้ก็จะมีความรู้สึกว่รัฐบาลของเขา กำลังใช้ข้ออ้างนี้สำหรับสร้างกองทัพขึ้นมาใหม่ ญี่ปุ่นไม่ต้องการได้รัปริมาณไว้กันฝ่นสงครามในประเทศของตน บางคนถึงกับคิดว่าเมื่อสหรััฐถอนออกจากอินโดจีน ญี่ปุ่นควรจะไปแทนที่ในช่องว่างแห่งอำนาจนั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วก็ขอเราไม่เห็นว่าจะมีช่องว่าง แต่อย่างใด ตั้งแต่หลังสงครามอินโดจีนเป็นต้นมา จะมีก็แต่ประเทศที่สามารถประสบความสำเร็จจากการต่อสู้เพื่อเอกราชอธิปไตยและฟื้นฟูบูรณะประเทศที่ถูกทำลายทางทางด้านวัตถุและจิตใจ

จากการรุกรานแทรกแซงของสหรัฐอเมริกา เราต้องไม่ปล่อยตนเองให้พวกกระหายสงครามเข้ามาหลอกลวงอย่างง่าย ด้วยการส่งเสริมให้เราเร่งเสริมสร้างอุตสาหกรรมมระเหล่านี้ เพื่อให้ประเทศญี่ปุ่นได้มีชีวิตอยู่รอด เราเชื่อว่า ญี่ปุ่นสามารถอยู่รอดได้โดยไม่ต้องอาศัยเงินที่เปอนเลือดของใครๆ" หนังสือพิมพ์โตเกียวรายบ้กษ์ในญี่ปุ่นกล่าว

"เป็นความจริงที่ว่าบางประเทศอย่างเช่นฝรั่งเศสสามารถทำเงินได้เป็นพันๆ ล้านฟรังก์จากการค้าอาวุธให้กับประเทศในบริเวณที่กำลังมีความขัดแย้งกันถึงขนาดสู้รบหลายๆแห่งบนโลกนี้ แต่ญี่ปุ่นไม่จำเป็นต้องไปเดินตามก้นเขาอย่างผิดๆ มาตราเก้าในรัฐธรรมนูญซึ่งระบบห้ามทำสงครามนั้นเป็นคำประกาศที่มความหมายต่อเรามาก ประชาชนญี่ปุ่นควรจะภาคภูมิใจในนโยบายนี้และพยายามรักษามันไว้ เพราะสันติภาพและความรุ่งโรจน์ของมนุษยชาติที่แท้จริงนั้น หาได้มาจากการขายอาวุธไม่"

กระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าระหว่างประเทศได้พยายามผลักดันนโยบาย "กึ่งอาวุธ" โดยมีเหตุผลว่า

ลักษณะ "กึ่งอาวุธ" นี้จะทำให้ญี่ปุ่นสามารถส่งอาวุธออกขายโดยไม่ขัดกับหลักสามประการที่วางไว้ ยุทธโธปกรณ์สองแบบที่เขามามีส่วนช่วยในการโต้แย้งครงนคอ เรอ ย.เอส.๑ ซึ่งเป็นเรือแบบอเนกประสงค์ที่บินได้สร้างโดยบริษัทชินเมวาโคเกียว และเครื่องบินขนส่งเจ็ท ซี.๑ ของบริษัทอุตสาหกรรมหนักคาวาซากิ

กระทรวงอุตสาหกรรมฯ ได้ส่งเสริมการส่งออกของยุทธโธปกรณ์สองชนิดนี้ว่าไม่ได้สร้างขึ้นมาเพื่อให้ใช้ในกองทัพโดยตรง ซึ่งเอื้ออำนวยให้ญี่ปุ่นสามารถแลกเปลี่ยนสินค้าชนิดนี้กับสินค้าขาเข้าอื่นๆ ได้โดยไม่ขัดกับหลักการของนายกรัฐมนตร้ชาโตะ แต่อย่างใด เป็นอันว่าผลประโยชน์ของกลุ่มธุรกิจใหญ่ๆ กับของกองกำลังป้องกันประเทศของญี่ปุ่นสอดคล้องกันอย่างดี เพราะบริษัททั้งสองสามารถอ้างได้ว่าตนต้องผลิตเรือย.เอส.๑ และเครื่องบินเจ็ท ซี.๑ ตามความต้องการของหน่วยงานกองกำลังป้องกันตนเอง และการผลิตเล็กน้อยเพียงเพื่อสนองคำสั่งของทางการจะเป็นการสนเปลืองไม่ประหยัด หากว่ามีการผลิตเพื่อขายต่างประเทศด้วยก็จะช่วยให้ลดต้นทุนการผลิตลงได้มาก ซึ่งเชื่อแน่วางจะมีลูกค้าต้องการกันมาก

คงเป็นการไร้เดียงสามากเกินไปสักหน่อย (คนญี่ปุ่นบางคนให้คำจำกัดความว่าไม่ใช่ความรู้เดียงสา แต่เป็นความหน้าไหว้หลังหลอกต่างหาก) ที่จะเชื่อว่าผู้ซอยุทธโธปกรณ์เหล่านี้จะไม่นำไปใช้ในกิจการที่ไม่เกี่ยวกับการทหาร หรือการสงครามทั้งในและนอกแบบ

ในสงครามเกาหลีและเวียตนาม มีหลักฐานยืนยันว่าญี่ปุ่นได้กำไรอย่างมหาศาลจากการขายอาวุธ สหรัฐฯ นั้นทำท่าว่าจะใช้ยุทธวิธีใหม่คือวางมือจากเอเชีย แล้วปล่อยให้ญี่ปุ่นเข้า

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองในลาว จากระบอบเสรีนิยม ประชาธิปไตย มาสู่ระบอบการปกครองที่ใช้หลักการทางเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม หรือจะพูดให้ชัดเข้าก็คือการใช้แผนดำเนินงานขั้นต้นของคอมมิวนิสต์นั่นเอง ความเปลี่ยนแปลงครั้งนี้เป็นเหตุให้เกิดของบุคคลผู้สนใจปัญหาการเมืองทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศเพื่อนบ้านที่มีระบบการเมืองการปกครองแตกต่างออกไปจากลาว

ประเทศไทย เป็นประเทศหนึ่ง ที่เฝ้ามองความเปลี่ยนแปลงของลาว อย่างใจจดใจจ่อ รัฐบาลสองชุดที่ผ่านมาหลังการปลดปล่อยของลาว รวมทั้งสถาบันทางการทหารของไทยต่าง มองดูลาวด้วยความไม่มั่นใจนัก และออกจะมองในแง่ร้ายที่หมายมั่นปั้นมือว่าเป็นศัตรู เนื่องจากระบอบการเมืองที่แตกต่างกัน

เหตุนี้ ข้าราชการในแง่ร้ายต่างๆ ที่มีต่อลาว จึงถูกปล่อยออกมาอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นลาวส่งทหารประชิดชายแดน ลาวใหม่ทารุณประชาชน หรือการสัมมนาเป็นการจับประชาชนไปฆ่า มีการนอนสามัคคีหลังการสัมมนา อันเป็นภาพพจน์ที่บ้ายสลาวให้เกิดความเสื่อมเสียโดยปราศจากหลักฐานที่ชัดเจน

“จากรายงานที่ฝ่ายไทยได้รับ คอการบังคับประชาชนให้ตอบโดยมอช่ายที่มอชวา หากคนใดถูกหมายหัวจากรัฐบาลลาว เมื่อถูกส่งไปสัมมนา ก็จะไปขุดหาระเบิดที่สหรัฐอเมริกาทิ้งไว้ตอนสงคราม แต่แท้ที่จริงเป็นการจงใจฆ่าของฝ่ายลาว”

ข้างต้นนี้คือทัศนคติและข่าวกรองที่ข้าราชการไทย ได้รับและรายงานไปยังหน่วยงานชั้นเหนือขึ้นไป ซึ่งครอบครัวไปทั่วไม่เฉพาะแต่ข้าราชการ

คณะกรรมการต่างประเทศ เข้าพบท้าวพัน ศรีประเสริฐ (คนกลาง)

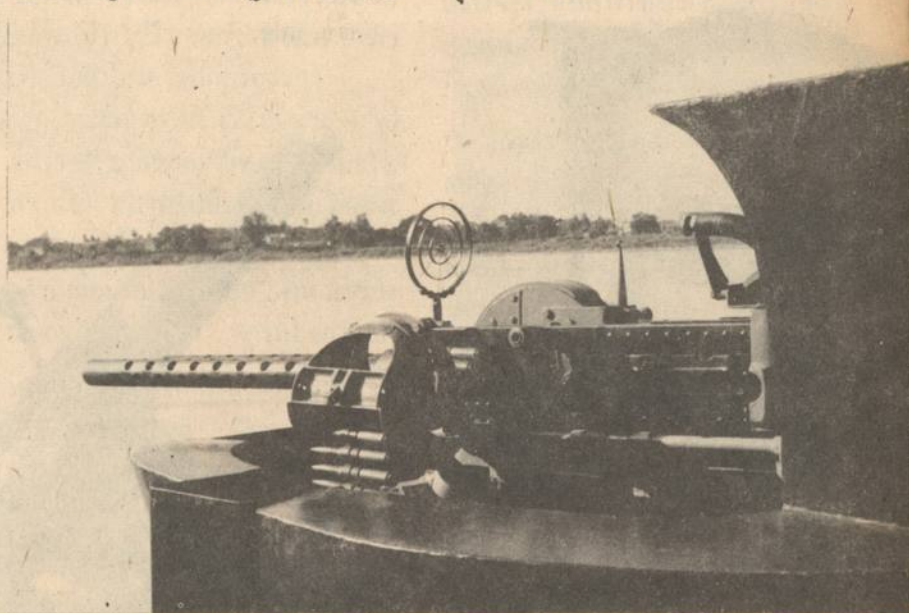

ลาวใหม่ : ความเปลี่ยนแปลงอย่างเรียบง่าย

การฝ่ายทหาร แต่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนขนาดรองผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย ก็มีความเชื่อในรายงานข่าวดังกล่าวด้วย

ภาระหนักหน่วงของรัฐบาลลาวใหม่หลังการปลดปล่อย นับเป็นภาระหนักที่จักต้องเร่งลงมือแก้ไข ไม่ว่าจะปัญหาทางเศรษฐกิจที่ถกษณะ

ภูมิประเทศของลาวไม่เอื้ออำนวยต่อการที่จะแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจให้ลุล่วงไปได้อย่างรวดเร็ว ปัญหาการจัดตั้งความคิดทางการเมืองของประชาชนและข้าราชการลาวให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสอดคล้องและสนองกับนโยบายของรัฐบาลใหม่ ที่มุ่งจะสร้างสรรค์ประเทศใหม่ตามระ

บอบสัจคนิยม

“ทางลาวขณะเขาคำลังเร่งแก้ไขปรับปรุงปัญหาทางการเมืองเป็นอันดับแรก ส่วนปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศเขายังถือว่าเป็นรอง เพราะหากว่าประชาชนยังมีความคิดเห็นทางการเมืองแบบเก่าๆ อยู่ เขาคงอานนเป็นอุปสรรคอันใหญ่ที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงในลาวไม่ราบรื่น”

เจ้าหน้าที่กระทรวงต่างประเทศของไทยผู้หนึ่งกล่าวถึงสิ่งที่กำลังเป็นไปในลาว ซึ่งใกล้เคียงกับคำตอบของเจ้าหน้าที่ชนสูงของรัฐบาลลาวใหม่

เวียงจันทน์ นครหลวงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งก่อนหน้านั้นมีชื่อว่า ทางรัฐบาลลาวจะย้ายนครหลวงไปอยู่เสียมใหม่

นั้น หลังการปลดปล่อยแล้วสภาพบ้านเมืองอยู่ในลักษณะที่ค่อนข้างเงิบเหงา ผู้คนไม่พลุกพล่านเหมือนแต่ก่อน ภาพชายหนุ่มนั่งดัดคитарร้องเพลงอยู่หน้าบ้านก็ยังมีปรากฏให้เห็น รถยนต์ของชาวบ้านทั่วไปก็ยังมัวงอยู่ แต่ไม่มากนัก แฟชั่นเสื้อผ้าหลากสีก็ยังไม่ได้หายไปไหน และไม่บ่อยที่ทหารของลาวใหม่มันเองที่สวมกางเกงขาบานสีเขียวสดใสนลอบน

รักษาการณ์ให้เราเห็น นอกจากชาวบ้านทั่วไปตามท้องถนน

ทุกชั่วโมงของวันเวลาที่ผ่านไป ลาวหาได้หยดหนึ่งความเปลี่ยนแปลง จากลักษณะสังคมเก่ามาสู่สังคมใหม่ แม้ทุกสิ่งทุกอย่างในนครเวียงจันทน์ จะดูเหมือนกับภาพก่อนการปลดปล่อยก็ตาม แต่ความเปลี่ยนแปลงก็ดำเนินไปด้วยความเรียบง่าย นุ่มนวล และลึกลับ ร้านรวงขายสรรพสิ่งของต่างๆ ยังมีอยู่ ร้านขายทองคำรูปพรรณก็ยังมี ชาวลาวเข้าไปเยี่ยมชม ส่วนที่เห็นจะเล็กร้างไปอย่างเด็ดขาดได้แก่บาร์ ไนต์คลับ โรงโศกณ

“สิ่งพิมพ์เพื่อและเป็นอบายมุขต่างๆ ทัศนาเล็กหมัด ผู้หญิงหาเงินเดยวันก็หายากเต็มที โจรผู้ร้ายก็หมด เพราะถ้าหากเขาพบหรือจับได้ จะถูกจับเข้าประจานไปทั่วเมือง” ชาวไทยผู้หนึ่งซึ่งข้ามไปมาระหว่างลาวไทยเล่าให้ จตุรัส พิง

อากาศยามเช้าในลาว เป็นอากาศที่มีความสดชื่นมาก แสงแดดอ่อนประอบกับลมเย็นที่โชยมา ภาพของสาขานาที่ไหลเอื่อยๆ แห่งน้ำโขงเบ่งหน้า ผสมกับเสียงเพลงปลุกใจให้รักชาติ และเทอดทูนประชาชน

ให้ใช้แรงงาน สามารถสร้างรอยยิ้มให้เกิดบนใบหน้าของทหารลาวที่ผ่านชีวิตการต่อสู้มานานนับสิบปี

“ผมเป็นทหารมาตั้งแต่อายุ ๑๓ ปี เดยวันยสิบแปดปีแล้ว ผมสมัครเป็นทหารด้วยความสมัครใจ เพราะไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลขณะนั้น จึงอาสาออกรบ มันเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งของผมที่ต้องทำเพื่อช่วยเหลือประชาชน”

ทหารหนุ่มโสดผู้มาจากข้าเหนือเล่าถึงอดีตและชีวิตการต่อสู้ในบงานกระทั่งได้รับชัยชนะ ในที่สุดของขบวนการปฏิวัติประชาชนลาวด้วยศัทนามิยมแวมและภาคภูมิใจ การมีชีวิตรอดมาเห็นสันติภาพทกวันนี้ เขาถือว่าเป็นความโชคคอย่างมหาศาล เพราะน้อยคนที่ผู้จับบนต่อสู้มาแรมปีจะมีชีวิตอยู่ได้เห็นสันติภาพ ยุติการรบราฆ่าฟันกัน

“การต่อสู้ในลาว เป็นการต่อสู้เพื่ออุดมคติ ไม่ใช่เป็นการต่อสู้แก้แค้นส่วนตัวแต่อย่างใด อย่างเช่นตระกูลชนชั้นกรในเวียงจันทน์ ก็ยังมีหลายคนทำงานอยู่ในกระทรวงต่างๆ สำหรับพวกความคิดเก่าทางรัฐบาลก็จะจัดการอบรมความคิดเสียใหม่ให้เรียกว่าสัมมนา เพื่อให้เขาได้

เรือ นปช.

เสวต โคมลฤติ ทูตไทยประจำลาว

ทบทวนสิ่งต่างๆ ที่เขาคิดและทำในอดีตที่ผ่านมา”

ท้าวสมบัติ จุลลมนิ อธิบดีกรมการเมืองผู้เรียบง่าย ความหมั่นหน้าตาดีสดใสและการวางตัวอย่างเหมาะสม เป็นบุคคลที่สร้างความเชื่อถือแก่ผู้พบเห็นได้ไม่น้อย กล่าวตอบข้อซักถามของใจต่างๆ ของผู้สื่อข่าวและคณะกรรมการต่างประเทศของสภาผู้แทนราษฎรไทยที่เดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหา

หม ศรีประเสริฐ รองนายกฯ และ รมต. ต่างประเทศลาว

ลาวทุกคนต้องร่วมมือกัน ไม่ว่าจะ เป็นพระสงฆ์ของกเจ้า ทุกคนจะต้องเสี่ยสละด้วยกันทั้งสิ้น

“พระก่อนหรือหลังทมิ์การปลดปล่อย ไม่มีการบังคับนำมาทำนาแต่อย่างใด นั่นเป็นการปล่อยข้าว พระมีแต่ช่วยสอนหนังสือ เรื่องพวก สวรรค์ก็ยังมีอยู่ แต่คงมาให้อยู่ใกล้ สวรรค์ก็อยู่ที่แผ่นดินลาว ไม่ใช่ไกล อยู่ฟากฟ้าเหมือนแต่ก่อน”

พระมหาคำตัน เจ้าอาวาสวัดธาตุหลวงในนครเวียงจันทน์กล่าวกับคณะผู้สื่อข่าวจากประเทศไทย ในโอกาสเข้ามัสการและสอบถามความเป็นไปในวงการสงฆ์เมื่อลาวเปลี่ยนแปลงการปกครอง

พระมหาคำตันได้อธิบายต่อไปอีกว่า การเผยแพร่ศาสนาพุทธในลาวนั้น สภาพในปัจจุบันนี้มีโอกาสเผยแพร่ได้มากกว่ารัฐบาลชุดก่อน การเปลี่ยนแปลงเสี่ยอก คนลาวนั้นนับถือศาสนาพุทธ การทมิ์ข่าวออกมาว่า รัฐบาลใหม่นั้นไม่มีศาสนาจึงเป็นเรื่องโคมลอย “หากเอาตมาไปพบเจ้าสุภานุวงศ์ ถ้าได้พบกันเจ้าสุภานุวงศ์ยังยกมือไหว้” เจ้าอาวาสวัดธาตุหลวงกล่าวขยั้น

“ก่อนการปลดปล่อย พระมี

หลายประเภท เวทมนต์ก็มี ให้ห่วยก็มาก การใช้ศาสนาหากินหลังปลดปล่อยหมดสิ้นไปแล้ว ในหมู่สงฆ์มีแต่การแสดงความคิดเห็นว่า อะไรคือศาสนาที่แท้จริง”

พระมหาคำตันกล่าวอย่างอารมณ์ดีขมขื่นและสนทนาอย่างเป็นกันเองต่อไปว่า การบิณฑบาตในปัจจุบันนี้ก็ยังมียู่ ไม่ได้สูญหายไปไหน พร้อมทั้งยกตัวอย่างการบิณฑบาตของพระสงฆ์ในลาวที่เปลี่ยนแปลงไปบ้างว่า อย่างเช่นในเขตธาตุหลวงมีด้วยกันทั้งหมด ๑๖ หมู่บ้าน พระสงฆ์จะเวียนกันไปบิณฑบาตวันละสองหมู่บ้าน ทั้งนี้เพื่อไม่ให้มีการบิณฑบาตเหลือเกินความจำเป็น

แม้โขง สายนาทไม่มีวันแบ่งแยกชาวไทย-ลาวออกจากกันได้ ยิ่งคงไหลเรื่อยอย่างไม่มีวันจบสิ้น เพื่อหล่อเลี้ยงชีวิตของประชาชนสองฝั่งโขง แม้ว่าในขณะนั้นประเทศเพื่อนบ้านทั้งสองจะแตกต่างกันด้วยลัทธิการเมืองที่ใช้ปกครองประเทศ แต่ด้วยสายเลือดประเพณีและวัฒนธรรมที่มาช้านานนับตั้งแต่โบราณกาลไม่สามารถที่จะแบ่งแยกความเป็นพี่น้องของชาวลาว-ไทยออกจากกันได้แต่อย่างใด

ไทย-ลาว

เสียงดังกระห่มของเครื่องบับ. ๕๒ และเสียงหวัดหววของ “ไซ่เหล็ก” ที่แหวกว่ายอากาศสงมาเพื่อคร่าชีวิตมนุษย์ของเจ้านกยักษ์อเมริกัน ยังเป็นภาพสะท้อนใจฝังลึกอยู่ในมโนภาพของชาวลาวมาตลอด เด็กเล็กหนุ่มชรา หญิงสาว ชายเฒ่า ต้องล้มตายลงเป็นจำนวนมาก เมื่อลาวมีโอกาสปลดปล่อยตัวเองจากประเทศอภิมหาอำนาจอย่างอเมริกา งานสร้างชาติจึงเป็นงานเร่งด่วนที่ชาว

ฟอร์มูลา

ยกแยะ

นิตยสารรถยนต์
อิสระฉบับเดียว

นิตยสารรถยนต์ รายบักซ์
ที่พร้อมด้วยเนื้อหา
สาระ เสนอให้กับท่านผู้
อ่าน ทันต่อเหตุการณ์
ทันต่อโลก

คอยพบทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน
จัดจำหน่ายโดย กองการตลาดของหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย

ฟอร์มูลา

ยกแยะ

นิตยสารรถยนต์
อิสระฉบับเดียว

กุ่มด้วยราคาเพียง 15 บาท
ประหยัดเวลาด้วยการเป็นสมาชิก
และคุณจะได้อัตราพิเศษลด 20% - 30 %
เมื่อขอรับเป็นสมาชิก

ข้าพเจ้า นาย, นาง, น.ส.

ที่อยู่ (บ้าน) -----

โทร. -----

ที่ (ทำงาน) -----

โทร. -----

สนใจขอสมัครเป็นสมาชิกนิตยสาร

ฟอร์มูลา
ยกแยะ ราย

6 เดือน (12 ฉบับ) เป็นเงิน 140 บาท

12 เดือน (24 ฉบับ) เป็นเงิน 250 บาท

(โปรดใส่เครื่องหมาย x เพียงแห่งเดียว)

พร้อมกันนี้ ข้าพเจ้า

ได้แนบเช็คมาด้วยแล้ว

ได้แนบธนาคัตติส่งจ่ายในนามนิตยสารฟอร์มูลายานยนต์ บณ.ราชเทวมาด้วยแล้ว

(โปรดใส่เครื่องหมาย x เพียงแห่งเดียว)

เพื่อผลประโยชน์ของท่านเอง รับผิดชอบต่อความลับฉบับนี้ ส่งถึงนิตยสารฟอร์มูลายานยนต์

33/28 ซอยเพชรบุรี ถนนเพชรบุรี พลูไท 8 กรุงเทพฯ โทร. 822141-7 ต่อแผนกสมาชิก

สิงหาต้องห้ามของศรีลังกา

เดือนสิงหาคมที่จะมาถึงในไม่กี่วันข้างหน้า เป็นเดือน "ต้องห้าม" สำหรับนักท่องเที่ยวผู้ปรารถนาจะไปเยือนศรีลังกา

ยิ่งกว่านั้น รัฐบาลศรีลังกา โดยนางบันดาราไนเยก ผู้เป็นนายกรัฐมนตรี ยังได้ประกาศ "ภาวะฉุกเฉิน" ทั่วประเทศในเดือนสิงหาคมนี้ด้วย ทั้งนี้ เนื่องมาจากว่า ศรีลังกาจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่มหาอำนาจในเดือนสิงหาคมนี้เอง

"เพื่อความปลอดภัยของแขกผู้มาร่วมประชุม" เป็นเหตุผลที่เจ้าหน้าที่รัฐบาลศรีลังกาใช้อธิบายประกอบคำสั่งห้ามนักท่องเที่ยวเข้าประเทศครั้งนี้ โดยระบุว่า ความปลอดภัยดังกล่าวเป็นความปลอดภัยจากการปฏิบัติกรของผู้ออกการร้ายระหว่างประเทศ ที่ปฏิบัติการคุกคามประเทศต่างๆ อย่างหนักในระยะ ๒-๓ ปีมาน ซึ่งเล่นเอา สนามบินสำคัญๆ ระดับโลกทั้งหลายต้องมีมาตรการตรวจรักษาความปลอดภัยที่รัดกุม เคร่งครัดอยู่ในระยะนี้

แต่นักข่าวชาวอังกฤษผู้เพิ่งเดินทางผ่านศรีลังกา ดังข้อสังเกตว่า เหตุผลจริงๆ ที่ทำให้รัฐบาลศรีลังกา

ต้องสั่งห้ามนักท่องเที่ยวในระหว่างเดือนที่มีการประชุมกัน เป็นเหตุผลง่ายๆ นั่นคือ ห้องในโรงแรมชั้นหนึ่งของกรุงโคลอมโบนั้น มีจำนวนจำกัด และต้องเตรียมไว้สำหรับแขกผู้มาประชุม หากนักท่องเที่ยวยังเข้ามาในประเทศได้ ในระยะนี้แล้ว ปรากฏว่า หาดูห้องพักไม่ได้แน่ก็จะทำให้นักท่องเที่ยวกลับออกไปพูดถึงศรีลังกาในแง่ลบ

ส่วนการประกาศภาวะฉุกเฉิน ขณะที่เหตุผลที่ทางรัฐบาลให้ฟังคลุมเครือเกี่ยวกับภัยจากผู้ออกการร้ายเช่นกันนั้น ก็น่าตั้งข้อสังเกตได้ว่า ภาวะภายในประเทศของศรีลังกาในขณะนี้ไม่สู้ดีนัก ประชาชนชาวศรีลังกา กำลังไม่พอใจรัฐบาลอยู่หลายเรื่อง คนหนุ่มทั้งหลายคับข้องใจกับภาวะงานทำไม่ได้ แม้บ้านทั้งหลายก็หัวฟัดหัวเหวี่ยงกับข้าวของเครื่องใช้ที่หาซื้อได้ยากจนทุกที และพลเมืองทั่วไปก็ไม่พอใจที่ครอบครัวบันดาราไนเยกรวบรวมอำนาจผูกขาดทางการเมือง

รัฐบาลพยายามจะแก้ปัญหาการหางานทำไม่ได้ของประชาชนชาวศรีลังกา ด้วยการออกคำสั่งขับชาวที่มีพำนักเป็นคนที่เป็นคนงานในไร่ชา

ของศรีลังกากลับอินเดียไป แต่มาตรการนี้ดูไม่ค่อยจะน่าได้ผลนัก ในเมื่อผู้ตกงานส่วนใหญ่ของศรีลังกาเป็นคนหนุ่มผู้มีการศึกษา ผู้ปรารถนางานหนึ่งได้ะมากกว่างานเก็บใบชาในไร่กลางแดด

ครอบครัวชาวที่มีพำนักที่รอคอยการข้ามฟากจากท่าทาลายแมนเนอร์ของศรีลังกาสู่ท่าราเมศวารามบนแผ่นดินอินเดีย มีจำนวนมากมายมหาศาล ชาวที่มีพำนักเหล่านี้จะโดยสารไปในทางขนส่งสองใต้คาดพิ้า ขณะที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอื่น ๆ ไม่ว่าจะพอใจหรือไม่ก็ตาม จะถูกจัดที่ไว้ในทางขนส่งหนึ่ง ซึ่งมีราคาสูงถึง ๕๐ รูปีอินเดีย (ประมาณ ๑๐๐ บาท) โดยไม่มีทางเลือกอื่น

นักท่องเที่ยวที่เข้าไปในศรีลังกา มักชอบไปแลบชายทะเลภาคเหนือรอบๆ อ่าวแกลเลอ หรืออ่าวทรินคอมมอลดี หรือขึ้นไปเที่ยวเมืองแคนด ทดงของวัดทางพุทธศาสนาแห่งหนึ่งที่มีเขี้ยวศักดิ์สิทธิ์ (ราคาสำหรับการถ่ายภาพภายในวัดนั้น ตกราว ๒๕ บาท) อยู่ในโบสถ์ หรือขึ้นไปเที่ยวไร่ชาสี่เขี้ยวขงจีนไห่เหลา นูวารา อีเลีย ที่มีอากาศหนาวเย็นสบาย ในอดีต ตามบริเวณไห่เหลาเหล่านี้ เป็นสถานที่พักตากอากาศของชาวอังกฤษ วัฒนธรรมแบบอังกฤษยังมีหลงเหลือให้เห็นได้ เช่น จากชื่อของสถานที่ (โมลสเวิร์ท, ลอซท์ ไซด์), จากกีฬาบางประเภท เช่น คริกเก็ต และการดื่มชาตอนบ่าย

ชาวไทยผู้อยากเดินทางไปที่เที่ยวในศรีลังกา ควรจัดการให้พาสปอร์ตของตัวใช้เข้าศรีลังกาได้ ให้เรียบร้อยก่อนออกจากบ้านไป ไม่งั้นอาจเจอปัญหา เมื่อไปติดต่อกับสถานทูตไทยในกรุงนิวเดลี

จารกรสม

เมื่อใต้หัวน จารกรมบักกิง

คอลัมน์ “จารกรม” หลบลมร้อนไปเสาะหาข้อมลใหม่ ๆ เสียสองสามฉบับ เมื่อเร็ว ๆ นี้ไปได้เรื่องปฏิบัติการจารกรมที่เกิดขึ้นจริงเรื่องหนึ่งมาแล้วสักทั้ง ซอแซ่ของเอเยนต์และนจารกรมครรงน หากไปพ้องกับซอจริงของใครเขา “เอ็ม” ขอให้อธิวว่าเป็นเรื่องบังเอิญทออาจพ้องกันได

พระเอกของเราเรื่องนเป็นชาวจีนวัยกลางคนซอ หล่มยกฮัน เป็นคนรูปร่างสูงใหญ่จันดูเทอะทะเพื่อนฝูงทเคยรู้จักเขาในเมองไทยจะไม่มีวันยอมเชื่อเป็นอันขาดว่า คนอย่างนายหล่มยกฮันที่ดูเป็น ๆ เซย ๆ คนนจะได้รับการติดตอจากฝ่ายจารกรมของใต้หัวนให้เข้าปฏิบัติการ “ตั้งข่าว” ชนิดลวงคอมังกรถึงในแผ่นดินจตุรัส ๓๔

ดินใหญ่จัน

นายหล่มคนนเกิดในแผ่นดินใหญ่ แถบมณฑลทกวางตัง เขาเคยข้ามน้ำข้ามทะเลมาอยู่เมองไทยเป็นเวลานานนับสิบปี ทงเมยทงลูกให้คยอยู่บ้านในชนบทจัน จนกระทั่งได้มีโอกาศกลับไปสู่แผ่นดินใหญ่อีกครั้งหนึ่ง

จากตำแหน่งพ่อครัวประจำสโมสรจันในเมองไทย นายหล่มได้รับความไวเนอเชื่อใจจากกรมการสโมสรจันแห่งนมาก จนกระทั่งได้รับหน้าที่ให้เป็นผู้จัดการสโมสร เมื่อผู้จัดการคนก่อนพ้นจากหน้าที่ไป

ระหว่างที่เขทำาหน้าที่ตอนรับขับสูสมาชิกสโมสรจันในเมองไทยอย่างแข็งขันอยู่นั้น นายหล่มก็ไปรู้จักสนิทสนมกับหนุ่มน้อยหน้าหยกสมาชิกใหม่แห่งสโมสร ผู้เพ่งสำเร็จการศึกษาชั้นสูงจากเกาะน้อยของฝ่ายจันขาว หนุ่มน้อยผู้มแซ่ว “หลิว” และต่อมาไม่นานหลังจากที่รู้จักกัน คณะกรมการสโมสรจันก็

ได้รับใบลาออกของนายหล่มอย่างไม่มีสุกรจะงในสาเหตุนี้กว่า “ผมอยากกลับไปเยี่ยมบ้าน เยี่ยมลูกเยี่ยมเมียสักทีไม่เคยพบกันหลายสิบปีแล้ว”

เขาอธิบายกับใคร ๆ เช่นนั้น ด้วยเหตุผลนนายหล่มจึงเดินทางกลับไปเยี่ยมบ้านที่แผ่นดินใหญ่อย่างเงยบ ๆ แตกเบนทรจกกันทัวไปในหมู่เพื่อนฝูงของเขา “ลูกชายคนโตผมมันขับรถบรรทุกอยู่ในคอมมุน ไอเมยผมแก่ไปลงนจิตใจ แหมอยกกันขึ้นแก่นลำบากจริง ๆ” เขาคยให้เพื่อนฝูงฟังหลังจากที่กลับมาเมองไทยคร้งหนึ่ง

บั้งจัน หลังจากลาออกจากสโมสรจันแห่งน เขาก็ได้เดินทางออกไปอีกอย่างเงยบ ๆ ในบรรดาเพื่อนฝูงเบนทรจกกันว่า เขานำเอาข่าวของเครื่องใช้กลับไปให้ครอบครัวลูกเมียด้วยความผูกพันอย่างขง

การเดินทางไปยังแผ่นดินใหญ่จันในระยะหลังไม่ปรากฏว่านายหล่มยกฮัน มีอาชีพที่แน่นอนอะไร หากแต่เขายังไปมาหาสู่สโมสรจันแห่งนซึ่งตั้งอยู่ในทลบุตรอกเล็ก ๆ แห่งหนึ่งริมถนนเสือบ่า ใกล้ห้อยเทียนเหลาหลังเก่าแก่ บนแผ่นดินที่เราเรียกว่าประเทศไทยเอง และข่าวคราวที่แว่วเข้ามาถึง “เอ็ม” เมื่อนหารอนทแล้วนเอง นายหล่มยกฮันได้เดินทางกลับไปเยี่ยมบ้านบนแผ่นดินใหญ่อีกเบนครงที่สาม และเวลาผ่านไปได้หลายเดือน เขาก็ยังไม่กลับมา จนกระทั่งไม่นานนักต่อมา ผู้คนในแวดวงที่เคยรู้จักเขากลับได้ข่าวว่า นายหล่มยกฮันตกจองจำอยู่ในคุกเมองจันเสียแล้วในซอหาจารกรม ซึ่งเรื่องนเล่นเอาเพื่อนพ้องที่เคยมกคุ้นกับเขามาก่อนถึงกับงงงไปตาม ๆ กัน

รายงานข่าวที่เชอถือได้ลาสดเกี่ยวกับกรณของนายหล่มยกฮัน แจงแก่ “เอ็ม” ว่า ขณะนนายหล่มยังถูกคุมขังอยู่ในคุกทมณฑลทกวางตัง

๔๔
 กคือเขารัวเมียที่เคยอยู่กับกันมานาน
 แผ่นดินใหญ่ คอยเขาไม่ไหวจึงมี
 ผู้ชายคนใหม่มาติดพัน และเมื่อเขา
 ไปเยี่ยม เขาก็จับได้ว่าเมียมชู้ แต่
 แทนที่จะโกรธเคือง ท่านองเชียง
 ยิงเมีย แล้วยิงตัวเองตายตามแบบ
 ไทยๆ นายหลิมกลับใจยอมให้เมีย
 เป็นชู้ได้ตามสบาย แต่เบื้องหลังการ
 ยินยอมก็ก่อนายหลิมได้ข่มขู่และบังคับ

๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐
 ๑๐๑
 ๑๐๒
 ๑๐๓
 ๑๐๔
 ๑๐๕
 ๑๐๖
 ๑๐๗
 ๑๐๘
 ๑๐๙
 ๑๑๐
 ๑๑๑
 ๑๑๒
 ๑๑๓
 ๑๑๔
 ๑๑๕
 ๑๑๖
 ๑๑๗
 ๑๑๘
 ๑๑๙
 ๑๒๐
 ๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

พร้อมด้วยลูกชายอีกคนหนึ่ง ในข้อ
 หากกระทำจารกรรมประเทศบ้าน
 เกิด ชงตอเป็นข้อหาทรนแรงมาก

“ไอหลิมมันจะจารกรงจารกรรม
 ได้ยังงี้กันวะ เวลาเข้าประเทศศุล
 การเมืองจีนเขาตรวจละเอียดยังกะ
 อะไรดี” เพื่อนฝูงชาวจีน (ไต้หวัน)
 หลายคนพากันอ้อทานอย่างฉงนฉงาย
 อย่างไม่รู้ตาม ชาวไต้หวันแก่
 “เอม” มาว่า การที่นายหลิมยกอิน
 ชงเป็นชาวจีนไต้หวันที่เคยอยู่กับ
 และอาจจะเที่ยวอาบอบนวดในเมือง
 ไทยมาเป็นเวลานานนับสิบปี ได้แอบ
 ซ่อนเครื่องมือหลงหลงตาเจ้าหน้าที่
 เข้าไปจารกรรมบนแผ่นดินใหญ่ได้
 นั้น นับเป็นเรื่องพิเศษ อย่างน้อยที่
 สุด การแอบหลงหลงตาเข้าไปได้
 อย่างแนบเนียน ย่อมแสดงให้เห็น
 ว่ามีการฝึกหัดพรางตัวโดยใช้วิธีการ
 แบบจารชนในโลกตะวันตกที่นิยมทำ
 กัน กล่าวคือใช้เครื่องมือทางวิทยา
 ศาสตร์ขนาดจิ๋ว ประเภทที่สามารถ
 ซุกซ่อนได้ง่ายแอบนำเข้าไปเพื่อส่ง
 ขาว ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับความ
 ผิดพลาดและข่าว สารบาง ประการ
 ของจีนแผ่นดินใหญ่ให้แก่ทางฝ่ายสืบ

๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

“เอม”

คอมมิวนิสต์ โสสี

งานทำบุญชดกระตุกยายเริ่มมาแล้วตั้งแต่ ๑๓ ค่ำ แม้ว่าเมื่อตอน ๑๐ ค่ำ พ่อจะถูกรรพสามัคจบเนืองจากมสาโทสำโหว่หน้าบ้าน แต่พ่อก็เพียงแต่เสี้ยค่าปรับ ไม่ก็บาทกึ่งสนเรื่อง เป็นครประชาบาลมาจนหัวหงอก ถ้าไม่มีเพื่อนมพองอยู่บนโรงพักในอำเภอบ้างก็ไซ้ที่ *ด้านจาก* อยู่ห่างจาก *โนนไท* เท่าไหร่กัน โกลักว่าตัวเมืองโคราชเสียอีก อย่างน้อยพ่อก็มีเพื่อนเป็นจำพวกอยู่บนโรงพักบ้างจนได้แหละ และก็ดูเหมือนว่าพล ๆ ตำรวจที่มาจับสาโทกับสรรพสามิตนั่น วันนั้นก็มานั่งเมาอยู่ในวงสาโทในงานชดกระตุกยายเขาเอง

ที่/ บอกเพื่อนเรื่องที่เขาจะบวชในงานชดกระตุกยายมาทำพิธีหลายคนอยู่เหมือนกัน แต่เขาก็หวังๆ อยู่ว่า เพื่อนพองคงจะมากันสักไม่กี่คน บ้านเขาอยู่บ้านนอกไม่มีอะไรสนุก หนึ่ง เพื่อนส่วนใหญ่อยู่ต่างจังหวัดและก็มีงานประจำกันเกือบหมดทุกคนแล้ว อีกหนึ่ง แต่พอเอาเขาจริง ๆ กลับปรากฏว่า เพื่อนจากในเมืองโคราชมากันหลายคน บางคนไม่รู้ด้วยซ้ำว่าอยู่ ๆ ทำไมเขาอยากบวชขึ้นมา ที่/เองก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่า ถ้าไม่มีการชดกระตุกยายและในฐานะที่เขาเป็นหลานคนโต เขาจะบวชเรียนอย่างที่พ่อแม่ต้องการ

จตุรัส ๔๐

หรือเปล่า เขาเพียงบอกเพื่อน ๆ ไปด้วยว่า พ่อติดบับเตอม เมื่อแม่กับพ่ออยากให้บวชก็อยากให้สนเรื่องสนราวเสียที

ปลายเดือนห้านยังเป็นหน้าร้อน ใครจัดงานในเดือนนี้ก็จัดได้ว่าสบายหน่อย เพราะเหล่ายาไม่ต้องการหอกันมากนัก น้ำตาลเมื่อกำลังถึงฤดูพอดี สาโทก็ส่ง่าย ขอบ้านละหนักไม่พอที่จะ เมากว่ากันทางเจ้าภาพทั้งคนมางาน กิน ๑๔ ค่ำ ที่รุ่งเช้าเขาจะบวชนั่นเพื่อนจากในเมืองโคราช และลูกศิษย์ลูกหามาทำขวัญนาคกันหลายหน้าหลายตา อาศัยว่าเขาเรียนมาจบมหาวิทยาลัย พอมาสอนหนังสือก็ได้เป็น "อาจารย์" จึงดูเหมือนว่าเขาจะมีพรรคมีพวก มีคนนับหน้าถือตาอยู่ก็ไม่น้อย แม้จะกลับมาสอนหนังสืออยู่ในเมืองโคราชได้แค่สองปี

เพลงลูกทุ่งยังดังเจ๊อแจ้ออกจากแผ่นเสียงที่พ่อไปว่าจ้างเขามา นั่น ที่หน้าบ้าน โอหน้มือสาวกำลังกระเซ้ากันอยู่อย่างครึกครื้น ขณะที่มีมือไม้กำลังปอกผักปอกหญ้าที่จะทำเลี้ยงแขก เลี้ยงพระในมือเขารุ่งจนอยู่ บนโรงเรือนที่สร้างขนชวคราวเป็นเพิง เพื่อใช้เป็นที่ตั้งโกศบรรจกระตุกยาย และใช้เป็นทางสวดของพระนั่น ชงรวรสแดงขาวเขยวเหลือง

ทอดตัวอยู่ระโยงระยาง ตรีเบียงซงเป็นที่พักสวดของพระ ตอนนางไฮโล่กับวงไฟกำลังหน้าคำคราครียดกันอยู่ ไม่ว่างานบุญงานทานหรืองานอะไร หากมีโอกาส เกมการพนันเหล่านี้ก็มักจะมขินมาเสมอ ที่/เองก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า ความผิดในเรื่องนี้อยู่ที่ใคร แต่ที่แน่ ๆ ก็คือเขาคิดว่านั่นไม่ใช่ความผิดของชาวนาชาวไร่ คนบ้านนอกบ้านนาแน่ ๆ ที่ไปหวังกับโชคลม ๆ แล้ง ๆ ที่จะได้มา คินนเขาเงงกินน้ำตาลเมา คุยกับเพื่อนเสี้ยจนก่อนสว่าง แม้ว่าจะอยู่ในช่วงที่เป็นนาคก็ตาม

รุ่งเช้า พ่อเกือบเที่ยงขบวนแห่นาคก็เคลื่อนขบวนไปวัดใหญ่ในตัวอำเภอ ทวัดด้านจากบ้านเขานบวชไม่ได้ เพราะไม่มีพระอุปัชฌาย์ ได้อย่างดีแต่คืนมนต์ท่านเจ้าอาวาสไป เป็นพระอุปัชฌาทร *นาคที่/* นั่งประณมมือไปบรลกะบะเป็ดประทุนที่เพื่อนพ่อเอามาช่วยงานนั่นตลอดทาง เลยเพลไปแล้วโน้นจึงเสร็จพิธี ขบวนแห่นาคจึงแห่กลับ เพื่อไปทำพิธีชดกระตุกโยมยายของพระที่ป็น

เพื่อนคนหนึ่งเพิ่งมาถึง รอพระที่อยู่ที่บ้าน เขามาไกล มาจากกรุงเทพฯ ดูเหมือนจะเป็นเพื่อนสนิทครั้งเรียนมหาวิทยาลัยคนเดียวกับมาในงาน และดูเหมือนจะเป็นเพื่อนคนเดียวกับไม่รับราชการ แต่จะทำอะไรนเขาเองก็ไม่เคยรู้แจ้งชัด รู้แต่เพียงว่าทำมาหากินอยู่แถวกรุงเทพฯ พ่อให้พ่อให้แม่เสร็จก็หันมาให้เขาและเอ๊ยชน

"ผมเสียใจด้วยว่าจะมาบวชให้ทัน ออกจากกรุงเทพฯ มาแต่เช้าแล้ว แต่มาติดอยู่ที่โคราชเสียหน่อยกว่าจะให้เพื่อนมาส่งได้ก็ป่าเขาไปนี่แหละ ที่แรกผมคิดว่าบวชบ่ายๆ..."

เขากล่าวขึ้นประโยคแรก

“ไม่เป็นไรหรอก มันก็คิดใจ
มากแล้ว ไม่เจอกันเสียนาน มากคราว
ก่อนเราก็ไปอบรมลูกเสื่อเสียบ น่าจะ
มาแต่เมื่อวานจะได้คุยกันนาน ๆ
หน่อย...” เดี่ยวไปคุยกันทั่วคช
เราจะต้องไปที่เขาขุดกระดกชายก่อน
จะกรวดน้ำให้ท่านสักหน่อย...”

“กรวดน้ำได้แล้วหรือครับ...”

เพื่อนคนนั้นถามขึ้นชม ๆ

“ก็บทเดยวันแหละที่ได้... เดี่ยว
ไปที่วัดนะ...” เขาพูดได้แก่นั่นก็
เดินไปทางท่านสมภารที่ขอรออยู่
ก่อนแล้ว จากนั้นก็เดินไปตามถนน
ลูกรังเข้าหมู่บ้านพร้อมกัน วัดด้าน
จากอยู่ในหมู่บ้านนั่นเอง

เรื่องราวของเพื่อนเก่าที่ได้พบ
กันนั้นมีมากมาย พระที่บ่เองก็คิด
เหมือนจะลืมไปว่าเป็นพระ ท่านก็พูด
ของท่านอย่างธรรมดา อย่างเพื่อน
เก่า วิจารณ์คนโน้นบ้างคนโน้นบ้าง

ถามกันถึงเรื่องงานที่ทำบางสารพัด
แล้วก็มาลงเอยที่เรื่องพระที่บ่เอง...

“จะบวชกวนันครับ...” เพื่อน
เก่านั้นถามขึ้น

“ก็ว่าจะสักสี่วัน... เออ...”

ได้ข่าวว่า คุณยังไม่เปลี่ยน อาตมา
ก็ชกจะเห็นด้วยอยู่ ก็พยายามทำอยู่
ทนเท่าที่จะทำได้ ตอนเรียนมหา
วิทยาลัยนั้นมันไม่ค่อยรู้อะไร สู้
คุณไม่ได้ คุณไปไกลแล้ว ที่โนนโท
นั้นนวลก็เขอะ เห็นชาวบ้านแล้วก็
สงสาร เขามาเกณฑ์ไปกันบ่อย
เหมือนกัน...”

“เออ โอ้เรื่องนั้ ผมว่าเอาไว้คุย
กันตอนสักสัปดาห์แล้ว ไม่ได้กว่า
หรือครับ...” เพื่อนคนนั้นยอน
พระใหม่จึงเสนอความคิดเห็นขึ้น

“อ้อ พูดตอนนั้นก็ยังไม่เป็นไร
มั้ง โอ้เรื่องที่beanอันสงฆ์คือสัตว์
ศิษย์พระตลาตกก็น่าจะพูดได้ ไม่
เห็นมันจะผิดอะไร ที่โรงเรียนที่

อาตมาสอนอยู่นะ ก็เห็นมีแต่คนหัว
เก่า พออาตมาให้เด็กมันทำอะไร
ใหม่ ๆ ขนมาหน่อยก็ตั้งบอมกันน่าดู
ถ้าพูดถึงเรื่องนักศึกษา หรือกรรมกร
ชาววนขนมมาละก็เป็นที่ได้เรื่อง เขาจะ
ด่ากันแหละเลย เขาหาว่าวนวาย นี้
ได้ข่าวว่าไปอบรมกันมาแล้วก็หลาย
คน เขาคงขี้ดใส่หัวกันมาเสียเต็ม
ก็ไม่มีเหมือนกันที่ว่าไปอบรมอะไรกัน
บ้าง...” พระที่บ่พูดพร้อมกับถอน
หายใจยาวแล้วก็ต่อทนายเขาออกหน่อย
“เดี๋ยวนี้วงการไหน ๆ พวกเขาก็แทรก
แซงเข้าไปหมดแล้ว ทั้งวงการศึกษ
า, วงการพระวงการเจ้า ก็ทุกอย่างมัน
เป็นใจไหน...”

เพื่อนคนทมาจากกรุงเทพฯ ด
เหมือนจะฉุดใจคิดอะไรขึ้นมาได้
ถามสวนพระใหม่ขึ้นทันที

“เออ... ไม่ทราบพิธีบวชท่าน
เป็นอย่างไรบ้างครับ...”

พระที่บ่มองหน้าเพื่อนเก่าอย่าง
ฉงนแล้วก็ตอบ “ก็คงเหมือนตอน
นั้นแหละ ขานนาค, ขอบวชแล้วก็
สวดยัด ตอนขอบวชท่านอุปชฌาย์
ท่านก็ถามไปตามเรื่อง ว่า มนุสโสสิ
... ท่านเป็นมนุสใหม่... อะไร
ท่านอนั้นแหละ ทำไม่หรือ...”

“อนั้นแหละทสมอยากรู้ เห็น
ท่านบอกว่าที่โนนโทนั้น นวล เขอะ
คิดว่าบางที่ท่านอุปชฌาย์อาจจะบวช
ผิดกับตอน...”

“ยังไร...” พระที่บ่ถาม
อย่างสงสัย

“ก็มันก็จะถามนาคที่ขอบวชว่า
ค่อมวินิต โสสิ ด้วย...”

พระใหม่ฟังแล้ว ก็ไม่กล้าว่า
อะไร นอกจากจะช่วยกันหัวเราะ
กับเพื่อนเก่าที่มาจากกรุงเทพฯ นั้นจน
กุกุหลั่งน้ำน้อยสั่นคลอน

ตั้ง ด้านโลกสูง

คนเราเมื่อรู้สึกว่าต้องเผชิญหน้า
กับปรากฏการณ์ที่เคร่งเครียด จะเกิด
“ความกลัว” ตามด้วยรู้สึกกังวล
หวาดหวั่น เสร็จแล้วจึงหาทางระ
บายความกลัวความกังวลในใจนั้น
ออกไปให้ได้ด้วยวิธีต่างๆ กัน

การเปิดเพลง *ต้นตระกูลไทย*
ในช่วงปี ๒๔๘๘-๘๙ ก็คือ เปิดเพลง
เปรี้ยวเปรี้ยว ดังเสียงฟ้าฟาด และ
หนักแผ่นดิน ในเวลานั้นก็คิด เป็นการ
ระบายความกลัวและหาทางพึ่งทาง
ใจให้แก่พวกตนอย่างหนึ่ง อย่างน้อย
ก็ทำให้รู้สึกว่าจะมีผู้ลุกขึ้นป้องกันฐา
นะดั้งเดิมของตนไว้ ไม่พังไปอย่าง
ที่กลัว

คนจะกลัวแค่นั้น และระบาย
ความกลัวออกไปอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่
กับความรุนแรงของปรากฏการณ์
โครงสร้างทางบุคลิกภาพ และ
ความรู้สึกทางชนชั้นของผู้นั้นเป็น
สำคัญ บางคนเผชิญปรากฏการณ์
หนักๆ ระดับหนึ่งได้สบายๆ แต่อีก
คนหนึ่งกลับทนไม่ได้

ปรากฏการณ์ที่เราคนให้เครียด
และหวาดกลัวมากที่สุด ก็คือ “ความ
ตาย” ผู้ต้องหาที่ถูกพิพากษาตัดสิน
ถึงประหารชีวิตนั้น ต้องถือว่าอยู่ใน
สภาพที่จิตใจเคร่งเครียดเต็มที่ ส่วน
มากมักหมดสติเป็นลมล้มพับไป การ
เป็นลมเป็นกรีซของร่างกายและจิต
ใจที่ไม่อาจทนต่อความกดดันได้ ว่า
แท้จริงการเป็นลมเป็นการปลดปล่อย
ความกังวลวิตก นับว่าเป็นกลไกของ
จิตใจอย่างหนึ่งคือเพื่อหลีกเลี่ยงความ
อึดอัดใจชั่วขณะหนึ่ง เพื่อกำหนดชีวิต
ไว้

นักโทษที่กำลังจะเข้าสู่หลักประ
หาร ภาวะจิตใจจะอยู่ในลักษณะ
เคร่งเครียด สบสันที่สุด การหาอา
หารมาให้รับประทานและนิมนต์พระ
จตุรศ ๘๒

รบกับใคร : โรคประสาทสงครามของคนไทยปัจจุบัน

มาเทศน์โปรดก่อน จะเดินเข้าสู่ตะ
แลงแกง หรือเพชฌฆาตจะลงดาบ
นั้น เป็นประเพณีที่ค่อนข้างชอบกล
อยู่ เพราะไม่คิดว่าใครจะกลืนอาหาร
ได้ลงและจะมีจิตสำนึกธรรมะอะไร
ขึ้นมาได้ (ยกเว้น รตท. ณ เณร ตา
ละลักษณณ์ อดีต สส. พระนครผู้ต้อง
คดีการเมืองคดีหนึ่งสมัยจอมพล ป.
พิบูลสงคราม ก่อนเข้าสู่หลักประหาร
เขายังยกกล่าวคำอาถาและตะโกนคำ
ทำทนายอำนาจป่าของบ้านเมืองใน
สมัยนั้นอย่างไม่ว่างไหนไหวอะไรทั้งสิ้น

เขาเป็นคนที่ค่อนข้างพิเศษอยู่มาก
จริงๆ)

บุคคลประเภทหนึ่งที่ต้องเผชิญ
หน้ากับความตายอยู่ตลอดเวลา ก็คือ
ทหาร หมายถึงทหารที่อยู่ในสนามรบ
ซึ่งส่วนมากเป็นทหารชั้นผู้น้อย (รวม
ทั้ง ตชด. พวก อส. บางพวก ข้าราชการ
ที่เข้าไปเร่งรัดพัฒนาฯ จริงๆ บาง
หน่วยงาน) ในแนวหน้าหรือในพิน
ทุที่ไวต่อการสู้รบโจมตี

ทหารที่อยู่ในแนวดังกล่าว จะ
ตกอยู่ในความกลัวหวาดหวั่นตลอดเว

ลา จนเกิดปัญหาทางจิตใจและถูกกดดันในอารมณ์ บางรายถึงขั้นรุนแรงล้มป่วยลง ไม่อาจปฏิบัติภารกิจใดๆได้ เราเรียกอาการทางใจที่เกิดขึ้นนั้นว่า "โรคประสาทสงคราม" ซึ่งมีตั้งแต่ระดับอ่อนๆ จนถึงระดับรุนแรง

ในสงครามโลกครั้งที่ ๑ และ ๒ จะพบทหารที่เป็นโรคนี้เป็นจำนวนมากในสงครามเวียดนามก็พบไม่น้อยเหมือนกัน อันเป็นผลกระทบกระเทือนกำลังและขวัญของกองทัพนั้นๆ เป็นอย่างช่ง แต่เดิมเราเรียกโรคนี้ว่า "โรคเชลล์ ช็อก" (Shell Shock) ซึ่งมีความหมายว่าเป็นอาการตกใจกลัวเพราะกระสุนสงคราม ซึ่งมีอยู่หลายประเภทด้วยกัน

ประเภทแรก มีอาการอย่างอ่อนๆ อาจถือว่าเป็นปฏิกิริยาของคนในแนวรบชั้นธรรมดา เมื่อคนต้องเตรียมพร้อมอยู่เสมอจะมีความรู้สึกเกรียด เพราะคิดว่าต้องเผชิญกับความตายตลอดเวลา เมื่อจิตใจไม่มีความสุขเช่นนั้นจะทำให้เกิดปฏิกิริยาทางร่างกาย เช่นมีอาการ มือสั่น ตึงบริเวณท้ายทอย เหงื่อออกมาก เบื่ออาหาร ใจสั่นอ่อนเพลีย นอนไม่ค่อยหลับ ละเมอ ผันร้าย และตกใจง่าย บางรายมีอาการระแวงด้วย

ประเภทที่สอง อันถึงขั้นอาการประสาท คือกระวนกระวายใจ ประหม่า หวาดกังวล ตื่นเต้นง่าย ผสมไปกับซึมเศร้าคิดมาก นอนไม่หลับ บางรายมีอาการที่เรียกว่า ปฏิกิริยาถอยกลับ คือ ซาตามมือและเท้า หุนหวก ตามอด (ชั่วคราว ส่วนมากมักเป็นข้างเดียว) ปวดหลัง ปวดข้อ ปวดท้องบ่อยๆ มีอาการเรื้อรังไปทีละน้อยจนรุนแรงซึ่งต้องส่งกลับมารักษาในแนวหลัง บางคนกลัวและเกรียดจนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ที่เรียกว่าโรคไซโคโซมาติก ซึ่งอาจเป็นโรคทางกายนั้นๆ มาก่อนแต่อาการเจ็บปวดมีมากกว่าที่ควรจะเป็น

เช่น เช่นเป็นแผลในกระเพาะ ปวดข้อ ปวดหลัง ถ้าปล่อยไว้จะมีการเรื้อรังหรือพิการอย่างถาวรได้

ประเภทสุดท้าย เราเรียกว่า "โรคจิตกำมะลอ" หรือ "คัมแบทไซโคซิส" ซึ่งมีอาการ ฟุ้งซ่าน พันเพื่อน ไปประหลาดจนวิกลจริต เช่นมีความคิดแตกแยก อารมณ์แปรปรวน วันวาย เศร้าโศก คล้ายพวกโรคจิตที่เรียกว่าจิตเภท อาการดังกล่าวจะเป็นอยู่ ๒-๓ วัน แล้วหายเป็นปรกติถ้าได้รับการรักษา บางทีเราเรียกว่า โรคจิตสั้น หรือ โฟร์เดย์ ไซโคซิส

วิธีของมัน ไม่ให้โรคประสาทสงครามเกิดขึ้นแก่กองทัพนั้น ท่านให้คำนึงถึงเรื่องของ "ขวัญ" และ "จิตสำนึก" ในการสู้รบเป็นสำคัญ

ขวัญของทหารในแนวหน้าจะต้องดี และการกล่อมขวัญ หรือปลอบขวัญก็มีใช้มาเอาใจใส่กันต่อเมือทหารหาญถูกส่งไปแนวหน้า หรือเกิดล้มหายตายจากจนแล้ว การบำรุงขวัญที่ดีจะต้องปลูกฝังกันเป็นเวลานาน ให้ประชาชนศรัทธาในการเป็นทหารด้วย ทกวันนมแต่คนคอยจะเสียเงินเพื่อเลี้ยงการถูกเกณฑ์ทหาร และเป็นมานานแล้วด้วย การเอาทหารไปปรับใช้ตามบ้าน ไปซัดรองเท้า ซักผ้า ถากหญ้า เลี้ยงลูก เป็นการเหยียบย่ำทำลายเกียรติภูมิ และขวัญทหารด้วยกันอย่างน่าละอายที่สุด

การกล่อมขวัญชนิด *ข้างข้างตามข้างแบบมะริกันส์โตลด์* คือจนดารา นักร้อง ดาราภาพยนตร์ ไปแจกจูบ ลูกคลำกันนิดหน่อยแล้วก็เฮฮาถ่ายรูปลงหนังสือพิมพ์ถือว่าเป็นการสร้างขวัญที่ค่อนข้างน่าสมเพชอยู่ มาก นี่ยังไม่นับการปลอบขวัญด้วยตุ๊กตาขาง สวัสดิการทหารชั้นผู้น้อย ควรได้รับการเอาใจใส่โดยสม่ำเสมอไม่ว่าเขาจะประจำการตามกรมกองหรือส่งไปประจำอยู่แนวหน้า ทราบ

ว่าค่าเบี่ยงและค่าสวัสดิการอื่นๆ มักได้ยากเย็นกันอยู่เสมอ

ทหารควรได้รับการปลูกจิตสำนึก ว่าเขาต้องรบกับใคร และรบเพื่ออะไรให้แน่นอนเด่นชัดลงไป เห็นแต่พวกกันคลุมๆอยู่วาระเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเราก็พอมองเห็นว่าบุคคลที่อ้างค่าสามค่านี้นั้นก็อ้างเพื่อผลประโยชน์ของตนทั้งสิ้น

สำหรับเรื่องรบกับใครก็เหมือนกัน แต่เดิมเมื่อก่อนว่าเงินแดงไม่ดี เราก็บอกว่าทหารต้องรบกับเงินแดง เดียวนเล่นมาที่เวียดนาม ลาว และเขมรแล้ว และล่าสุดจากเพลงปลุกใจ *หนักแผ่นดิน* ศัตรูของคนไทยก็คือคนไทยด้วยกันเอง ใครที่ขยงให้คนไทยฆ่าคนไทยด้วยกันเองก็พอจะมองเห็นกันอยู่ ไม่เชื่อก็ดลองฟังหรือหาเนื้อเพลงที่วานนี้มาดูเถิด

ในรายที่เริ่มเป็นประสาทสงครามก็รับส่งกลับมารักษาโดยด่วนอย่าปล่อยให้ถึงขั้นกำเริบรุนแรง เมือทุเลาแล้วให้เร่งฟื้นฟูสมรรถภาพ และติดตามผลต่อไปจนกว่าจะฟื้นตัวเป็นปรกติ

นับแต่เขมร เวียดนาม และลาว ได้เป็นอิสระ โดยขับไล่อเมริกา พ่ายแพ้ไปแล้ว ดูเหมือนโรคประสาทสงครามแพร่หลายเข้ามาในบ้านเรา มากยิ่งขึ้น เนื่องมาแต่ความกลัวเสียฐานะทางชนชั้นของตนหรืออาจกลัวตายด้วยก็ได้ การปล่อยข่าวเรื่อง ขบวนการแซปเปอร์ ลาวจะยึด ๑๖ จังหวัดภาคอีสาน และการให้ร้ายป้ายสีผู้อื่นว่าเป็นคอมมิวนิสต์ เป็นอาการของโรคนี้ในระดับหนึ่งเหมือนกัน การเรียกร้องให้คงค่าธรรมสาร และสถานเรดาร์เกาะคาไว รวมทั้งเรขอลูกปืนอเมริกาออกจ่านวนหนงนนั้น ก็เป็นอาการวิตกกังวลขั้นรุนแรงของคนอย่างหนึ่งด้วย นอกจากจะดูถูกหมิ่นเพื่อนทหารไทยด้วยกันแล้ว ยัง

เท่ากับทำลาย "ขวัญ" ทหารของตัวเองด้วย เพราะต้องพึ่งคนอื่นเป็นเกราะคุ้มตัวอยู่ไม่ได้หยด

พวกปลุกระดมด้วยเพลงปลุกใจทั้งหลายก็เช่นกัน อย่าได้ทะนงในฝีมือว่าเพลงจะตีตีริมฝีปากผู้คนไปทุกตรอกซอกซอย เพลงอย่างหนักแผ่นดินนั้นถ้าพิจารณาดูเนื้อกันให้ดีๆ ก็เห็นว่า คำคนในสำเนาเดียวกันเต็มหน้าเหมือนกัน คนหนักแผ่นดินคือคนทีคนต่างชาติ ก็ใครกันเล่าทีคนต่างชาติถึงกับเอากระเช้าดอกไม้ทวนหัวให้บ่อยๆ อยากให้กงฐานทัพไว้ ใครกันเล่าเป็นนายหน้านายทุนร่วมหุ้นกับญี่ปุ่นรีดค่าแรงคนไทยและอีกสารพัด

เพลงปลุกใจรักชาติแบบแคบๆ เช่นนั้นอาจกระตุ้นอารมณ์ผู้ฟังอยู่บ้างในตอนแรกๆ เพราะใช้อำนาจเบ็ดกรอกหูกันวันละสิบเวลา และเมื่อนานออกไปหน่อย พอผู้ฟังใช้เหตุผลเข้าจับก็จะหมดความขลังในทันทีที่ไม่ใช่เพลงปลุกใจที่โชนหรืออก

เปรียบ เปรียง เสียงฟ้าฟาดถนนและโอ้ทว่า... ลูกบินกระเด็นกระดอนนั้น มันเป็นลูกบินจุกไม้กอกหรือลูกตะกั่วกันแน่ สงสัยเป็นอย่างแวก เพราะมันกระดอนได้ แล้วตัวสกรมันจะกระเด็นไกลไปได้อย่างไรก็เหลือแต่แท้ๆ

มองไปให้ไกลอีกหน่อย ก็เพลงต้นตระกูลไทยนั้นปะไร เคยฟังกันมาแทบหุซา เดียวนเด็กไปแปลงเนื้อเสียใหม่มันไปเลย หนักแผ่นดิน เพลงฮิตประจำระยะขณะระวังให้ดเถอะเมื่อเขายังได้ยืนแว่วๆ ว่า "มุดแผ่นดิน... มุดแผ่นดิน... คนเช่นนี้ต้องเอาหนามุดแผ่นดิน" ไม่ทราบว่าเป็นฉบับแปลงเนื้อ หรือว่าเพลงใหม่แข่งโค้ง เพลงหนักแผ่นดินชนมาฮิต ก็เป็นไปได้เหมือนกัน

กิติกร สถาพร

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

อ่าน

สัมพันธ์ความจริง

ทุกวันอังคาร

		อัตราค่าสมาชิกต่างประเทศ	
		ไปรษณีย์ (ธรรมลาทุกประเทศ)	
		๓ เดือน	๑๑๖ บาท
		๖ เดือน	๒๕๒ บาท
		๑ ปี	๔๕๔ บาท
		๖ เดือน	๑๒๖ บาท
ทางอากาศ	๓ เดือน	๖ เดือน	๑๒๖ บาท
กลุมแหลมทอง	๑๕๑ บาท	๒๔๒ บาท	๕๕๙ บาท
เอเชีย	๒๐๖ บาท	๔๑๒ บาท	๘๑๙ บาท
ยุโรป	๒๙๖ บาท	๕๘๗ บาท	๑,๑๖๙ บาท
อเมริกา	๓๗๖ บาท	๗๕๒ บาท	๑,๕๐๔ บาท
แอฟริกา	๓๘๓ บาท	๖๘๑ บาท	๑,๓๘๑ บาท
ออสเตรเลีย	๓๐๔ บาท	๖๐๓ บาท	๑,๑๙๔ บาท
ทางเรือ			
อเมริกา	๑๖๔ บาท	๓๒๓ บาท	๖๓๖ บาท
ออสเตรเลีย	๑๒๔ บาท	๒๔๕ บาท	๕๘๐ บาท

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

		อัตราค่าสมาชิกในประเทศ	
๓ เดือน	๖๐ บาท	๖ เดือน	๑๑๕ บาท
๑ ปี	๒๒๐ บาท		

นางฉิ่งงาย ปณ. กลาง
ในนาม นายมงคล วุฒิสงษ์ชัย
๔๒ อาคารเอชเอเอพี.
ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕

แฟชั่นการกุศล : ปีแอร์ บัลแมง

หน้าแฟชั่น จอร์จ ระยะเวลาออกจะ
เจ็บเหงาไปสักหน่อย เนื่องจาก
ความขัดข้องทางเทคนิคบางประการ
และสภาพภูมิอากาศอันร้อนรุ่ม

หลังจากแฟชั่นโชว์ของคริส
เตียน ด็อริ ได้ผลลัพท์ร้อนจากไป
เมื่อเร็ว ๆ นี้ ปีแอร์ บัลแมง นักออก
แบบชื่อดังชาวฝรั่งเศสก็นำ
คณะแฟชั่นของเขาพร้อมด้วยนาง
แบบและนายแบบตามติดมาโชว์เสื้อ
ให้กันบ้านเราด้วยกันต่อที่ โรงแรม ไฮ
แอทรามา เมื่อต้นเดือนนี้เอง ทงยัง
เก็บเงินค่าดูไปช่วยการกุศลให้กับมูลนิธิ
ร็อนเกราะที่คนพิการได้หลายอัน

แม้บัลแมงจะอายุร่วม ๖๐ ปี
เข้าไปแล้ว แต่ผลงานของเขายังคง
วิ่งไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง แบบ
เสื้อโชว์ครงนี้ ใหม่ล่าสุดจากปารีส
จริงๆ แม้จะนำมาแสดงในประเทศ
ไทยที่ไม่ดังฟ้าเท่าไฉนก็

ที่ติดตามชมมากที่สุดเห็นจะเป็น
ชุดขาวสีขาวเบดให้เห็นหน้าอกโดย
ตลอด คงมีแต่พวงมาลัยร้อยด้วยดอกไม้
หอมกรุ่น ๒-๓ พวงคล้องบดไว้พอ
ให้เห็นบ้าง แวมๆ

นายแบบชายก็ใช้ย่อย ๕
และแบบเสื้อของเขาช่างเท่ เก๋ไก๋
เล่นเอาหญิงสาวๆ และไม่สาวเคลิบ
เคลิ้มกันเป็นแถว

ชุดบางชุดออกแบบได้เหลือร้าย
จริงๆ ชนิดที่มันใส่เดินบ้านเรา สนัข
อาจไล่กัดเอาได้ง่ายๆ แต่ยังไงก็
ต้องยอมรับในไอเดี๋ยของเขาว่า ช่างมี
ความสร้างสรรค์อะไรเช่นนั้น แต่ถ้า
ได้ฟังราคาชุดแต่ละชุดแล้วคงทำเอา
แทบตะอึ้งกันไปนานเหมือนกัน

ผู้หญิง

รัชฎษวลิต วัฒนไพศาล : นางแบบมหากัษย์

รัชฎษวลิตคงไม่โกรธ ถ้าเราจะบอกแต่บรรทัดแรกว่า เธอไม่ใช่คนสวยจนต้องมองเหลียวหลังเมื่อแรกเห็น แต่เรือนร่างที่ซ่อนมาในร่มผ้าที่สายตาของเราชำแรกเข้าไปได้นั้นบอกได้เลยว่า เห็นก็ครั้งก็คงยังไม่เบื่อ ยิ่งใครมีโอกาสดูพิศคุณกับเธอด้วยแล้ว ความช่างเจรจาของเธอก็สามารถทำให้คนคล้อยเคลิ้มได้ไม่ยาก

รัชฎษวลิต วัฒนไพศาลสาวใหญ่วัย ๒๖ ปีผู้ใช้ชีวิตผ่านประสบการณ์มามากมายให้การต้อนรับเราอย่างเป็นกันเอง เธอคอยเปิดเผย สีน้าแสดงอาการเมอหนายเรื่องราวของผู้คนในวงการบันเทิง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องอื้อฉาวที่ทุกคนไม่รู้อจบเมื่อคราวยกทัพไปล่าขนางแบบมหากัษย์

เธอเล่าให้ฟังว่า สมัยที่เป็นวัยรุ่นตอนเรียนจบ มศ. ๕ ที่ปานะพันธ์ได้ไปเรียนต่อที่สังคโปร์ แต่แทนที่จะ

จบกลับมา กลับได้อย่างอันมาแทนเนื่องจากอยู่ที่นั่นเป็นอิสระจากพ่อแม่ระยะเวลาสามปีเธอจึงได้ประสบการณ์ชีวิตต่างๆมากมาย เธอกล่าวว่า ที่สังคโปร์นั้นมกกฎระเบียบเคร่งครัดมากกว่าเมืองไทย แต่วัยรุ่นก็คล้ายๆกันเกือบทุกที่ คอมีการมั่วสุมสุภกัษษาเที่ยวเตรเสฮาไปตามเรื่องและเธอก็เจอกับเขาด้วย

เมื่อกล่าวถึงภัทรวาด ศรีไตรรัตน์ เธอกล่าวยกย่องเป็นพิเศษเพราะภัทรวาดคือผู้ที่ชักจูงเธอเข้าสู่เส้นทางของวงการบันเทิง เธอเรียนเดินแบบครั้งแรกที่ร้าน Something different ของภัทรวาด ซึ่งตอนนั้นร้านนี้เป็นเอเจนต์ส่งนางแบบไปโฆษณาทั่วๆด้วย

“พี่เด็กถ่ายทอดวิชาให้ทุกอย่างเริ่มเล่นหนังครั้งแรกก็เพราะพี่เด็กกัษนางแบบมหากัษย์ไงคะ พูดถึงเรื่อง

นางแบบมหากัษย์นมเรื่องเยอะ”
“วงการหนังเมืองไทยนี้แย่มากดารามกก็ไม่ค่อยได้รับค่าตัว สวัสดิการก็ไม่ดี พวกสร้างหนังก็เสื่อมอเปล่า ก็เงินเขามาทางนั้น อย่างว่าเมืองไทยไม่ค่อยมีอาชีพให้เลือกมากนัก”

“กิดคุชคะ เรื่องนางแบบมหากัษย์นี้ไม่มีใครรู้ว่าเรื่องเป็นยังไง ขนเครื่องบินไปแล้วจึงถามหาเรื่องอยู่ทำนัมย์กับภัทรวาดต้องช่วยกันเขียนก็หยิบเอาชีวิตของแต่ละคนนั่นแหละมาเขียน แต่พอถึงตอนแสดง เรื่อง

ก็เปลี่ยนไปอีก เดียวคนนั้นเล่น เดียว
คนนั้นไม่เล่น”

“โธ... ก็คนแรกที่จะไปอังกฤษ
เจ้าของความคิดมันเงินเพียงสลึงเดียว
เที่ยวไปว่าจ้างคนโน้นคนนั้น คุณ
บริษัทรกับเสียโคงฟงไปเยอะ คิดดู
ลงทุนไปห้าล้าน ขาดทุนแน่ๆ เคยมี
หนังสือไทยเรื่องไหนทำเงินได้ขนาดนี้”

“คำว่าคารามความหมายเหมือน
อะไรไม่รู้ เซ็งมาก”

“พี่เล็กนะคะ เคยคิดจะทำงาน
ใหญ่ ประเภทแบบสร้างหนังเอง มี
โรงถ่ายเอง กะจะทำแบบฮอลลีวูด
เลย แต่รู้สึกจะขัดแย้งกับคุณ ส.
อาสนจินดา ก็คุณ ส. แก่ความคิด
เหมือน ๒๐ ปีก่อน สองคนเลยไม่
ค่อยจะถกกัน”

“ปัญหาทางบ้านก็มีบางธรรมดา
แต่หนูชอบเป็นตัวของตัวเองมาแต่
ไหนแต่ไรแล้ว ก็ฟังทางบ้านบ้าง
แต่เราก็ตัดสินใจทำอะไรด้วยตัวเอง
ทุกครั้ง”

รัชฎีขวลิตโยนบุหรมวนสดท้าย
ทิ้งออกไปข้างนอก หลังจากทราวยาว
ถึงเรื่องราวในวงการบันเทิงไปได้
ระยะหนึ่ง เธอลุกขึ้นยืนและเดินไป
หยิบบุหระของใหม่มาเพิ่มอีก ชุดของ
เธอดูประหลาดเพราะมันแลดูมีรุ่ม
ไปหมด เมื่อยู่กับร้านเธอคงไม่อยาก
พิถีพิถันกับมันมากนัก

ความที่เธอเป็นคนของสังคม
สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมมาหลากหลาย
ทำให้เธอคุ้นเคยและรู้จักมันจนพอ
จะให้คำตอบกับคนที่ขงเคลือบแคลง
สงสัยอยู่ได้บ้าง และโดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง เธอเองก็พอที่จะพูดเรื่องราว
ที่เกี่ยวกับวงการบันเทิง และเคยคิด
จะเลิกโดยเฉพาะบทโປ้ประเภทแก้ผ้า
คนเดียว

“โປ้ก็โປ้ได้ แต่ขอให้เท่ๆ
หน่อย ไม่ใช่เข้าฉากแล้วแก้ผ้าเลย
โดยไม่รู้สาเหตุ”

“นั่นใจว่า หนูจะเขียนหนังสือ
สักเรื่องหนึ่ง ไม่เชิงเป็นนิยาย แต่
อาจจะเป็นแบบปรัชญาชีวิต หรือ
อะไรทำนองนั้น หนูว่าคนเรายังเข้าใจ
อะไรผิดๆ เยอะ เราไม่รู้จะวัดความคิด
ความเลวกันได้อย่างไร เด็กคนหนึ่ง
เกิดขึ้นมาอย่างไรก็โหนอโหนอ อาจ
จะเป็นเพราะความใคร่ของหญิงกับ
ชายคู่หนึ่ง แต่เมื่อเกิดขึ้นมาแล้ว
ก็ถูกสิ่งแวดล้อมทำให้เสีย ผู้ใหญ่
พยายามสร้างข้อผูกมัด ให้เธอฟัง
พ่อแม่ ทำสังกต โดยที่เด็กก็ไม่รู้ว่า
ความดีมันคืออะไร ความดีชั่วกลายเป็น
เหมือนส ต้องชอบผู้ชายอัน
หมายถึงความดี ถ้าไม่ชอบผู้ชายก็
กลายเป็นคนชั่วไป มันเป็นเรื่องเบาๆ
บอๆ มันส่งสมกันมานาน คิดว่าถ้า
จะเขียนก็คงใช้เวลาไม่นาน เพราะมัน
เกี่ยวข้องกับทุกอย่าง ศาสนา ปรัชญา
จริยศาสตร์...”

พูดเรื่องนี้หลายๆ หลายคนอาจจะ
สงสัย เพราะใครจะคิดว่าดาราระจะ
สนใจเรื่องราวอย่างนั้น รัชฎีขวลิต
บอกกับเราว่า

“ส่วนมาก คนคิดว่าดาราระ
ความจริงพวกเรารุ่นใหม่ๆ รู้อะไร
มากนัก รู้ว่าที่จริงแล้วคนเก่าๆ
พยายามจะไซโคเด็ก เพื่อให้หัวอ่อน
ปกครองง่าย”

“อย่างเรื่องศาสนา คนไทยเชอ
กันอย่างมงาย เป็นผู้ชายต้องบวช
ทั้งๆ ที่ความจริงแล้ว สมัยโบราณ
เราไม่มีโรงเรียน มีแต่วัด ไปบวช
เรียน ก็หมายถึงไปเรียนทั่วตนเอง
ก็เมื่อสมัยนั้นเรามีโรงเรียนแล้วไม่
จำเป็นต้องไปเรียนทั่ววัด ทำให้จริง
ต้องไปบวชกันอีก เรียนธรรมเรียน
นอกวัดก็ได้”

“นั่นคิดว่า เมื่อสังคมแล้วยุ่งยาก
อย่างนั้น เราจะไปทำตัวขัดกับมันไม่
ได้ เราต้องเป็นไปตามสภาพแวดล้อม
ถ้าจะทำต้องทำพร้อมๆ กัน ทุกคน

ส่วนใหญ่ยังไม่มี หน้าที่ที่จะแก้ไขให้
คนได้รู้ความจริง มันอยู่ที่คนควบคุม
ประเทศ แสดงว่ารัฐบาลไม่ทำหน้า
อะไรเลย”

“คนเรารตกเป็นทาสของความ
เจริญ ไม่มีเวลาจะมากิดแก้ไขอย่าง
จริงจัง ทำงานไปวันๆ รถติด วนวาย
ยุ่งยาก เหนื่อยเข้กั้พักผ่อนคนหนึ่ง
ดูละครตามเรื่อง ดูมันแยะไปหมด
แต่เน่ว่ามันคงไม่แยะตลอดไป แยะมากๆ
ก็ต้องมดอย่างที่เขาว่าพระศรีอารียะ
มาเกิด กิดมากๆ ก็เซ็งนะคะ พระ
พุทธเจ้าท่านก็เคยคิดอย่างนั้น ทาง
สุดท้ายท่านก็ไปนิพพาน แต่ของเรา
บางคนคิดมากเป็นโรคประสาทไปก็มี
หนูชอบหนังสือของสมักร บรวาสา
มากคะ เขียนเกี่ยวกับพุทธศาสนาได้
ศาสนาก็เหมือนสูตรสร้างระเบิด คน
เราแทนที่จะเอามดความแปดออกมา
ก็กลับมาราบไว้”

“สังคมนิยมก็จุดสุดท้าย ก็
อย่างที่บอกแหละคะ พระศรีอารียะ
เหมือนเมมาเซตง จะมาเทวียนพูดๆ
อีกไม่ได้ วิกัรมันต้องเปลี่ยนไปไม่
เหมือนกัน มันต้องแทรกเข้ามาใน
แต่ละแบบ เป็นเพลง หนึ่ง...
อะไรนะคะ อ้อที่ว่าเหมือนเมมาเซตง
หมายถึง ต้องมาในรูปแบบปกครอง
ต้องจัดระบบให้คนได้ จะมาในแบบ
พระคงเป็นไปไม่ได้”

คุยกับรัชฎีขวลิตเกือบสองชั่วโมง
ทำให้รู้สึกเธอมากจน หลังจากเธอ
ระบายความอัดอั้นขัดข้องที่ซ่อนอยู่
ในส่วนลึกของหัวใจจนพอแรงแล้ว
เธอก็ลากลับ พร้อมกับประโยคสุด
ท้ายของเธอที่ยังคงฝังใจเราอยู่

“กิดเหมือนกัน เล่าเรื่องแล้วมี
คนฟัง เพราะคุยกับใครเรื่องนเขา
หาว่านู้บ้างนี่ ในขณะเดียวกัน
นู้ว่า พวกเขานั่นแหละบ้า แปลก
พิลึก!”

ส่วนที่หนึ่ง 5.๐๐

3581534
30 พฤษภาคม 2519
Chin Sien
ประธานกรรมการ

ส่วนที่หนึ่ง 5.00 บาท

5076189

10 มีนาคม 2519
Chin Sien
ประธานกรรมการ

ส่วนที่สอง 5.00 บาท

10 มีนาคม 2519

Chin Sien
ประธานกรรมการ

3581534

กีฬาบัตร

5076189

กีฬาบัตร

หอย : ลมหายใจเฮือกสุดท้ายของคนเล่น

“อย่ามาขออาดมาเลย อาตมา เป็นพทสวากเจริญรอยตามสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ของแบบนี้ การให้หอย การแสดงปาฏิหาริย์พระ พุทธเจ้าท่านว่าเป็นเศรษฐีนักวิชา อาตมาไม่ทำหรอก อ้อ! ที่พวกโยม ลูกหอยงวดก่อนนั้นนะเธอ อาตมาไม่ ได้ให้ไปหรอก

เรื่องมันมีอยู่ว่า เมื่ออาทิตย์ที่แล้วอาดมาอาพาธ โยมได้มาเยี่ยม อาตมา ซอข้าวของผลไม้มาให้ อาตมามากมายก่ายกอง อาตมาเลย บอกไปว่าไม่ต้องซอมาถวายให้มาก นักหรอก เพราะอาดมาไม่ได้ฉันข้าว มา ๓-๔ วันแล้ว ซึ่งอาดมาก็บอกไป ตามความเป็นจริง ปรากฏว่าพอพวก โยมกลับไป ได้เอาคำของอาดมาว่า ๓-๔ วันไปแทงหอย ๓๔ บั้งเอิญหอย เกิดออกมา ๓๔ จริงๆ พวกโยมๆ ก็ เลยพากันคิดว่าอาดมาให้หอยแม่น ตั้งแต่วันนั้นจนวันน กุฎิอาดมา

ไม่เคยว่างเลยมีคนมาขอหอยอาดมา กันทุกวัน อาตมาแทบจะไม่ได้พัก ผ่อน นี่โยมก็คงจะเห็นที่หน้ากุฎิ ยัง มีพวกมาขอหอย ๒๐ กว่าคน ทงๆ ที่ อาตมาก็บอกไปว่าอาดมาไม่เคยรู้ เรื่อง และไม่มีความสามารถในเรื่อง นี้”

ท่านมหาหนุมรูปหนึ่งของวัด แดวบางแคให้ความกระจ่าง หลัง จากที่เราได้ข่าวว่าท่านเป็นผู้ให้หอย แม่นยำ ทำให้พวกโยมๆ พากัน ร่ำรวยกันคนละหลายหมื่นบาท

ถ้านับรักบี้ ฟุตบอล เป็นกีฬา ที่ทำให้ร่างกายแข็งแรง มีจิตใจเข้ม แข็ง หมากรุก หมากฮอสเป็นกีฬา ในร่ม ทำให้เราได้ฝึกสมอง ฝึก ความคิด หว่ยก็เป็นกีฬาบัตรชนิด หนึ่งที่ทำให้เรามีความเคยชิน สามี ธรรมรับความยินดี ความเสียใจ ความสมหวัง และความไม่สมหวัง ได้เช่นกัน

กีฬาทุกชนิดมีทั้งให้ผลและให้ โทษ ถ้าหากเรารู้จักใช้เวลาให้กับ มัน แต่กีฬาบัตรอย่างหอยนั้นแทบจะ เรียกว่าให้แต่โทษสถานเดียว ทำให้ เสียทั้งเงินทั้งทอง และเวลาไปหา อาจารย์ รวมทั้งต้องเสียเวลาในการ รมงายอยู่กับสิ่งไร้สาระเช่นนี้ตลอด ไป เพราะหอยนั้นเปรียบเสมือนโรค เรืองรัง และเบียดเบียนสุขภาพให้หายขาดได้ยาก

เมื่อวานชนน บ้าแหม่มคนข้าง บ้านทดินแดง ซึ่งไม่เคยพูดกันเลย ตลอดเวลาสามเดือนมาน อยู่ๆ ก็ เดินขมแฉงเข้ามาหา และถามชนนว่า

“พ่อหลานชาย เมื่อก่อนฉันว่า อะไรมั่งหรือเปล่านั้น บ้าไม่ได้ฝันมา หลายวันแล้ว ไม่รู้ว่าเป็นยังไง นั พรงนั้นหอยก็จะออกแล้ว ไม่รู้ว่าจะซอ อะไรได้”

พอเราตอบไปว่าฝันว่าไปจับ ปลาได้ ๑๐ กว่าตัว บ้าแหม่มก็เริ่มตี ความฝันของเราทันที

“โอ๊ยจับมันต้อง ๑ ปลา มันก็ ต้อง ๘ สิบกว่าตัวเกินหน่วย ๑๐ มัน ก็ต้อง ๐ เอาดะบ้าจะลองซอ ๑๘๐ คู ณะ ถ้าลูกบ้าจะเลขเบยรตัก ๒-๓

ขวด”
 พอวันที่หอยออกมาถึง บ้าแฉ่ม,
 ก็วิ่งกระดอรรันมาหาเราที่บ้าน
 “แหม! พ่อหลานชาย ผันของ
 หลานนี่แม่นจริงๆ นะ แต่บ้าดันไป
 แปลความฝันของหลานผิดไป อ้าย
 จีบมันต้องเอาหม้อจับ มอมมันทำ
 นัว มันก็ต้อง ๕๕๐ เสียขายจริงๆ
 ถ้าวินไหนหลานผันช่วยมาบอกบ้า
 บ้างนะ แหมคนอะไรผันแม่นเป็น
 บ้า”

บ้าแฉ่มพูดกับเราเสร็จก็รีบเดิน
 จากไป ทำเอาเรางงเป็นไก่ตาแตก
 คิดไปว่า เอ! เดชะคนคลั่งหอยกัน
 ถึงขนาดคนแล้วหรือ

อย่างไรก็ตาม เท่าที่พบมานับ
 ว่าขยับน้อย บางคนพอวันหอยออก
 พากันไปซัดหิน ซัดต้นไม้เถาะๆ ว่า
 จะออกมาเป็นเลขอะไร บางคนแม่
 แต่เสียงตุ๊กแกร้องก็ ไปนับดูว่าร้องกี่
 ครั้ง ก็จะพากันไปแทงหอย

และก็เพราะจุดอ่อนเรื่องบ้าคลั่ง
 งมงาย ในหมู่ประชาชนกว้างขวาง
 ขนบเอง ทำให้หมกมุ่นโศดชั่วทั้งหลาย
 นำเอาสิ่งเหล่านั้นมาทำเป็นเรื่องทำเงิน
 ให้กับตนเองได้อย่างกว้างขวาง บาง
 คนดงตนเป็นคนทรงให้หอยให้เบอร์

ตามย่านแผงลอยเตอร์จะมีช่องให้
 หอยจากอาจารย์ต่างๆ ให้ตัวเลขว่า
 งวดนั้นจะออกอะไร ขายในราคาของ
 ละ ๕ บาทบ้าง ๑๐ บาทบ้าง และมี
 แม่กระทั่งของละ ๒๐ บาท

นอกจากคนธรรมดาสามัญชน
 แล้ว ยังมีสงฆ์ฆราวาสได้เดินเจริญรอย
 ตามคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ตั้ง
 ตนเป็นอาจารย์ให้หอยให้เบอร์กัน
 เกือบหมด สร้างความรำรวยให้กับ
 ตนเองอย่างมากมาย โดยมีได้สนใจ
 กับอาบัติปราชิกแต่อย่างใด

ปรกติการชอหอยรัฐบาลนั้นไม่
 มลกลเล่นสลับซับซ้อนอะไร แต่หาก
 เป็นหอยมัดหรือหอยไต่ดิน คนเล่น
 จำเป็นต้องรู้จักอายุขยับเหมือนกัน
 ถ้าแทง ๓ ตัวของเลขท้ายรางวัลที่ ๑
 จะได้ ๕๐๐ ต่อ คือแทง ๑ บาท จะ
 ได้ ๕๐๐ บาท แทง ๒ ตัว ของเลข
 ท้ายรางวัลที่ ๑ และรางวัลเลขท้าย
 ๒ ตัว ข้างล่างจะได้ ๑๐ ต่อ เท่ากัน
 คือ แทง ๑ บาทได้ ๑๐ บาท

นอกจากนี้ยังมีแทงโต๊ด แทง
 ว่างอีก เช่นแทงโต๊ด ๓ ตัว เลขท้าย
 รางวัลที่ ๑ ไม่ว่าเลขที่ออกจะอยู่ที่ใด
 ขอให้อยู่ ๓ ตัวท้ายของ รางวัลที่ ๑
 จะได้ ๑๐ ต่อ คือ ๑๐๐ บาทได้ ๑,๐๐๐

บาท ส่วนแทงว่างก็แทงตัวเดียวขอ
 ให้เลขที่ออกอยู่ใน ๓ ตัวท้ายของ
 รางวัลที่ ๑ เท่านั้น จะได้ ๓ ต่อ คือ
 แทง ๑๐ บาท ได้ ๓๐ บาท ส่วนแทง
 ว่างเลขท้าย ๒ ตัว จะได้ ๔ ต่อ

วิธีและกติกาการแทงหอยยังมี
 อีกมากมาย แต่ยกตัวอย่างมาให้ดู
 เล่นเพียง ๑-๔ อย่าง เกรงว่าท่านผู้
 อ่านจะงง

ส่วนมากพวกที่เล่นหอยจะเป็น
 พวกที่ยากจน ส่วนพวกที่เป็นเจ้ามือ
 หรือเจ้าของหอยเถื่อนจะเป็นพวกที่ร่ำ
 รวยขนาดเป็นเจ้าของร้านทองใหญ่ๆ
 ที่เป็นเช่นนี้เพราะพวกเจ้ามือมีโอ
 กาสรับเงินและมีประตูกินมากกว่า
 ส่วนพวกที่แทงนั้น ทงๆ ทรูตัวว่ามี
 โอกาสถูกน้อย แต่ก็ยังพยายามเสี่ยง
 โชค เท่าที่สำรวจพบว่าคนที่ตกเป็น
 ทาสการพนันชนิดนี้ มักให้เหตุผล
 ดังนี้ๆ ว่า

“ทั้งๆ ที่ผมคิดว่ากำรแทงหอย
 มันมีโอกาสถูกน้อย แต่ก็ยังมีความ
 หวังในวันลื้อตเตอร์ออก แต่ันวัน
 ผมก็จนลงๆ แต่ก็ต้องเสี่ยงดูละครับ
 มันเหมือนลมหายใจเชือกสุดท้ายของ
 ผม”

อย่างไรก็ตาม วันหอยออกคน
 จน บางครอบครัวจะขมอดไม่ยอม
 กินอะไรเลย เอาเงินไปแทงหอยหมด
 เมื่อไม่ถูกก็พากันเป็นหนเป็นสิน
 หยขมเงินเพื่อนบ้านมาใช้ จะเห็น
 ได้ว่าสลากกินแบ่งของรัฐบาลไทยที่
 ว่าเป็นการแก้ปัญหาให้คนจนถูกจุด
 แล้วหรือไม่ เพราะแทนที่คนจนจะมี
 โอกาสพลิกกลายเป็นคนมีเงินขึ้นมา
 อย่างทั่ว การก็กลับตรงกันข้าม ประ
 ชาชนคนจนก็ยิ่งเพิ่มความจนเป็นหน
 เป็นสินมากขึ้นไปอีก ดังนั้นถึงเวลา
 แล้วหรือยังที่รัฐบาลจะยกเลิกการ
 เล่นกีฬาประเภทนี้ เพื่อให้คนจนจะ
 ได้ไม่ต้องจนลงไปกว่าเดิม

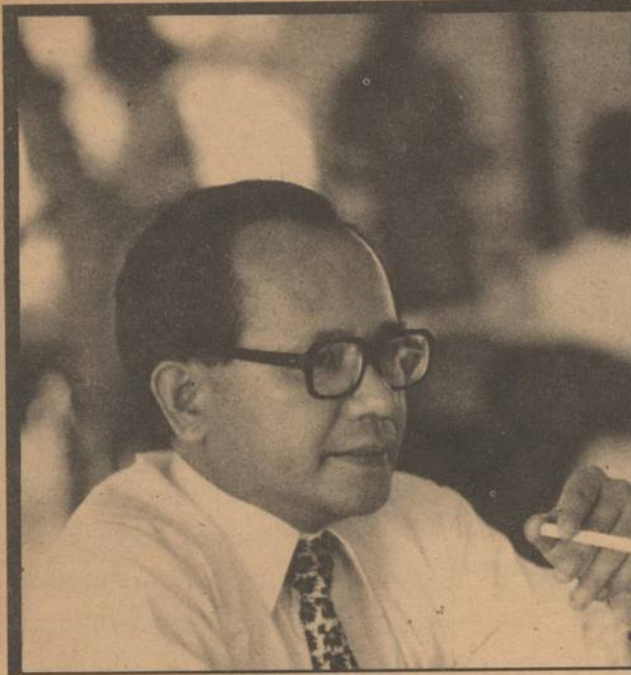
“คมเดอย”

สลากกินแบ่งรัฐบาล
 ส่วนที่หนึ่ง 5.00 บาท
 6104858
 30 พฤศจิกายน 2518
 ส่วนที่สอง 5.00 บาท
 2518

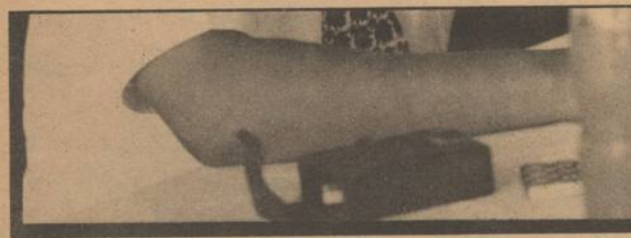
เจือมีเงินรางวัล
 สลากออกจำนวน 7,๐๐๐,๐๐๐ ฉบับ
 ที่จำหน่ายหมดก่อนถึงวันรางวัลดังนี้

1 รางวัลที่ ๑	1,๕๐๐,๐๐๐ บาท	เงิน	1,๕๐๐,๐๐๐ บาท
10 รางวัลที่ ๒	1๐๐,๐๐๐ บาท	เงิน	1,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๘๐ รางวัลที่ ๓	๕๐,๐๐๐ บาท	เงิน	๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
1๐๐ รางวัลที่ ๔	๒๕,๐๐๐ บาท	เงิน	๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๒๔๐ รางวัลที่ ๕	1๐,๐๐๐ บาท	เงิน	๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท
รางวัลที่ ๖ ๓ ครั้ง มี ๒1,๐๐๐ รางวัลที่ ๖	600 บาท	เงิน	1๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
รางวัลที่ ๗ ๒ ครั้ง มี ๑๔1,๐๐๐ รางวัลที่ ๗	300 บาท	เงิน	๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
รวม มี ๑1,๓71 รางวัล	เป็นเงินรวมทั้งสิ้น		

๑. สลากจำหน่ายไม่หมด ให้รางวัลวันอื่นๆ คงเหลือตามส่วน
 2. เงินรางวัลจะจ่ายแก่ผู้ถือสลากฉบับที่ถูกรางวัลเท่านั้น

หนังสือ

ยูจิโร อิวากิ: เมื่อสถานทูตญี่ปุ่นถูกเผา

เมื่อ ๖ ปีก่อน ยูจิโร อิวากิ เข้ามาในประเทศไทยครั้งแรก ในฐานะผู้เชี่ยวชาญภาษาญี่ปุ่นสังกัดโดยยุทธกรมพิเศษทหาร จนถึงทุกวันนี้ หกบทผ่าน ทำให้อิวากิสามารถพูดภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่วพอควร นอกจากนี้ยังสามารถอ่านและแปลถ่ายถอดออกเป็นภาษาญี่ปุ่นได้อีกด้วย

ปัจจุบัน อิวากิเป็นอาจารย์ประจำอยู่ที่แผนกวิชาภาษาตะวันออก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สอนภาษาและวรรณคดีญี่ปุ่น สำหรับนักศึกษาปี ๓ และ ๔ อิวากิสนใจศึกษาภาษาไทยตั้งแต่เขายังอยู่ที่ญี่ปุ่น เขาเรียนด้วยตัวเอง พยายามศึกษาค้นคว้า จตุรัส ๕๐

ทุกทางซึ่งเป็นไปได้ยากลำบาก ทันทีที่อิวากิมาถึงกรุงเทพฯ สิ่งแรกที่เขาทำคือ พยายามเดินให้ทั่วไปทุกตรอกซอกซอย นั่งรถเมล์เกือบทุกสายที่มอยู่ เพื่อทำความรู้จักกับสภาพทั่วไปของกรุงเทพฯ และคนไทยในเมืองใหญ่ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นความรู้พื้นฐานที่อิวากิตั้งใจจะค้นคว้า อิวากิเล่าให้ฟังว่า เขาเดินทางไปทั่วประเทศ ไปทุกจังหวัดเพื่อสัมผัสกับสภาพความเป็นจริงในชนบท ทำความรู้จักกับชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นท่ามกลางความเจริญ ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีขนาน ความตั้งใจค้นคว้าสืบเสาะ

สังเกตอย่างละเอียดถี่ถ้วนเช่นนี้ ไม่แปลกแต่อย่างใดหากมองอิวากิในอีกมุมหนึ่ง ในฐานะที่เขาทำงานแปลวรรณกรรมไทย และเขียนนวนิยายโดยใช้ฉากและบรรยากาศในไทย

“ส่วนใหญ่ ผมใช้เวลาว่างวันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือไม่กี่ช่วงปิดเทอมทำงานแปล และงานเขียนเท่าที่ผมจับงานแปลอยู่ตอนนั้น ส่วนใหญ่เป็นเรื่องสั้น ส่วนบทกวีมีน้อย ผมแปลบทกวีอยู่ ๕-๕ บท เท่าที่ได้มีของสุชาติ สวัสดิ์ศรี เรื่องความงีบ และคำสารภาพนักโทษประหาร อีกคนที่สัจจิตต์ วงษ์เทศ แปลบทซอกุเป็นนิลิตนักรักศึกษา”

อิวากินอกจากจะทำงานแปลแล้ว เขายังเขียนบทความ และบทวิจารณ์เกี่ยวกับวรรณกรรมไทยอีกด้วย เขาเคยเขียนบทวิเคราะห์วรรณ

กรรมไทยปัจจุบัน ไปลงในหนังสือราย ๓ เดือนที่ออกในญี่ปุ่นชื่อ Asia Review ซึ่งในคราวเดียวกันนั้นได้สัมภาษณ์วิทยากร เชียงกูลและแปลเรื่อง เหมือนอย่างไม่เคย ของเขาลงในหนังสือเล่มนั้นด้วย

บทวิจารณ์วรรณกรรมอีกชิ้นหนึ่งที่เขาส่งไปลงในนิตยสารชื่อ Bungei Tenbo คือบทวิจารณ์เกี่ยวกับสภาพวรรณกรรมไทยหลัง ๑๔ ตุลาคม หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเกี่ยวกับวรรณกรรมญี่ปุ่น โดยเฉพาะซึ่งนับเป็นหนังสือที่แพร่หลาย และมีคนรู้จักมาก

เรื่องสั้นไทยเท่าที่อิวากิได้แปลไปแล้วนั้น มีประมาณ ๖ เรื่อง ซึ่งยังไม่ได้ส่งไปลงในหนังสือญี่ปุ่นเลย เพียงแต่เคยลงในหนังสือชื่อ กรุงเทพ อันเป็นหนังสือของสมาคมญี่ปุ่นที่ออกในประเทศไทยเท่านั้น

“เท่าที่ผมแปลไปก็มี เรื่องหมอลงของลาวคำหอม เมืองแม่น้ำของอาจินต์ บัญจพรรค์ เหมือนอย่างไม่เคย ของวิทยากร เชียงกูล รถเมล์ของ ชัชวรินทร์ ไชยวัฒน์ ในที่สุดของ เสถียร จันทิมาธร ชายผ้าเหลืองของศรี ดาวเรือง นางสาวไทยรอบสุดท้าย ของ อนุช อภาภิรม และที่จะแปลต่อไปก็มี แดงเชิญ ของ สุรชัย จันทิมาธร กับเรื่องของนิมิตรภูมิถาวร และวิสา คัญทัพ”

อิวากิพยายามเลือกเรื่องที่สะท้อนสภาพสังคมไทยทั่วๆ ไป โดยเขาได้กล่าวว่า “ถ้าคนญี่ปุ่นได้อ่านสัก ๒๐-๓๐ เรื่อง ก็คงจะพอมองเห็นภาพคร่าวๆ ของสังคมไทยได้ เรื่องที่ผมแปลจึงต้องสะท้อนให้เห็น สภาพการดำเนินชีวิต สังเวดล้อม สภาพวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ ความนึกคิด ต่างๆ เหล่านี้”

“ผมอยากแปลทั้งเรื่องในเมืองและในชนบท ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของนักเรียนนักศึกษา โสเภณี กรรมกร

ฯลฯ เสียขายที่ยังไม่มีคนญี่ปุ่นตั้งใจทำงานอย่างจริงจัง อาจจะเป็นเพราะคนญี่ปุ่นอ่านภาษาไทยไม่ออก ผมเองเวลาแปลก็มีปัญหาเกี่ยวกับภาษาเหมือนกัน พวกภาษาแสลงหรือคำเฉพาะที่ไม่มีในพจนานุกรม ผมก็ต้องถามหาเอาจากเพื่อนอาจารย์ด้วยกัน หรือไม่บางทีก็แปลลึกลับ”

อย่างไรก็ตาม เมื่ออิวากิอ่านงานของวรรณกรรมไทยหลายๆ เขาก็ยอมรับว่าจะวิจารณ์ลักษณะบางอย่างของมันได้ เมื่อถูกถามว่าคิดอย่างไรเกี่ยวกับวรรณกรรมไทยในปัจจุบัน อนาคต อิวากิให้ความเห็นว่า

“ถ้าเป็นเรื่องสั้น ผมคิดว่าส่วนใหญ่ยังมีข้อบกพร่องอยู่ แต่มองรวมๆ ทั่วไปก็ใช้ได้ ข้อบกพร่องที่ว่า เช่น เทคนิคในการเขียน ภาษาในการเขียน บางทีผมคิดว่า ควรจะตั้งใจพิถีพิถันมากกว่านี้ เพราะดูกันว่ายังไม่สมบูรณ์เท่าไร ควรจะทำ

หลายๆ ครั้ง แล้วก็ค่อยปล่อยออกมา บางเรื่องก็เป็นเพียงการแสดงอารมณ์ยังไม่ถึงระดับที่เป็นวรรณกรรมอันดีพร้อม แต่ก็หวังว่าต่อไปคงจะดีขึ้น ผมอยากให้คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่สนใจวรรณกรรมไทย ผมใช้เวลามาก ใช้เวลาเป็นสองเท่าเมื่อเปรียบเทียบกับการลงมือเขียนนวนิยายด้วยตัวเอง ผมคิดเอาไว้ว่า ถ้าแปลได้ ๒๐-๓๐ เรื่องก็จะพิมพ์เป็นเล่ม ขายได้หรือไม่ ผมไม่แคร์”

จะว่าไปแล้ว ทบทที่อิวากิเข้ามาอยู่ในไทยเขาไม่ใช้เวลาสูญเปล่าเลย นอกจากจะศึกษาค้นคว้าและแปลงานวรรณกรรมของไทยไปแล้ว เรื่องยาวที่เขาเขียนโดยใช้ฉากเมืองไทยก็จบไปแล้วด้วย The day that will be burnt down คือชื่อเรื่อง แต่เมื่อเราได้ฟังพลอด ที่เขาเล่าให้ฟังแล้วก็อยากจะให้ชื่อภาษาไทยว่า เมื่อสถานทูตญี่ปุ่นถูกเผา

ตอนที่อิวากิเล่าเรื่องขอให้ฟังนั้น

ตาของเขาเป็นประกายวาววาม ทำไม่ทำมื่อประกอบขณะเล่า ทำทางเอาจริงเอาจริงจนเรารู้สึกอยากอ่านเรื่องที่เขาเขียน อิวากิเล่าว่า เรื่องนี้พระเอกเป็นคนญี่ปุ่น แต่นางเอกเป็นคนไทย พระเอกเป็นนักค้นคว้าที่มีความสนใจเมืองไทยมาก เขาไม่ใช่คนมั่งมีแต่อาศัยการเก็บหอมรอมริบเงินมีเงินติดตัวมาจำนวนหนึ่งส่วนนางเอกเป็นลูกข้าราชการชนชั้นอยู่ในชนบทซึ่งยากจน เขามาทำงานเป็นหมอนวดในเมือง เธอเป็นคนที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ และมีอดีตไม่ค่างามเท่าไรนัก เธอมีน้องหลายคนทำงานได้ก็ต้องรับผิดชอบน้องด้วย เมื่อพระเอกมาเจอเธอเขาก็เกิดชอบพอ

กัน เขาชอบที่เธอเป็นคนมีเหตุผล และมีเรื่องราวที่น่าสนใจ เขาเคยช่วยเหลือเธอเกี่ยวกับเงินทอง อิวากิเล่าว่า ตอนจบเป็นฉากที่มันมาก คือสถานทูตญี่ปุ่นถูกเผา ไฟไหม้หมดอันเป็นสัญลักษณ์ที่เขาต้องการสะท้อนอะไรบางอย่าง ถูกเผาโดยนักศึกษารามคำแหง ซึ่งเป็นน้องชายของนางเอก เขาเป็นคนหนึ่งในขบวนการต่อต้านญี่ปุ่น อิวากิเล่าว่าตอนที่สถานทูตญี่ปุ่นถูกเผา นั้น พระเอกเกิดความคิดขัดแย้งกันภายในอย่างมาก ใจหนึ่งก็อยากให้ไฟไหม้สถานทูตของตนไปเสียให้หมด อีกใจหนึ่งก็คิดถึงเงินภาษีของเขา ของคนญี่ปุ่น หยาดเหงื่อและแรงงานที่เสียไป

อิวากิตั้งใจทำงานนวนิยายชนนของเขามาก เขาเก็บต้นฉบับไว้เพื่อรอการพิมพ์เป็นเล่มไปขายในญี่ปุ่น ใครจะไปรู้ว่า ในอนาคตข้างหน้าชื่อ ยูจิโร อิวากิ จะกลายเป็นชื่อของนักประพันธ์เรื่องนามของญี่ปุ่น และถ้าวินนามมาถึง บางทีเราอาจจะได้อ่านเรื่องเมื่อสถานทูตญี่ปุ่นถูกเผา ในภาคภาษาไทยก็ได้

พิภ ผลิตงาม

คุยเมื่อเรื่องราว

อช่าส์ : สูญได้เรื่อง

บรรยากาศทางการเมืองของสหรัฐอเมริกา ในสมัยเศรษฐกิจตกต่ำเมื่อ ๔๐ ปีก่อนนี้ เท่าที่พอจะสังเกตได้จากหนังเรื่อง *อช่าส์ ยมขลุ่ย* คล้ายคลึงกับบรรยากาศทางการเมืองในเมืองไทยในปัจจุบัน ในสมัยนั้นฝ่ายสหภาพแรงงานของอเมริกา พยายามจะต่อสู้ เพื่อลดการเอารัดเอาเปรียบของนายจ้าง และเพื่อขจัดการเป็นอยู่ของสมาชิกสหภาพ ในขณะเดียวกันผู้นำสหภาพแรงงานก็โดนกล่าวหาว่าเป็นแดง เป็นคอมมิวนิสต์ เป็นจารกรของต่างชาติที่ “ต้องการให้มีความปั่นป่วนทางเศรษฐกิจ” คงจะมีคนพูดด้วยว่า “เพื่อต้องการให้คนอเมริกันแบ่งแยก

กัน”

ที่แตกต่างกันก็คือปัญหาของอเมริกาเป็นปัญหาของสังคมด้านอื่นๆ ด้วย ซึ่งเราไม่พบในเมืองไทย โดยเฉพาะในภาคใต้ของอเมริกา ยังมีความรู้สึกหลงเหลืออยู่ แม้กระทั่งถึงทุกวันนี้ ว่าคนผิวดำเป็นสัตว์ที่เกือบจะไม่เป็นมนุษย์ เหมาะที่จะเป็นทาสแต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้นเมื่อ ‘บิก’ บิลล์ เซลล์ ซึ่งเป็นผู้นำสหภาพแรงงานคนงานรถไฟถูกจับแล้วแสดงตัวว่าเป็นเพื่อนของวอน คนผิวดำคนหนึ่ง นายอำเภอสามารถที่จะพูดได้ว่า “มันจะเป็นบอลเชวิคหรืออย่างไร ผมไม่รู้หรอก แต่ผมรู้จักคนที่ชอบคนดำ” แล้วก็ส่งให้ผู้ชายไป “ทำให้คนผิวขาวคนนั้นกลายเป็นคนดำซะ” ผู้ชายก็เลยซุ่มบิลล์ เซลล์ เสียกลับไปเลย

แต่ถ้าเราตั้งใจว่าจะดูหนังเรื่องนี้ เพื่อเข้าใจปัญหาสังคมของอเมริกา หรือแม้แต่ว่าจะเห็นสภาพชีวิตในสมัยเศรษฐกิจตกต่ำ เราก็ต้องฝึก

หนัง *อช่าส์* เป็นเรื่องราวของผู้โชคร้าย ๔ คน ซึ่งเราเข้าใจว่าถูกบับคินให้กลายเป็นโจร ที่ต้องใช้คำว่า “เราเข้าใจ” ก็เพราะว่าเราเห็นความบับคินใน ๒ กรณีเท่านั้น คือกรณีของบิลล์กับของเบอร์ธา (อช่าส์) ซึ่งกลายเป็นคนเร่ร่อนพเนจรไปตามทางรถไฟ หลังจากที่นายทนบั้งคิบให้พ่อของเบอร์ธาขับเครื่องบินที่ทำการจะเสีย แล้วเครื่องบินตก พ่อของเบอร์ธาตาย

ส่วนอีกสองคน คือ เรกกับวอน เราทราบแต่ว่า เรก เป็นนักการพนัน จะถูกบับคินมาอย่างไร ไม่เป็นที่ปรากฏชัดเจน ส่วน วอน นั้นถูกตำรวจจับในข้อหาอะไรไม่เป็นที่ปรากฏ แต่คงจะถูกบับคินเพราะเป็นคนดำ

เนื้อเรื่องของหนังเรื่องนี้ เป็นเพียงการเล่าถึงการปล้นบริษัทรถไฟด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งในกรณีของบิลล์ เซลล์ ไม่ได้ตั้งใจที่จะขโมยของของคนอื่น “เพียงแต่ต้องการที่

จะทำลายบริษัทไฟ” ในระหว่าง
การดำเนินเรื่องมีบางตอนที่ตัวละคร
ติดคุก และบางตอนที่แหกคุกมาอยู่
ข้างนอกได้ แต่ตลอดเวลาต้องต่อสู้
กับฝ่ายนายอำเภอ ฝ่ายตำรวจ และ
ฝ่ายมอบนของนายทุน

ที่น่าพิจารณาคือจุดยืนของหนัง
เราจะถือว่าหนังพยายามจะสร้างความ
เข้าใจเกี่ยวกับสภาพความแร้นแค้น
ในสมัยนั้นไม่ได้ เพราะดูจะเป็น
เรื่องปลุกย่อยมาก ในตอนต้นหนัง
มีลักษณะคล้าย ๆ กันจะเป็นหนังตลก
หลังจากที่แหกคุกครั้งแรก ๔ เกลอ
ต้องขังรถหน้านายอำเภอ รถนาย
อำเภอก็แสนจะแยะ เทียวไปขังชน
ไอ้โน่นไอ้นี่ จนในที่สุดนายอำเภอ
ขังรถตกหน้าผาลงไปในแม่น้ำ ถ้า
เป็นหนังบู๊ธรรมดา หรือหนังทพยา
ยามจริงจัง นายอำเภอก็ต้องตายแล้ว
แต่นายอำเภอก็ขึ้นมาจากน้ำ โดย
ปราศจากรอยบาดเจ็บใด ๆ ทุงสน ซึ่ง
เข้าลักษณะหนังการ์ตูน

แต่เมื่อเรื่องดำเนินไปเรื่อย ๆ
การต่อสู้มีลักษณะจริงจัง และโหด
ร้ายมากขึ้น ในที่สุด การยิงปืนก็ยิง
เข้าจริงๆ เห็นเลือดกระเด็นซัดเงิน

จนที่ถูกยิงก็ตายอย่างไม่มีปัญหา ช่วง
สุดท้าย ซึ่งเป็นการเผชิญหน้ากัน
ครั้งสุดท้ายระหว่างสมุนของนายทุน
กับพรรคพวกของบิลด์ กลายเป็นการ
ต่อสู้โหดเหี้ยมมาก หนึ่งในช่วงนี้
เป็นหนังของชาติคีต สร้างโดยชา
คีต เพื่อชาติคีต ซึ่งเป็นที่น่า
ประหลาดใจอย่างยิ่งว่า ถ้าหากคณะ
กรรมการตรวจภาพยนตร์ เห็นว่า
ช่วงนี้ไม่เป็นภัยแก่สังคมไทย เหตุ
ใดจึงเห็นว่าห้วนของ บาร์บารา
เฮอร์ซ เป็นสิ่งต้องห้ามที่จะต้องตัด
ออกจากหนังให้ได้

ความสัมพันธ์ระหว่างเบอร์ธา
กับบิลด์ เป็นสิ่งที่ตลกที่สุดที่ปรากฏใน
หนัง เพราะเป็นความสัมพันธ์ที่จริง
ใจและหวังดี แต่ความรักดูเหมือน
จะเป็นสิ่งที่เราจะต้องคิดเอาเอง เขา
ไม่ยอมให้เราได้ดูมากนักหรือก ส่วน
ดีของหนังออกส่วนหนึ่งก็ก่อการร้าย
และดนตรีประกอบ

นอกจากสิ่งเหล่านี้แล้วดูเหมือน
ว่าจะไม่มีอะไรที่จะเป็นประโยชน์เลย
บุคลิกของแต่ละคนคนเงินมาก ใคร
เป็นพระเอกก็เป็นพระเอกเต็มตัว ใคร
เป็นสุราก็เป็นสุราก็เต็มตัวเช่นกัน

เราไม่รู้เรื่องบุคลิกของเขาเลย นอก
จากเขาเป็นพระเอกหรือสุรยา และ
เบอร์ธาเป็นบิลด์ก็กัน ถ้าเราจะเชียร์
ใครก็ไม่เห็นเหตุผลที่ลึกลงไปกว่าการ
ที่เขาเป็นพระเอก

ที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ
การเรียกชื่อหนังที่เป็นภาษาอังกฤษ
(ชื่อภาษาไทยนั้นเซี่ยเสี่ยจันไม่ต้อง
พูดถึง) เขาใจว่าแต่เดิมหนังชื่อ
Boxcar Bertha แต่ตามป้ายโฆษณา
ในเมืองไทย มักจะใช้ชื่อว่า The
Most Dangerous Girl Alive จน
กระทั่งเมื่อนำเข้ามาฉายแล้วปรากฏ
ว่าใช้ทั้งสองชื่อ ไม่ว่าจะเป็นการ
โฆษณาในหนังสือพิมพ์ หรือแม้
กระทั่งไตเติลส ในหนัง ซึ่งเห็นได้
ชัดว่าได้เติมชื่อหลังเข้าไป

หนังเรื่องนี้ เป็นหนังของบริษัท
อเมริกัน อินเตอร์เนชันแนล ซึ่งมี
ประวัติในด้านตัดต่อหนังใหม่ จน
กระทั่งผู้กำกับเดิมต้องเขียนบทความ
โจมตี นำสงสัยว่าในกรณีหนังเรื่อง
นี้ อาจได้มีการเปลี่ยนแปลงบางสิ่ง
บางอย่าง จนกระทั่งเจ้าของเดิมไม่
ยอมให้ใช้ชื่อเดิม

ไมตรี อิงภากรณ์

เกร็ดหนัง

อักษรมขุส Boxcar Bertha หรือ
The Most Dangarous Girl Alive
(เอเรนส์) มาร์ติน สกอร์เซเซ
กำกับ/โรเจอร์ คอร์แมน อำนวยการ
สร้าง/จอห์น สตีเฟนส์ กำกับ
การถ่าย/ จอช อี. คอร์ริงตัน
และจอห์น วิลเลียม คอร์ริงตัน
เขียนบท อาศัยเค้าโครงเกี่ยวกับ
บุคลิกบางกนในหนังชื่อ “บิล
เตอร์ ออฟ เดอะ โรด” ซึ่งเป็น
อัตชีวประวัติของ “บอชการ์
เบอร์ธา” ที่เล่าให้ ดร. เบน เอ.ล.
ไรต์แมนฟัง/ เดวิด การ์ราตัน,
บาร์บารา เฮอร์ซ, แบร์รี ไทรมัส,
เบอร์น เลซ, จอห์น การ์ราตัน
นำแสดง/ยาวประมาณ ๘๐ นาที

อันที่จริง เรื่องตุ๊กตาทอง ไม่ใช่ของแปลกสำหรับคนหลายๆชาติ ทยลดอกรทำหนังเป็นอาชีพหนึ่ง แต่รางวัลตุ๊กตาทองของไทยออกจะแปลกกว่าใครก็ตรงที่เราไม่ได้แจกกันเป็นประจำทุกๆปีอย่างประเทศอื่น หลังจากแจกรางวัลประจำปี ๒๕๐๘ ไปแล้ว เราก็กินแจกกันเสีย คือๆมารวม ๑๐ ปี (ด้วยเหตุผลว่า ไม่มีสถาบันหรือสมาคมใครรับเป็นผู้จัด, ไม่มีงบประมาณในการจัดงาน, ฯลฯ) เมื่อสมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงอุตสาหกรรม "เสียง" มารอพนักงานขนตงแต่บัดนี้แล้ว จึงนับเป็นเรื่องน่ายินดีสำหรับวงการหนังไทยอยู่เหมือนกัน

งานตุ๊กตาทองปีนี้ นอกจากจะเกรี้ยวกราวกว่าปีที่แล้ว ยังแพร่หลายกว้างขวางกว่าด้วย ทงนเห็นจะต้องชมทว. สีของ ๕ ทอดเสาหออันวยการถ่ายทอดสดจากในงานที่ห้องนภาลัย โรงแรมดุสิตธานีมาให้ได้ดูกัน แม้ว่าโฆษณาในรายการนี้จะ "บัวเลือด" ไม่แพ้ของอื่นๆ

ผลการตัดสินซึ่งประกาศไปแล้ว ตั้งแต่วันที่เสาร์ที่ ๕ มิถุนายนก็

“สัมผัส” รางวัลตุ๊กตาทองไทย

จะนำทั้งความสมหวังและผิดหวังมาสู่ผู้ที่ได้รับรางวัล และผู้ที่พลาดไปตามแต่กรณี ต้องขอปรบมือดั่งๆให้กับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอย่างจริงจังสำหรับผลการตัดสินครั้งนี้ แม้ว่าโดยความคิดส่วนตัว เรายังไม่เห็นด้วยกับบางรางวัลก็ตามที แต่ผลสรุปโดยส่วนรวม เรายอมรับว่า คณะกรรมการชุดนี้มีความยุติธรรมดีพอควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่ผู้ชนะรางวัลการประกวดครั้งนี้ส่วนใหญ่ล้วนแต่เป็นคนใหม่ในวงการบันเทิง แสดงว่าคณะกรรมการมิได้ยึดถือเอา

“ระบอบอาวุโส” มาใช้อย่างผิดกาลเทศะเช่นที่หลายๆคนในวงการนี้ชอบกระทำเป็นนิสัย

อ่าน นสพ. รายวันบางฉบับที่กล่าวถึงเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในหมู่ผู้สร้างและดาราเกี่ยวกับผลการตัดสินครั้งนี้แล้ว บอกตรงๆว่ารู้สึกสลดใจเป็นอย่างยิ่ง น่าเสียดายที่ไม่ได้มีการระบชื่อไว้ให้ชัดเจน เราจะได้เห็นกันเสียที่ว่า ใครบ้างที่ยัง “หลง” สำคัญตนเองผิดและมีก้านิยมผิดๆ ต่อรางวัลตุ๊กตาทองไทย

รางวัลทั้งหลายคนข้องใจกันมาก

ก็คือ ตุ๊กตาทองดาราหน้าฝ้ายหญิงยอดเยี่ยม (บุปผารัตน์ ญาณประสิทธิ์กุล จาก “ข้าวอกนา”) และตุ๊กตาทองดาราประกอบชายยอดเยี่ยม (เศรษฐา ศิระฉายา จาก “ฝ้ายแกมแพร”) เหตุผลง่าย ๆ (อยากจะใช้คำว่า “เหตุผลโจ่งๆ” เสียด้วยซ้ำ) ที่บรรดาผู้ไม่พอใจผลการตัดสินยกมาอ้างก็คือ บุคคลทั้งสองนี้ ไม่ได้เป็นนักแสดงอาชีพ เล่นหนังมาคนละเพียงเรื่องเดียว และรางวัลที่ได้รับไปจะไม่เป็นประโยชน์ต่อวงการบันเทิงเลย

น่าสงสัยนักกว่า ผู้คัดค้านเหล่านี้ (โดยเฉพาะผู้ที่เบียดดารา) จะไม่มีเวลาพอจะลองขยอนคิดทบทวนสักนิด

หรือทว่า ตนเองแสดงหนังมา นับสิบนับร้อยเรื่อง แต่ทำไมไม่มีเลยสักเรื่องที่อยู่ในข่ายการพิจารณาของคณะกรรมการ ในขณะที่นักแสดงหน้าใหม่อย่างบุปผารัตน์และเศรษฐา กลับแสดงดีเกินถึงขั้นได้รับตุ๊กตาทองตั้งแต่หนังเรื่องแรก แสดงว่า "คุณภาพ" มีค่ากว่า "ปริมาณ" ไม่ใช่หรือ ไม่ใช่เป็นเพราะกรรมการเบอหนาดาราเก่า

ใครที่เคียดแค้นเรื่อง "ข้าวนอกนา" คงต้องยอมรับว่าบุปผารัตน์เข้าถึงบทของลูกเมียเขาผู้ต้องต่อสู้กับความยากแค้นในชีวิตอันเนื่องมาจากการเกิดเป็น "ส่วนเกิน" ที่สังคมไม่ต้องการได้เป็นอย่างดี สหณา, แววดา และท่าทางของเธอสามารถแสดงออกถึงความน้อยเนื้อต่ำใจในความอภัพ อับโชคของตนเอง, ความขมขื่นที่ถูกประณามเหยียดหยาม และความมุ่งมั่นที่จะสร้างฐานะเพื่อลบล้างปมด้อยของตนเองให้จงได้ เธอคงแสดงบทอาชีพสาวต่างพ่อซึ่งโชคดีกว่าทั้งด้านรูปสมบัติและทรัพย์สมบัติได้ร้ายกาจไม่เท่า "ตัวอิจฉา" ในหนังไทยเรื่องอื่นๆ เพราะบังเอิญเปียกโปสเตอร์คงไม่ได้คิดกำกับให้ "ข้าวนอกนา" เป็น "ละครบนจอเงิน" และบทรักของเธอถึงไม่ "อิงใจ" เท่ากับนางเอกหนังไทยในคน เพราะ "ข้าวนอกนา" ไม่ใช่หนัง "แปดมิลล์" บนจอสโคปอีกเหมือนกัน

สำหรับหนังเรื่อง "ฝ่ายแถมแพร์" ถึงจะไม่ใช่หนัง "ฟอร์ม" ใหญ่ แต่ระดับของหนัง (ซึ่งมีจัดประเภทกันตามจำนวนเงินลงทุนและแรงโฆษณา) ก็ไม่ใช่เรื่องวัดความสามารถของผู้แสดงเสมอไป หนัง "ใหญ่" หลายเรื่องที่ผมเคยดูแสดงไม่คุ้มแม้กับการจะเสียเวลากว่าถึง บทบาทของเศรษฐาใน "ฝ่ายแถมแพร์" ดึงดูดความสนใจจากคนดูได้เสียยิ่งกว่าดาราตุ๊กตาทองอย่างนาท ภูวนัย

หรือดาราเจ้าบทบาทอย่างอรุณยานามวงษ์ และดวงดาว จารุจินดา ไม่ใช่ในฐานะนักดนตรี เพราะเขาเล่นหนังเรื่องน โดยไม่ได้อาศัยฝีมือทางดนตรีเข้ามาเกี่ยวข้องเลย ในหนังเรื่องอื่นๆ ที่ผ่านมา เขาอาจจะเป็นตัวประกอบมากที่หลายคนชื่นชอบ เพราะการร้องเพลงได้ไพเราะ แต่สำหรับ "ฝ่ายแถมแพร์" เป็นโอกาสที่เขาได้พิสูจน์ฝีมือทางการแสดงอย่างแท้จริง ตลอดเวลากว่า ๑๐ ปีที่เราดูหนังไทยมาับร้อยเรื่อง เราพบแต่ตัวประกอบที่จะต้องเป็นคน "บุญญาอ่อน" หรือไม่กี่เป็น "กะเทย" เมอมเศรษฐามาเป็นตัวประกอบที่มีบุคลิกที่ทันสมัย เป็นผู้เป็นคนสมบุรณ์กับเขาสักที ไม่ใช่ใจเลยๆ ทำให้ไม่ต้องกลายเป็นเรื่องเสียหายนักนักหนาลังขนาด

คำทักท้วงที่ว่า บุปผารัตน์กับเศรษฐาไม่ได้เล่นหนังเป็นอาชีพ รางวัลตุ๊กตาทองที่ได้รับจึงไม่เป็นประโยชน์ ฟังดูน่าขำจนหัวเราะไม่ออก ไม่เคยได้ยิน ได้ฟังหรือรู้มาก่อนเลยในชีวิตว่า มีกฎเกณฑ์ข้อใดในการตัดสินมอบรางวัลตุ๊กตาทองระบุว่า คนจะรับรางวัลจะมีอาชีพหรือไม่ได้ จะแสวงหาผลประโยชน์อะไรมากมายกับรางวัลเกียรติยศที่ไม่ได้เป็นหลักประกันความมั่นคงทั้งในอาชีพการแสดงและทำหน้าที่เลขานุการยกตัวอย่างไกลๆ ตัว (เพื่อไม่ให้แสงใจคนบางคน) ดาราตุ๊กตาทองฮอลลีวูด แจ็ค เลมมอนยังแทบไม่มีหนังเล่นตลอดทั้งปี หนัง ๖ ตุ๊กตาทอง "ก๊อดฟาเธอร์ภาค ๒" ทำรายได้ไม่ต่ำกว่าทศวรรษในเมืองไทย เพราะคนดูหลั่งไหลโรง

อยากจะขำออกสักครั้งว่า ตุ๊กตาทองเป็นรางวัลสำหรับงานดีเด่นที่ "ทำไปแล้ว" ไม่ใช่มีไว้เป็นเพียงของล่อใจให้ "เริ่มทำ" แม้จะมีผลสะท้อนทางอ้อมให้ผู้สร้างที่มีจิตสำนึกบาง

คนได้หันมาสนใจ ทำหนังให้เป็น "ศิลป์" แทน "การค้า" มากกว่าเดิม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ผู้สร้างแต่ละคนจะต้องได้ตุ๊กตาทองเสียก่อนจึงจะเริ่มทำหนังก็ได้ หรือดาราแต่ละคนจะต้องได้ตุ๊กตาทองเสียก่อนจึงจะเริ่มแสดงหนังให้เป็น "หนัง" ที่ไม่ใช่ "ละคร" หรือ "ลิเก" ได้ คุยอย่างพอล นิวแมนหรืออัล ปาซิโน ฝีมือการแสดงไม่เคยตกแม้จะพลาดรางวัลจากการถูกเสนอชื่อเข้าชิงตุ๊กตาทองถึงคนละ ๔-๕ ครั้ง

ความจริงความคลางแคลงใจในกรณีเนาวรัตน์ ยุคต้นหน้าที่รางวัลกันไป แทนที่จะเป็นศิริขวัญ นันทศิริ หากไม่ใช่อคติเพราะเห็นแก่นักวิจารณ์ชื่อดังใน นสพ. รายวันฉบับหนังเป็นส่วนตัว ก็ไม่น่าจะเป็นที่น่าสงสัยตรงไหนที่บทเดินเรื่องของ

เนาวรัตน์ใน "แผ่นดินของเรา" จะเด่นกว่าบทที่เทียบได้กับ "ตัวอิจฉา" ของศิริขวัญใน "เสน่ห์อาลัย" แม้ว่าฝีมือการแสดงของศิริขวัญก็พอจะเห็น "แว" ความเป็นดาราที่ต่อไม่ในอนาคตกตมที่ ส่วนเรื่องบทบอกว่า ควรจะให้เนาวรัตน์รับรางวัลอนง ไม่มีความ "ตุ๊กตา" เหมือนกัน นับว่าเป็นความ "บ้า" ใต้แท้ (ไม่แพ้คนส่งยุบรายการ "มันส์" เพราะม่วง "คาราวาน" ไปเล่นที่เดียว)

ขอเขียนชนนคงจบลงไม่ได้ ถ้าเราจะเว้นไม่กล่าวถึงการประกวดนางงามตุ๊กตาทอง ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นความสันเปลืองที่ไร้สาระที่สุด "แมวมอง" หนึ่งไทยคงไม่สิ้นไร้ปัญญาถึงขนาดที่ว่า จะไม่มีทางทำมาหากินเสียเลย หากจะไม่ได้มาเสาะแสวงหาจากเวทีประกวดนางงาม เช่นเดียวกับที่ต้องขอฝาก "ก้อนอิฐ" (โตๆ) ไว้ให้ประเดิม เขมะศรีสุวรรณ ผู้ทำหน้าที่โฆษกในงาน "ระดับชาติ" ขนาดนี้ได้เร็วที่สุด

เอส.เอส.

เส้นขนานาตุริส

ของฝากทวิช :เบื้องหลัง “ยังเติร์ก”

และแล้วในเช้าวันที่อากาศไม่ค่อยแจ่มใสสัก เสียง
กริ่งโทรศัพท์ก็ดังขึ้นอย่างฉับพลัน...? “โหล... บ้านคุณเสนีย์ใช้ไหม”

“โหล... บ้านคุณเสนีย์ใช้ไหม”

“ใช่ เอ... นนี่วัดอะ”

“ครับ ผมเอง... ผมอ่านข่าวเช้าพร้อมกับไข่ลูก
เมื่อตะกน รุสก็อยากจะทำว่าคุณชายสักหน่อย... เรื่อง
มันยังงี้กันแน่ครับ เห็นเขาลงข่าวบอกว่า พวกเด็กของ
ผมมันไปยุ่งเรื่องพี่พลตระเบิดเจ้าหลานยังงั้นใช้ไหม”

“เอ... เปล่าสิ พวกเด็ก ๆ เขามาปรับทุกซึกกับผม
เท่านั้น ระเบิดกระเบิดอะไรกันที่ไหน”

“ผมรู้ว่า หนังสือพิมพ์เขาว่าชะตาผมขาด แต่ผมไม่
กลัวใครทั้งนั้นในโลกนี้ ต่อให้ร้อยให้พันยังเติร์ก ผมก็ไม่
กลัว ผมคุมได้ ถ้าผมยังอยู่ เป็นไม่มีระเบิด...”

“เอ... คุณวัดน ก็ผมบอกแล้วว่าไม่เกี่ยวกับระเบิด...”

“แต่ข่าวกรองของผมเขาบอกว่าคนหนึ่งมันลูกเจ้า
หลานนั้น...”

“ก็ใช่ละสิ อัสวินกับเพื่อน ๆ เขาเอาของมาให้คุณ
พรหมทิพา แล้วก็เลยชวนคุณพรหมทิพามาเยี่ยมผม มีหน้า
ชายยังแถมเอาของมาฝากผมด้วย ผมก็เลยต้องเลืองข่าวเขา
เรื่องมันกันแทน...”

“ของฝาก เอ... ข่าวกรองผมไม่เห็นมันบอก”

“ใช่ คุณเองก็เป็นผู้บังคับบัญชา น่าจะรู้ดี”

“ผมไม่ทราบ มัวแต่นอนโรงพยาบาลเสียนาน เลย
ไม่รู้ บุญชัยเขาก็ไม่เห็นบอกผม คุณชายพอจะบอกได้ไหม
ว่าเรื่องมันไปยังไม่มาขังงี้ ผมน่าจะวะพวกหนังสือพิมพ์เต็ม
ที่ หน่อย... ดันมาหาว่าผมชะตาขาด...”

“วัดจำ ก็ยังงี้... พวกยังเติร์กนี่เขาเพิ่งกลับจาก
การดูงานต่างประเทศ ขากลับพวกเขาได้เลขชื่อของมาฝาก
คุณพรหมทิพา แล้วก็เลยแวะเอามาฝากผม”

“ของอะไรกัน ผมไม่เห็นรู้ว่าเขาแอบไปนอก”

“อ้าว... ก็คุณบอกผมเขาได้ไม่ใช่หรอ เขาไปประ
เทศชาย ๆ ทงนั้นนะ...”

“เขาเอาอะไรมาฝากคุณชาย”

“เออะแยะ อัสวินเขาไปคิวบา เอาชิการ์ฮาวานา
อย่างดีมาฝาก พลเขาไปเวียดนามเหนือ เอาชาหอมม
มาให้ผม ผมก็จะให้คุณหญิงชงชากินกับซูปข้าวโพดก่อน
นอนเป็นประจำทีเดียว ผมจำไม่ได้หมดหรอกไปกันตั้ง
ยี่สิบสามสิบ ใครจะไปตามจำกันไหว อีกคนซ้ออะไรก็
ไม่รู้ ไปถึงเมืองจีนโน่น พบกับท่านประธานเหมา เลยเอา
หมี่แพนดามาฝากน้องผม ส่วนเจริญศักดิ์เขาเป็นหัวหน้า
คณะมาหาผม เขาไปบุลากรีย์ คุณก็รู้ว่าบุลากรีย์นี่ปลูก
กุหลาบสวยที่สุดในโลก เขาก็เลยถือโอกาสมาเยี่ยมเยี่ยม
คุณพรหมทิพา เอากุหลาบบุลากรีย์มาฝาก”

“เอ... ถ้ายังงั้นผมล่ะ เขาฝากอะไรให้ผมบ้างหรือ
เปล่า”

“ฝาก ผมยังเก็บไว้ให้เลย คุณโทรมาก็ดีแล้ว สายนี้
ผมตั้งใจจะให้เด็กเขาไปให้ทกระทรวง...”

“เขาฝากอะไรให้ผม...”

“ไอ้คนฝากซ้ออะไรผมก็ลืมไปแล้ว เขาบอกผมว่า
เขารักผมมาก เลยไปดูงานด้านกองโจรที่โบลิเวีย ตอนขา
กลับก็เลยเอาของมาฝากคุณ...”

“อะไร”

“ระเบิดเวลา”

ระบบศักดินา

กบฏไพร่สมัยพระเพทราชา

พุทธศาสนาและการรวมอาณาจักรสมัยต้นอยุธยา

การเขียนประวัติศาสตร์แบบชาตินิยม : พิจารณาหลวงวิจิตรวาทการ

เมืองไทยยุคเชื้อผู้นำ

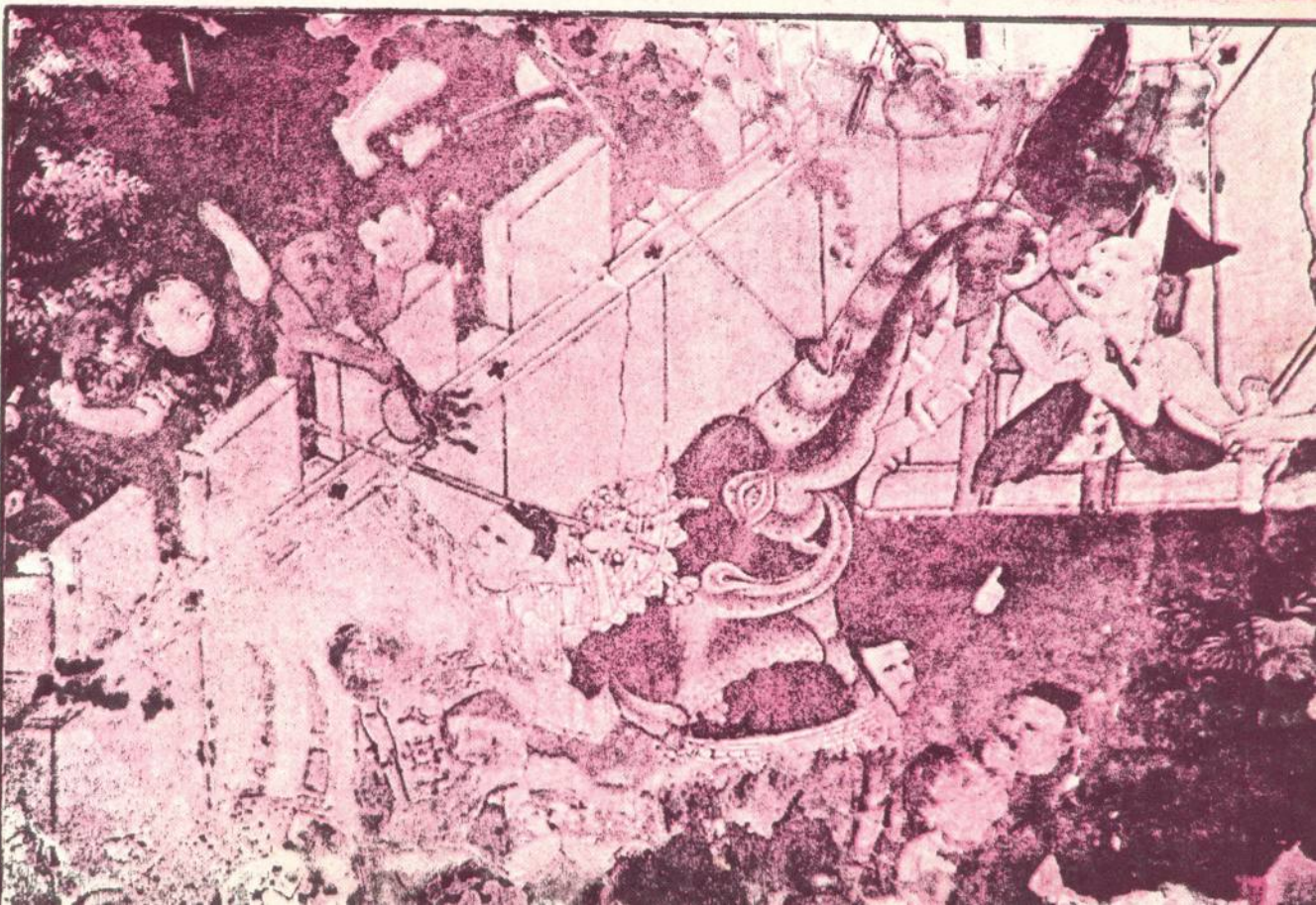
การเขียนประวัติศาสตร์แบบตำนานและพงศาวดาร

วารสารธรรมศาสตร์

Thammasat University Journal

ปีที่ ๖ เล่มที่ ๑ มิถุนายน - กันยายน ๒๕๑๙

๒๐.

แบกแดด-เมืองนียายปรัมปรา

ตั้งแต่ 1 พฤษภาคม การบินไทยบินสู่นครหลวงต่างๆ ในยุโรป ด้วยเส้นทางบินสายใหม่ คือบินผ่านแบกแดด ทุกวันอังคาร, พฤหัสบดี, ศุกร์ และเสาร์

แบกแดด เมืองหลวงเก่าแก่ของประเทศอิรัก ที่มาแห่งนียายปรัมปราอันเลื่องชื่อ เช่น อลาดีนกับตะเกียงวิเศษ, อาลีบาบา และ 1001 ทิวา หรือมีเจนนันทานจะเลือกบินผ่านการจราจรวันจันทร์ และพฤหัสบดีก็ได้ สอบตามรายละเอียดได้ที่สำนักงานการบินไทยหรือตัวแทนจำหน่ายทั่วไป

รักคุณเท่าฟ้า

